eğitimin sesi

Gelecek eğitimle gelecek

Temmuz - Ağustos - Eylül 2010 Sayı:34 ISSN:1304-4613

"Çalışmadan, öğrenmeden, yorulmadan, rahat yaşamanın yollarını
alışkanlık haline getirmiş milletler,
önce şereflerini sonra hürriyetlerini daha sonra da
istikballerini kaybetmeye mahkûmdurlar."

Gazi M. Kemal

120 Tam Puanlık Hediye Sorular

Alın Teri Verilerek Çözülen Sorular

EĞİTİM BİLİMLERİ TESTİ

1. Kazanılmış yaşantı bireylerin birbirleriyle ve çevresiyle etkileşimi sonucu bireylerde kalıcı izli davranış değişikliği oluşmasıdır.
Aşağıdakilerden hangisi kazanılmış yaşantıya uygun bir örnek değildir.

A) Bir yakınını cinayette kaybeden Nevin gazetelerde daha önce cinayet haberini okur.
B) Oğuz derste öğretmenin verdiği örneği başka bir problemin çözümünde kullanır.
C) Burak oynadığı her satranç oyununda model aldığı satranç ustasının açılış hamlesiyle oyuna başlar.
D) Fatma ders arasında sınıf arkadaşlarıyla birlikte çektirdiği fotoğraflara bakar.
E) Kemal izlediği filmden kavga sahnelerini arkadaşlarına göstererek anlatır.

2. Yabancı dilde eğitim veren bir okulda matematik öğretmenliği yapan Selin öğretmenin İngilizcesi çok iyi değildir. Derslerini İngilizce anlatabilmekte ama öğrencileri kendi aralarında İngilizce espri yaptıklarında onları anlayamamakta ve bundan rahatsız olmaktadır. Bu nedenle öğrencileriyle etkili iletişim kurabilmek için yabancı dil kursuna gider.

Selin öğretmenin aldığı bu kurs aşağıdakilerden hangisinin kapsamında yer alır.

A) Programlı öğrenim
B) Mikro öğrenim
C) Halk eğitimi
D) İş başında eğitim
E) Hizmet içi eğitim

3. Öğrencilerin yaratıcı araştırıcı bireyler olarak yetişmelerini öngören okul içi ve okul dışı faaliyetleri kapsayan ve öğrencilerin toplumsal hayata uyum sağlamaları üzerinde duran örtük programın dayandığı temel ilke aşağıdakilerden hangisidir.

A) Eğitim süreci günlük yaşam sürecinden farklı değildir.
B) Eğitim sürecinde konu alanı çok iyi özümsenmelidir.
C) Okulun temel işlevi kültürü etkili bir şekilde yeni nesillere aktarmaktır.
D) Eğitimin işlevi toplumsal hayatı yeniden düzenlemektir.
E) Öğrenci soyut düşünmeli ve zihinsel disiplin sağlamalıdır.

4. Yapılandırmacılık yaklaşımına göre hazırlanan bir eğitim programı geliştirilirken bireyin ilgi ve ihtiyaçları göz önünde bulundurulmuş, okuldaki deneyimler yaşamın kendisi olarak benimsenmiştir.

Buna göre bu eğitim programları hangi eğitim felsefesini temel almıştır?

A) Yeniden kurmacılık
B) İlerlemecilik
C) Gerçekçilik
D) Daimicilik
E) Esasçılık

5. Bütün öğrencilerin <u>büyük bir dikkatle katıldıkları</u> I
Türkçe dersinde Bahar Öğretmen öğrencilerden
öğrendiklerine ilişkin <u>farklı örnekler vermelerini</u> ister. II
Ayrıca <u>öğrendiklerini kullanarak bir öykünün temel çatısını</u> III
<u>kurmalarını</u> sağlar.

Yukarıda verilen uygulamada altı çizili öğrenci davranışları sırasıyla duyuşsal ve bilişsel alanın hangi düzeyindedir?

	I	II	III
A)	Alma	Bilgi	Sentez
B)	Değer verme	Bilgi	Sentez
C)	Alma	Kavrama	Uygulama
D)	Değer Verme	Analiz	Uygulama
E)	Alma	Kavrama	Sentez

6. Aşağıdaki davranışlardan hangisinin öğretilmesinin ve değerlendirilmesinin <u>en zor</u> olduğu söylenebilir?

A) Kendini topluma hizmet yoluna adama
B) Bir problemin çözümüne ilişkin hipotez kurma
C) Bulgulardan hareketle genellemelere varma
D) Demokratik davranışların toplumsal yaşam üzerindeki etkilerini yorumlama
E) Güncç enerjisinin aydınlatma teknolojisinde kullanımına ilişkin deney tasarlama

7. Bir eğitim programında amaçlara ulaşmayı sağlayacak konu içeriği genellikle çok geniş olduğu için içerik belirlenirken belli ölçütler kullanmak gerekmektedir.

Aşağıdakilerden hangisi bu ölçütlerden biri değildir.

A) Toplumsal fayda
B) Bireysel fayda
C) Gelişim özellikleri
D) Konular arası ilişkilendirme
E) İçeriğin sunulma biçimi

8. Sosyal bilgiler dersinde teknolojik ürünlerin hayatımızda yaptığı değişikliklerle ilgili içerik düzenlemesinde sorgulama merkezli programlama yaklaşımı kullanılacaktır.

EĞİTİM BİLİMLERİ TESTİ

2010 - KPSS / EB-CÖ

1. Kazanılmış yaşantı, bireylerin birbirleriyle ve çevresiyle etkileşimi sonucu bireylerde kalıcı izli davranış değişikliği oluşmasıdır.
Aşağıdakilerden hangisi kazanılmış yaşantıya uygun bir örnek <u>değildir</u>?

A) Bir yakınını cinayette kaybeden Nevin, gazetelerde önce cinayet haberlerini okur.
B) Oğuz, derste öğretmenin verdiği örneği başka bir problemin çözümünde kullanır.
C) Burak, oynadığı her satranç oyununda model aldığı satranç ustasının açılış hamlesiyle oyuna başlar.
D) Fatma, ders arasında sınıf arkadaşlarıyla birlikte çektirdiği fotoğraflara bakar.
E) Kemal, izlediği filmden kavga sahnelerini arkadaşlarına göstererek anlatır.

2. Yabancı dilde eğitim veren bir okulda matematik öğretmenliği yapan Selin Öğretmen'in İngilizcesi çok iyi değildir. Derslerini İngilizce anlatabilmekte ama öğrencileri kendi aralarında İngilizce espri yaptıklarında onları anlayamamakta ve bundan rahatsız olmaktadır. Bu nedenle öğrencileriyle etkili iletişim kurabilmek için yabancı dil kursuna gider.
Selin Öğretmen'in aldığı bu kurs aşağıdakilerden hangisinin kapsamında yer alır?

A) Programlı öğretim
B) Mikro öğretim
C) Halk eğitimi
D) İş başında eğitim
E) Hizmet içi eğitim

3. **Öğrencilerin yaratıcı, araştırıcı bireyler olarak yetişmelerini öngören, okul içi ve dışı faaliyetleri kapsayan ve öğrencilerin toplumsal hayata uyum sağlamaları üzerinde duran örtük programın dayandığı <u>temel</u> ilke aşağıdakilerden hangisidir?**

A) Eğitim süreci günlük yaşam süreçlerinden farklı değildir.
B) Eğitim sürecinde konu alanı çok iyi özümlenmelidir.
C) Okulun temel işlevi, kültürü etkili bir şekilde yeni nesillere aktarmaktır.
D) Eğitimin işlevi toplumsal hayatı yeniden düzenlemektir.
E) Öğrenci soyut düşünmeli ve zihinsel disiplin sağlamalıdır.

4. Yapılandırmacılık yaklaşımına göre hazırlanan bir eğitim programı geliştirilirken bireyin ilgi ve ihtiyaçları göz önünde bulundurulmuş, okuldaki deneyimler yaşamın kendisi olarak benimsenmiştir.
Buna göre bu eğitim programları hangi eğitim felsefesini <u>temel</u> almıştır?

A) Yeniden kurmacılık
B) İlerlemecilik
C) Gerçekçilik
D) Daimicilik
E) Esasicilik

ÖSYM

A

Diğer sayfaya geçiniz.

TÜRK EĞİTİM-SEN

Türkiye Eğitim, Öğretim ve Bilim Hizmetleri
Kolu Kamu Çalışanları Sendikası
GENEL MERKEZİ

Temmuz-Ağustos-Eylül 2010
Sayı : 34

Türk Eğitim-Sen Genel
Merkezi adına Sahibi
İsmail KONCUK
Genel Başkan

Genel Yayın Yönetmeni
Sami ÖZDEMİR
Genel Dış İlişkiler ve Basın Sekreteri

Yayın Kurulu
Musa AKKAŞ
Seyit Ali KAPLAN
Talip GEYLAN
Cengiz KOCAKAPLAN
M. Yaşar ŞAHİNDOĞAN

Basın Danışmanı
Meltem YALÇINKAYA

Yönetim Yeri
Bayındır 2 Sokak No:46
Kızılay/ANKARA
Tel:0312 424 09 60
Faks:0312 424 09 68

Dergimiz yerel süreli ve ücretsizdir.

Üç ayda bir yayınlanır

Dergide bulunan yazıların sorumluluğu
yazarlarına aittir
Basım Tarihi 15.10.2010

Grafik Tasarım ve Baskı

Altuğ Reklam Basın Yayın Ltd. Şti.
Menekşe Sokak 10/10 Kızılay/ANKARA
Tel ve Faks: 0.312 417 81 07
Basım Yeri : Dumat Ofset Matbaacılık San. ve Tic. Ltd. Şti.
Bahçekapı Mah. 2477 Sokak No:6 Şaşmaz /ANKARA

TÜRK EĞİTİM-SEN, TÜRKİYE KAMU-SEN
(Türkiye Kamu Çalışanları Sendikaları
Konfederasyonu) Üyesidir.

İçindekiler

Önsöz	Kamu Personel Seçme Saçmalığı	*02*
Söyleşi	Genel Başkan İsmail KONCUK ile KPSS Skandalı Üzerine Söyleşi	*04*
Söyleşi	CHP Grup Başkanvekili Muharrem İNCE ile KPSS Skandalı Üzerine Söyleşi	*12*
Söyleşi	MHP Antalya Milletvekili Mehmet GÜNAL ile KPSS Skandalı Üzerine Söyleşi	*15*
Makale	KPSS ve Ahlak	*19*
Makale	Kamu Personel Seçme Sınavı ve Öğretmen Adayları	*22*
Söyleşi	Türkiye Kamu-Sen Genel Başkanı Bircan AKYILDIZ ile 2010 Toplu Görüşmeleri Üzerine Söyleşi	*25*
Makale	Sosyal Devlet..., Bağış, Aidat, Kayıt Parası	*31*
Mevzuat	Müdür Rotasyonu Uygulamasında Gelinen Durum	*36*
Makale	MEB'in Yapısal Sorunları ve İşleyişe İlişkin Değerlendirmeler	*39*
Değerlendirme	Türkiye'nin Yüksek Öğrenim Politikası Üzerine Tahliller	*45*
Makale	Türkçem, Benim Ses Bayrağım	*51*
Şiir	Bayrak	*55*
Makale	Bir Garip Ölmüş Diyeler	*56*
Makale	Eylül 12'den Vurdu	*58*
Araştırma	Ekonomik Kriz Bitti Ama, Memurun Ekonomik Krizi Devam Ediyor	*60*
Şiir	Asalet	*62*
Şiir	ÖzgürlükSevdası	*63*

ÖNSÖZ

Kamu Personeli Seçme Saçmalığı

Sami ÖZDEMİR Genel Dış İlişkiler ve Basın Sekreteri
samiozdemir@turkegitimsen.org.tr

İnsanlar yaşamlarında belirli bir yaşa eriştikten ve gelecekleri ile ilgili bir çizgi oluşturabilme olgunluğuna ulaştıkları andan itibaren ilk düşündükleri şeyler; geleceklerini garanti altına alabilecekleri bir iş alanı, sağlıklı bir evlilik hayatı ve nesillerinin devamını sağlayacak çocuklardır. İş yaşamına atıldıktan ve kendilerine yetecek bir gelecek temin ettiklerine olan güveni sağladıktan sonra yapacakları ilk iş kendilerine kendi yaşam anlayışları içerisinde, kendi yaşam çizgileri ile örtüşecek bir birliktelik oluşturmaktır. Bu ortamı da sağladıktan kısa bir süre artık tek düşünceleri nesillerinin devamıdır. Anadolu insanı dediğimiz ve bu topraklarda büyümüş, bu toprakların gelenek görenekleriyle yetişmiş tüm aile yapısının hayata bakışıdır bu anlayış.

Çekirdek aile yapısıyla birlikte aile yapısını genişletme düşüncesi sarar bu toprak insanının bedenini, zihnini. Aile yapısına son noktayı koyduktan sonradır ki yaşamın gerçek yüzüyle karşılaşılır. Buraya kadar tamam olan her şey bu noktadan sonra ailenin yeni fertlerinin gelecek kaygısı ve onların yaşamlarını oluşturma çabaları içerisindeki yaşam mücadelesi ve bu anlamda güzelliklerle dolu bir zaman dilimi oluverir artık.

Ülkemizde çalışmaları başlatılan ancak, fiziki altyapı yetersizliği nedeniyle ertelenen okul öncesi eğitimi de içine alacak olursak bir insanın iş hayatına atılabilmesi için geçirmesi gereken eğitim süresi ortalama on yedi yıldır. Bu sürede üniversite eğitimi dâhil büyük masraflar yapılmakta, aileler ekonomik olanaklarını çocukları için sonuna kadar seferber etmektedirler. Bütün çaba gelecek içindir.

Üniversite eğitimini tamamlayarak artık iş yaşamına atılmak isteyen gençlerimiz için ülkemizde on yılı geçkin bir zamandır Kamu Personeli Seçme Sınavı adı altında sınav yapılmaktadır. Bu sınav belirli bir ücret karşılığında Öğrenci Seçme ve Yerleştirme Merkezi tarafından düzenlenerek yapılmaktadır. Böylesi ciddi bir kurum ne yazıkki son yıllarda yapılan sınavlar sonucunda kamuoyunda tamamen güvenirliliğini yitirmiş bir kurum haline getirilmiştir. Elbetteki bunun sebebide mevcut yönetim mantıgıdır.

“ÖSYM gibi ciddi bir kurum ne yazıkki son yıllarda yapılan sınavlar sonucunda kamuoyunda tamamen güvenirliliğini yitirmiş bir kurum haline getirilmiştir. Elbetteki bunun sebebide mevcut yönetim mantıgıdır.”

Kamu Personeli Seçme Sınavı'nda, sendikamız tarafından ortaya çıkarılan ve haftalarca ülkemizin ilk gündemini oluşturan bir sorumsuzluk örneği yaşanmıştır. Sorular servis edilmiş olup, birilerinin bu servisten yararlanarak haksız puanlar aldığı ve bu neticede yapılacak atamalarda haksız bir şekilde girecekleri devlet kurumlarında haksız kazançlar elde edecekleri gerçeği ortaya çıkmıştır. Her zaman kim tarafından yapılmış olursa olsun, yapılan haksızlıklarla mücadele etmeyi şiar edinmiş kurumumuz olayın üzerine ciddiyetle giderek konunun haftalarca ülke gündeminde kalmasını sağlamış, sonuçta Eğitim Bilimleri sınavı iptal edilmiştir. Burada tamamen iyi niyetle sadece ve sadece kendi alın teri ile çalışarak sınav kazanmış aday arkadaşlarımız da mağdur olmuşlardır. Sınavın tamamen iptal edilerek mağdur olan arkadaşların yeniden sınava girecek olmaları da bu sorumsuzluğa sebebiyet verenler için ödenmesi çok zor bir vebal olarak kalacaktır.

Aslında bir ülkenin kendi okulundan mezun olan bir kişinin o ülkenin kendi kurumunda işe girebilmesi için tekrar bir sınava alınması kurumlar arası bir güvensizlik işareti olarak görünmesi gerekirken bundan kimsenin söz ettiği de yoktur. Siz kendi üniversitenizden mezun olan bir öğretmen adayını yeniden sınava tabi tutacaksınız ve " kardeşim sen benim üniversitemi bitirdin ama benim okullarımda çalışabilmen için bir başka sınavdan daha geçmelisin " diyeceksiniz! Üniversiteler elbette bitirince iş garantisi veren kurumlar değildir ve olmamalıdırlar da. Ancak siz üniversite eğitimi veriyorsanız ve ayrıca öğretmen ihtiyacı had safhada iken bir de buna bir takım giriş koşulları koyuyorsanız burada bir uyumsuzluk var demektir. Üniversiteden mezun olan, alan uzmanlarının bazıları kendi işlerini kurarlar, bazıları özel iş yerlerinde hayatlarını idame ettirirler, bazıları da devlet tarafından istenilen niteliklere haiz olduklarından devlet kadrolarında istihdam edilmek üzere müracaat ederler. Bu durumda devlet kadrolarını isteyenlere yeniden bir sınav istemi sizin üniversite eğitim sisteminizde ya da devlet kurumlarınızda bir sorun olduğunun işaretidir.

> ***"Sürecin başından beri bütün iddiaları reddeden bir ÖSYM var. Bütün bu olaylar olurken, hiçbir yorum yapmayan YÖK var. Kime güvenelim? Bu nedenle basın açıklaması yaptık ve kamuoyunun dikkatini bu olayın üzerine çekmeye çalıştık. Ortaya koyduğumuz iddia, gerek yazılı, gerek görsel basında ciddi şekilde yer aldı."***

Sınav sonucunda binlerce mağdur insan yaratılmıştır. Sayın Prof. Dr. Ünal Yarımağan, görevini hakkıyla yerine getirmeyerek binlerce gencimizin mağduriyetine sebep olmuş, ve istifa etmek zorunda kalmıştır.

Şimdi de birileri tarafından ortaya yeni bir konu atılmıştır ki, bu ileride çok daha vahim sonuçlar doğuracak bir durumdur. Her kurum kendi sınavını kendi yapsın denmektedir. Bu şu anlama gelir: Hükümet eden kimse onun taraftarları olanlar ya da mecburen onun tarafıymış gibi gözükenlerin sınavı kazanması demektir ki kesinlikle sonucu faciadır.

KPSS sınavının nasıl yapılacağı kamuoyu ve ilgili taraflarla derinlemesine tartışılmalı ve yeni bir sınav anlayışı ortaya konulmalıdır. Zaman içerisinde sınavı da kaldıracak bir yeni öğretmen istihdam politikası oluşturulmalıdır.

SÖYLEŞİ

Genel Başkan İsmal KONCUK ile KPSS SKANDALI Üzerine Söyleşi

Röportaj Meltem YALÇINKAYA

KPSS'de soruların sızdırıldığını belgeleriyle ortaya koydunuz ve bunu kamuoyuyla paylaştınız. KPSS ile ilgili belge ve bilgileri Savcılığa verdiniz. Konuyla ilgili DDK ve YÖK Denetleme Kurulu harekete geçti. Bu süreç nasıl başladı, şu anda hangi noktadayız?

Birçok KPSS adayı 'benim netlerim eksik geldi' iddiasında bulundu. KPSS 2010'da eğitim bilimleri, genel yetenek ve genel kültür testlerinde geçmiş yıllara göre net yapanların sayısının çok yüksek olduğu iddiaları gündeme geldi. Hatta eğitim bilimlerinde 500 kişinin tam net yaptığı iddiası da ortaya konuldu. Bunun üzerine basın açıklaması yaptık. Daha sonra ÖSYM, eğitim bilimlerinde 350 kişinin tam net yaptığını açıkladı.

Türk Eğitim-Sen olarak, konuyla yakından ilgilendik. Çünkü, KPSS puanlarına göre öğretmen ataması

yapılmaktadır. Dolayısıyla öğretmenlerimizin haksızlığa uğramış olma ihtimali bizi ilgilendiren bir durumdur. Bu arada eğitim bilimlerinden tam yapan 120 kişinin akrabalık ilişkileri ortaya çıktı. Gerçekten 350 kişi içerisinde akraba olanlar var, aynı dershaneye gidenler var, evli olanlar var. Dolayısıyla bu kopya iddiaları, bu kanıtlarla beraber daha da güçlendi. Bu süreçte ÖSYM, güçlenen kanıtlara karşılık tatmin edici hiçbir girişimde bulunmadı, hatta Sayın Ünal YARIMAĞAN, "mutsuz insanların feryadı" şeklinde bir açıklama yaptı. Tabi bu insanlar mutsuz insanlardır. Şu anda 370 bin öğretmen adayı iş bulamıyor, öğretmen olamıyor. 835 bin üniversite mezunu eğitimlerine uygun iş bulamıyor. Ama 'bu mutsuz insanlar, niye geçmiş yıllarda feryat etmediler de bugün feryat ediyorlar?' diye hiçbir yetkili düşünmedi.

Türk Eğitim-Sen olarak, bu iddialar karşısındaki gevşek, umursamaz, sürekli kurumu kollayıcı tutumu nedeniyle Ünal YARIMAĞAN hakkında suç duyurusunda bulunduk. Tüm bunlar yaşanırken, elimize bir e-posta adresi ulaştı. Isparta'nın Yalvaç ilçesinde bulunan bir KPSS adayına ait bir e-posta adresi. Gelen bilgilerde soruların 5 gün önceden bu e-posta adresine gönderildiği iddiaları vardı. Doğru olabilir mi, diye araştırdık. Bize bu bilgi 27 Ağustos tarihinde geldi. Yani bu iddiaların başladığı tarihten 12 gün sonra. Bu e-posta adresine gelen dosyayı açtığımızda içinde KPSS eğitim bilimlerine ait 116 sorunun olduğunu gördük. Biliyorsunuz eğitim bilimlerinde 120 soru vardı. Bizim elimizdeki dosyada 4 soru eksikti. ÖSYM'nin KPSS'de sorduğu sorularla, bu soruları karşılaştırdık. Aralarında bazı kelime farklılıkları ve imla hataları olmakla beraber soruların içerik ve sıralamaları aynıydı. Bu soruları gö-

rünce bunların baskıya girmeden, redakte edilmeden önceki ham sorular olabileceğini düşündük. Bu dosyayı açıkladığımızda, bu soruların ham sorular olup, olmadığını bilmiyorduk. ÖSYM yetkilileri açıklarsa, bu bilgi doğrulanabilirdi. Biz, ihbarın doğru olduğuna inandık ve 28 Ağustos tarihinde dosyayı kamuoyu ile paylaştık.

Sürecin başından beri bütün iddiaları reddeden bir ÖSYM var. Bütün bu olaylar olurken, hiçbir yorum yapmayan YÖK var. Kime güvenelim? Bu nedenle basın açıklaması yaptık ve kamuoyunun dikkatini bu olayın üzerine çekmeye çalıştık. Ortaya koyduğumuz iddia, gerek yazılı, gerek görsel basında ciddi şekilde yer aldı. 31 Ağustos tarihinde de herhangi bir davet gelmemesine rağmen, Savcılığa giderek, Savcı Sayın Şadan Sakınan'a elimizde bulunan elektronik posta adresini ve bu e-postanın, kime ait olduğunun bilgilerini verdik. Tabi bu süreçte, e-posta adresinin sahibi bulundu. Bu kişi, KPSS sorularının e-posta hesabına geldiği iddialarını önce reddetti. Bir köyde yaşadığını, internete girme imkânı olmadığını, helal süt emmiş olduğunu söyledi. Bu arada sendikamıza, benim şahsıma yönelik; "Gariban bir insanla uğraşmaya utanmıyor musunuz?" şeklinde eleştiriler de geldi, bizi doğrudan doğruya suçlayanlar da oldu. E-posta sahibi kişinin samanlıkta çalışırken çekilen görüntüleri yayınlandı. Kamuoyu da "Gariban bir çocuk. Bu çocuğun soruların beş gün önce kendisine gelmesi ile ne alakası olabilir" gibi bir düşünce içerisine girdi. Ancak Sayın Savcı, bu kişinin ifadesini aldığında, soruların sınavdan önce kendi e-posta adresine gönderildiğini ve kimin gönderdiğini itiraf etti.

> ***"Bütün çocuklarımızın hak ettiği yere gelebilmesinin önünü açacak tedbirleri almak bu devletin görevidir. Benim adamım, benim yandaşım, benim siyasetim anlayışıyla bu işler olmaz. Bizim, bütün derdimiz budur."***

İşte bu olay sonrasında KPSS Eğitim Bilimleri testinin iptali gündeme geldi. İddialar vardı, kanaatler vardı. Ancak iddialarla, kanaatlerle sınavı iptal edemezsiniz. Türk Eğitim-Sen'in sunduğu kanıt doğrulanınca, soruların ÖSYM'den birileri tarafından beş gün önce sızdırıldığı kesinleşmiş oldu. Öte yandan genel kültür, genel yetenek veya üniversite mezunlarının girdiği diğer sınavlar yönünden de kopya iddiaları var. Kamu vicdanı hala rahatlamış değil. KPSS adaylarının büyük bir bölümü, genel kültür ve genel yetenek testlerinin de iptal edilmesini istiyor, ancak bu konuda Savcılığın elinde, bizim ortaya koyduğumuz gibi delil var mı bunu bilmiyoruz. Biz, soruların sızdırılmasının sadece eğitim bilimleriyle sınırlı olmadığı kanaatindeyiz, ancak elimizde delil olmadığı için bunu söyleyemiyoruz.

Bu noktada ÖSYM, genel kültür ve genel yetenek testlerini optik okuyucularla yeni bir ekiple tekrar değerlendirmelidir. Burada teknik hata da, insanî bir hata da mümkün olabilir.

> ***"30 bin öğretmen kadrosu, 70 bin'e çıkarılırsa -ki şu anda Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin onayladığı 70 bin boş öğretmen kadrosu var- atama bekleyen öğretmen adayları büyük ölçüde rahatlayacaktır."***

Ben buna Cumhuriyet tarihinin en büyük hırsızlık organizasyonu diyorum. İlk defa bu kadar büyük ölçekte beş bin, on bin kişinin katıldığı bir kopya olayı ile karşı karşıyayız. Peki kim ya da kimler yaptı? Hangi gruplar yaptı? Bunun adını koymamız şu anda etik olmaz. Çünkü elimizde bunu kimlerin yaptığına ilişkin delil yok. Öncelikle kopya çekenlerin tamamını veya büyük bir kısmını tespit edebilmeliyiz ki, hangi grubun yaptığını bulabilelim. Ancak biz de böylesi büyük bir organizasyonu birkaç kişinin becereremeyeceği, bir grubun yaptığı kanaati var. Böyle bir hırsızlık organizasyonu yapanların, kendi yandaşlarına öğretmen atamalarında ve devlet memurluğu atamalarında avantaj sağlayabilmek ve yandaşlarını kadrolara yerleştirebilmek amacıyla yaptığını düşünüyoruz. Ortada çok büyük bir tezgâh var. Bu tezgâhta ortaya çıkan tek kişi, bizim verdiğimiz e-posta sahibi. Bu kişiye soruları gönderenin de kim olduğunu biliyoruz. B.S. ve B.K. dışında şu ana kadar binlerce kişinin katıldığı bu kopya olayında hiç kimsenin adı bilinmiyor. Ben bunu manidar bulduğumu ifade etmek istiyorum. Bizim bahsettiğimiz kopya olayı 50-100 kişinin katıldığı bir kopya olayı değil. Bu olaya 5

bin, 10 bin kişinin katıldığını düşünüyoruz. Bununla ilgili ortaya atılan iki isim var, ikisi de Türk Eğitim Sen'in tespit ettiği isimler.

Umuyorum, KPSS skandalına karışan herkes ortaya çıkarılır. Bizim tek isteğimiz gerçek suçluların, hırsızların belirlenmesi ve hak ettikleri cezayı almasıdır.

Tüm bunlar olurken, KPSS, ALES, ÜDS, YGS gibi sınavlarla ilgili de kopya olayları birer birer ortaya çıktı. Ancak, bu sınavlarda yapılan kopya, esasen Türkiye'de yıllardır teknoloji kullanılarak yapılan kopya olaylarıdır ve 4 kişi tutuklanmıştır. Bundan sonraki süreçte de, muhtemeldir ki, bu tür kopya girişimleri mutlaka olacaktır.

Ancak bizim iddia ettiğimiz ve ortaya çıkardığımız kopya olayı bu olaylardan çok farklıdır. Kamuoyunun bunu çok iyi bilmesi lazım. Sorular bizzat ÖSYM merkezinden birileri tarafından sınavdan 5 gün önce sızdırılıyor ve kişilerin e-posta adreslerine gönderiliyor. Sayın Savcımız bunu araştırıyor. Diğer e-posta adresleri de teknik takiple bulunabilir. Ancak şu ana kadar bir açıklama yapılmadı. Biz, bu büyük kopya organizasyonunun arkasından kimlerin çıkacağından, hiçbir korku duymuyoruz. İsterse bizim en yakın dostumuz, en yakın akrabamız çıksın. Bu ülkede çocuklarımızın geleceğini çalmaya, alın teri dökmeden, hak etmediği yerlere gelmeye kimsenin hakkı yok.

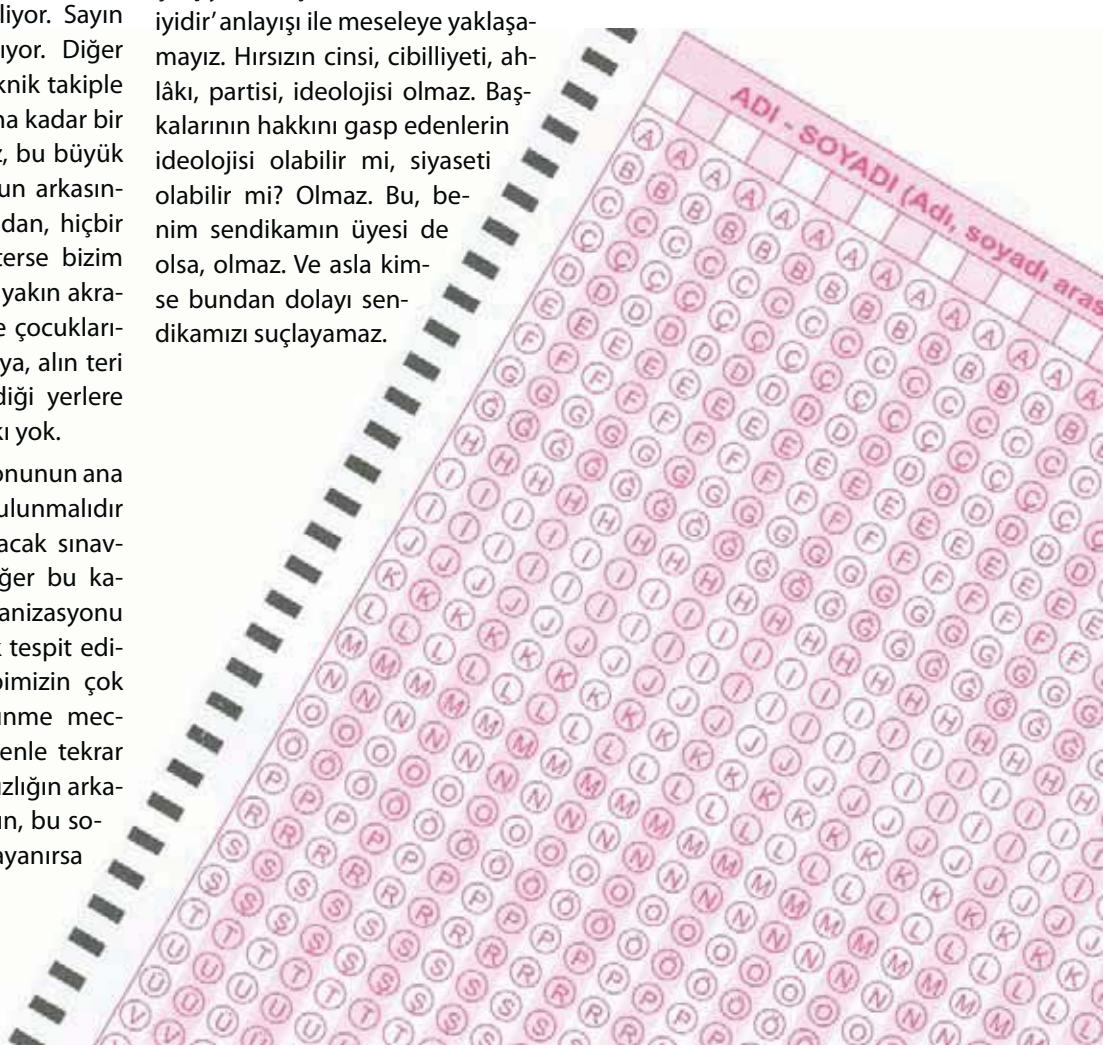
Bu kopya organizasyonunun ana aktörleri de mutlaka bulunmalıdır ki bundan sonra yapılacak sınavlara güven duyalım. Eğer bu kadar büyük hırsızlık organizasyonu yapılıyor da bu hırsızlık tespit edilemiyorsa, burada hepimizin çok ciddi bir şekilde düşünme mecburiyeti vardır. Bu nedenle tekrar ifade ediyorum. Bu hırsızlığın arkasından kim çıkarsa çıksın, bu soruşturma kime kadar dayanırsa dayansın hırsızlar bulunmalıdır. Türk Eğitim Sen olarak bu işin peşini bırakmayacağız.

KPSS skandalının ardından bazı gazetelerde asılsız haberler yer aldı. Şahsınızı ve sendikayı hedef alan bu haberlerin nedeni ne olabilir?

Bütün çocuklarımızın hak ettiği yere gelebilmesinin önünü açacak tedbirleri almak bu devletin görevidir. Benim adamım, benim yandaşım, benim siyasetim anlayışıyla bu işler olmaz. Bizim, bütün derdimiz budur. Bunu eğip bükmeye, çarpıtmaya çalışanlar elbette olacaktır. Bu olayları deştikçe, birtakım kişi ve grupların rahatsız olduğunu gördüm. Bu kişi ve gruplar, şahsıma ve sendikama yönelik olarak hiç de doğru olmayan manipülasyonlar yapmaya ve toplumun kafasını karıştırmaya çalışmaktadır. Ben bunları da anlamlandırmaya çalışıyorum. Çünkü 'benim hırsızım iyidir' anlayışı ile meseleye yaklaşamayız. Hırsızın cinsi, cibilliyeti, ahlâkı, partisi, ideolojisi olmaz. Başkalarının hakkını gasp edenlerin ideolojisi olabilir mi, siyaseti olabilir mi? Olmaz. Bu, benim sendikamın üyesi de olsa, olmaz. Ve asla kimse bundan dolayı sendikamızı suçlayamaz.

Türk Eğitim Sen, bu olaydan yüzünün akıyla çıktı, bu kopya olayında ciddi adımlar atılmasını sağladı, ÖSYM'nin ve sınav sisteminin tüm boşluklarının, tüm eksikliklerinin kamuoyu nezdinde günlerce tartışılmasını sağladı ve çocuklarımızın geleceği adına gerçekten büyük bir iş başardı. Dolayısıyla, Türk Eğitim-Sen'i takdir etmeyen insanların ahlâkî ve insanî değerler bakımından kendilerini sorguya çekmeleri gerekmektedir.

Almanya'da Hitler devrinde, hayvanat bahçesinden bir aslan kaçıyor. Tabi bütün insanlar korkudan canlarını kurtarmak için aslanın önünden sağa sola kaçışıyorlar. Bu arada kara kuru zayıf bir adam çekiyor bıçağını, aslana saldırıyor. Aslanı öldürüyor. Bütün insanlar, adamın etrafını sarmışlar. Yiğit adam, kahraman adam diye. Bu arada basın mensupları geliyor. Soruyorlar: "Sen kimsin? Bu ne cesaret? Bu ne kahramanlık?" Adam diyor ki: "Ben,

> ***"Ben, KPSS skandalı konusunda yaşadıklarımdan dolayı asla bir pişmanlık içerisinde olmadım. Vicdanım çok rahat. Ancak bu sınavlar nedeniyle bir nesli kaybettiğimizi gördüm. Hırsızlığı bile meşru gören, başkalarının hakkını gasp etmekten endişe duymayan bir gençlikle mi karşı karşıyayız korkusu yaşıyorum."***

bir Yahudiyim." Öbür gün gazetelerde şöyle bir manşet: "Zalim bir Yahudi, zavallı bir aslanı öldürdü."

Bizler; doğruya doğru demek erdemini göstermek zorundayız. Ancak enteresandır, seni sevmeyenler seni suçlamaya başlar. Çok doğru olarak ortaya koyduğun bir olay sebebiyle bile seni suçlamaya başlarlar. Bunu da anlamak zor. Böyle bir anlayışla tabi Türkiye'yi daha güzel yarınlara ulaştırmak mümkün olmaz. Bu bir hastalıklı ve marazlı bir anlayıştır. Bu anlayışı kafamızdan atmak zorundayız. Bunu atamadığımız sürece, gerçekten geleceğe umutla bakabilmemiz mümkün değil.

MEB, KPSS skandalı nedeniyle öğretmen atamalarını erteledi. Siz de KPSS mağdurları için Başbakan'a mektup yazdınız ve 70 bin boş öğretmen kadrosunun kullanılmasını istediniz. Konuyla ilgili şu ana kadar herhangi bir cevap geldi mi?

Tabi geldiğimiz noktada KPSS hâlâ tartışılıyor, eğitim bilimleri testi iptal edildi. Bundan memnun olan çocuklarımız var, memnun olmayan çocuklarımız var. Yıllardır alın teri dökmüş, emek harcamış ve bu sene yüksek puan almış, ancak hırsızlık nedeniyle mağdur olmuş gençlerimiz var. Bu endişeyi yaşayanları çok iyi anlıyorum. Elbette hırsızlık kimsenin tasvip edeceği, destekleyeceği bir olay değil. Ancak bu hırsızlık nedeniyle, bu çocukların da yıllardır umutla beklediği öğretmen olarak atanma hayali suya düşüyor. Dolayısıyla eğitim bilimleri testinin iptali, bu gençlerimizin haklı olarak feryat etmesine neden oluyor. Hatta hırsızlığı ortaya çıkaran bizlere yönelik tepkiler de zaman zaman olabiliyor. Gerçi ben, bu tepkiyi gösterenlerin büyük çoğunluğunun alın teriyle yüksek puan almış insanlar olduğunu düşünmüyorum. Bizim bu gayretlerimiz karşısında tepki gösterenlerin birçoğu bu hırsızlık olayına doğrudan doğruya karışmış insanlardır. Elbette bu kişiler bize iftira atmaya, bizi karalamaya çalışacaklar. Ancak benim en çok üzüldüğüm, gerçekten hakkı ile puan almış çocuklarımızın atanamamasıdır. Bu nedenle, Türk Eğitim-Sen olarak, Sayın Başbakan'a mektup yazdık. Bu çocuklarımızın, ızdırabının sona erdirilmesi mümkündür. 30 bin öğretmen kadrosu, 70 bin'e çıkarılırsa -ki şu anda Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin onayladığı 70 bin boş öğretmen kadrosu var- atama bekleyen öğretmen adayları büyük ölçüde rahatlayacaktır.

Hükümetin de bu anlamda sorumluluğu var. Çünkü bütün bu olaylar AKP iktidarında oluyor. Bu nedenle iktidar, "bana ne?" deme hakkına sahip değil. İktidar gerçekten kendini sorumlu hissediyorsa, "benim iktidarımda olan olaylardan ben sorumluyum" diyebilme yürekliliğini ortaya koymalıdır. Dolayısıyla hükümet, elindeki 70 bin boş öğretmen kadrosunu, bu çocukların acısını hafifletmek adına kullanmalıdır. Ancak şu ana kadar ne Sayın Başbakandan, ne de Milli Eğitim Bakanı Nimet Çubukçu'dan bu talebimize herhangi bir cevap gelmedi. Bu çok üzücüdür. Bu ül-

keyi yönetenler, bir sendika başkanı kadar bu çocukların yaşadığı ızdırabı hissetmiyor mu, diye insan üzülüyor. Atanmayı bekleyen 370 bin öğretmen adayı var. Şu anda Millî Eğitim Bakanlığı İç Denetçilerinin raporuna göre, Türkiye'de de 133 bin 317 öğretmen ihtiyacı var. Bu koşullarda 70 bin öğretmen atamasını yapsanız bile ihtiyacınızın ancak yarısını karşılayabileceksiniz. Dolayısıyla hükümetin elindeki imkânları kullanması gerekmektedir. Biz ısrarcıyız. 70 bin kadroyu hükümet mutlaka kullanmalıdır.

Konuyla ilgili öğretmen adaylarının size yönelik eleştirileri oldu. Bunlar hakkında neler söyleyeceksiniz?

Bu konuda hem sendikama yönelik, hem şahsıma yönelik saldırıların olması doğaldır. Herkes kendi inandığı şeyleri korumaya çalışıyor, ama inandıklarının hak olmadığını biliyorlar. Biz hakkı korumak adına bu mücadeleyi verdik. Türk Eğitim-Sen, bir sivil toplum örgütünün esasen boyutlarını aşacak bir mücadele verdi. Türkiye'de ilk defa bir sendika çıkıyor, böyle bir haksızlığı en net şekilde gündeme getiriyor ve söyledikleri her şeyde haklı çıkıyor. Bu, çok önemlidir. Bunu, bütün insanların değerlendirmesini istiyorum. Bu, takdir edilmesi gereken bir gayrettir. Eğer biz namuslu, dürüst insanların gayretini takdir etmezsek; namuslu, dürüst insanların mücadelesine destek vermezsek, köstek olmaya çalışırsak, bu ülkenin geleceği ile ilgili ciddi kaygılar içerisinde olmamız gerekir.

Ben, KPSS skandalı konusunda yaşadıklarımdan dolayı asla bir pişmanlık içerisinde olmadım. Vicdanım çok rahat. Ancak bu sınavlar nedeniyle bir nesli kaybettiğimizi gördüm. Hırsızlığı bile meşru gören, başkalarının hakkını gasp etmekten endişe duymayan bir

gençlikle mi karşı karşıyayız, korkusu yaşıyorum. Dolayısıyla, olayın bu yönünü de ülke olarak tartışmamız lazım. Biz, bir nesli kaybediyoruz. Çocuklarımızı mutsuz eden, umutsuz bırakan, kendi ahlâkî değerleri ile gelecekleri arasında bir tercihe zorlayan bu sistemi mutlaka sorgulamamız gerekir. Bu gençlerimiz, eğer hırsızlık yapmayı kendilerine hak olarak görmüşlerse, -bunlar ya devlet memuru olacak ya da öğretmen olacak - bu düşüncedeki insanlarla Türk Millî Eğitimi bir yere gidemez.

> ***"ÖSYM bu son olaylar nedeniyle yıpranmış bir kurum olabilir, ama ÖSYM'nin sınav yapma konusunda ciddi bir tecrübesi vardır. ÖSYM'nin eksiklikleri, kusurları büyük oranda tespit edildi. Bu tespitlerden sonra eksiklikler giderilmeli ve bu sınavları mutlaka ÖSYM'nin yapması sağlanmalıdır."***

Ha soruları çalmışsın, ha cebimdeki paramı çalmışsın. Hak edenin, alın teri dökenin geleceğini çalıyorsun. Dolayısıyla bunları meşru görmüyoruz, ancak Türkiye'de ki köhnemiş sınav sistemlerinin mutlaka masaya yatırılması gerekmektedir.

KPSS'ye 835 bin üniversite mezunu girdi. 26 Eylül tarihinde yapılacak sınav da ertelendi. Sokağa terk ettiğimiz gençlerimizi sokaktan çekip çıkarmalıyız, onların en dinamik çağlarını ülke geleceği adına değerlendirmeliyiz. Gençlerimizi bütçe dengelerine kurban etmemeliyiz.

Anayasa'da "sosyal devlet" yazıyor. Bu mu sosyal devlet? 835 bin üniversite mezununu, 600 bin yüksek okul mezununu sokağa terk eden bir sosyal devlet olabilir mi? Bu ülkeyi yönetenler, sivil toplum örgütleri, herkes tüm bu yaşananları mutlaka tartışmalıdır ve çözüm yollarını ortaya koymalıdır. Gençlerimize istihdam yaratmak adına gerekirse fedakârlık yapacağız. Gençlerimizin ekmek bulmasını sağlayacağız, umutsuz olmalarının önüne geçeceğiz. Eğer Türkiye, bu kafayla devam ederse, 10 yıl sonra 500 bin öğretmen atama bekliyor olacak, 2 milyonun üzerinde üniversite mezunu işsiz olacak. Peki bu tabloyla nasıl bir Türkiye olacak? Dinamit gibi sokaklarda gezen bir gençlikle karşı karşıya kalacağız. Böyle bir ülkede huzur kalır mı? Türkiye'nin geleceğinden, mutlu geleceğinden bahsedebilir miyiz? İşte bütün bunları çözmeye çalışmalıyız. Bu iradeyi, siyasi iktidarların mutlaka göstermesi gerekir.

Millî Eğitim Bakanlığının, ayrı bir sınav yapması gündemde. Başbakan Yardımcısı Bülent ARINÇ da, her kurum, kendi sınavını yapsın şeklinde bir öneri getirdi. Siz, bu teklifleri nasıl değerlendiriyorsunuz?

ÖSYM bu son olaylar nedeniyle yıpranmış bir kurum olabilir, ama ÖSYM'nin sınav yapma konusunda ciddi bir tecrübesi vardır. ÖSYM'nin eksiklikleri, kusurları büyük oranda tespit edildi. Bu tespitlerden sonra eksiklikler giderilmeli ve bu sınavları mutlaka ÖSYM'nin yapması sağlanmalıdır.

Kurumların yapacağı sınavların daha şaibeli olacağı aşikârdır. Yaptığınız sınavların sayısı arttıkça şaibede artacaktır. Sayın Bülent ARINÇ, "her kurum ayrı yapmalı" diyor. Bu şekilde, sınavlarda yaşanacak suistimal ihtimalini de arttırırsınız. Yani bir merkezî sınavla olayı raptuzapt altına alabilmek daha mümkünken; siz, 10- 15 ayrı sınavla, suistimal ihtimalini daha da arttırmış olursunuz. Sınavın şekli değiştirilebilir. Öğretmenlere, alan bilgisi ağırlıklı bir sınav yapabilirsiniz. Diğer branşlara, diğer üniversite mezunlarına, yine alan bilgisine yönelik sınav yapabilirsiniz. Bunları ÖSYM'de yapabilir. Özerk olmayan bir kuruluş asla bunu yapmamalıdır. Sayın Bülent ARINÇ'ın, bu açıklaması iyi niyetli bir açıklama mıdır? O konuda yorum yapmak istemiyorum. Siyasallaştırılmış kurumlar, bu sınavlara kesinlikle bulaştırılmamalıdır. Bu ülkede artık bir başka sınav skandalı yaşamak istemiyoruz. Bu ülke insanı, gençlerimiz buna tahammül edecek noktada değil. Kurumların yapacağı sınavlara Türkiye'de güven duyacak bir Allah kulunun olmayacağını hem Sayın Bülent ARINÇ'ın hem de yetkililerin bilmesi lazım. Bu nedenle sınavları ÖSYM'nin yapması gerektiğine inanıyorum. ÖSYM'de kadro değişikliği yapılırken de, siyasî bir anlayışla kadrolaşma asla düşünülmemelidir. ÖSYM'ye ehliyet, liyakat sahibi insanlar getirilmelidir.

ÖSYM Başkanı Ünal YARIMAĞAN istifa etti ve 9 kişi görevden alındı. Bunu nasıl yorumlayacaksınız?

Sayın Ünal YARIMAĞAN'ın bu sonucu kendi eliyle hazırladığını ifade etmek istiyorum. Ünal YARIMAĞAN, bütün ikazlarımıza kulak tıkadı. Sayın YARIMAĞAN'ın kendi kurumunda yaşanan suistimallerden haberi olmadığını öğrendik. Dolayısıyla Ünal YARIMAĞAN'ın ÖSYM Başkanı olarak devam etmesi mümkün değildi. İstifası hem ÖSYM, hem çocuklarımız, hem de kendisi açısından faydalı olmuştur. Sayın Ünal YARIMAĞAN'ın başına gelenler, tüm kurum amirlerine bir ders niteliği taşımaktadır. Bundan sonra hiçbir kurum amiri iddialara Ünal YARIMAĞAN gibi yaklaşmamalıdır, iddiaları ciddiye almalıdır. Kimse kurumunu koruma kollama telaşına düşmemelidir. Bu olay hepimize bir ders olmuştur. Ünal YARIMAĞAN'a da bundan sonraki hayatında başarılar diliyorum. Sayın YARIMAĞAN'a emeklerinden dolayı teşekkür ediyorum.

> ***"Yusuf Ziya ÖZCAN'ın o makamı hak etmediğini düşünüyorum. Esasen YÖK'ün kurumsal olarak, her yönüyle masaya yatırılma zamanı gelmiştir. YÖK, fonksiyonu, yetkileri yönünden değerlendirilmelidir. YÖK mevcut yapısıyla yükseköğretimin önünü tıkamakta ve bilimsel çalışma yapılabilmesinin önündeki en büyük engellerden birisi olarak görülmektedir. YÖK'ü köhne anlayışlar yönüyle rafa kaldırmanın tam zamanıdır."***

Konuyla ilgili YÖK'ün tutumunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

ÖSYM, YÖK'e bağlı bir birim. YÖK'e bağlı bir birimde bir takım şaibeler varsa, YÖK 'bu şaibelerden ben nasibimi alamam, benim alakam yok' deme hakkına sahip değil. Yaşanan süreçte YÖK Başkanı da esasında sorumlu bir insan gibi davranmalıydı. Ama maalesef YÖK Başkanı, bu tavrı gösterebilecek ferasete sahip bir insan değil. Neden bunu söylüyorum? Hatırlarsanız, biz KPSS skandalını gündeme getirdiğimizde, bu e-posta adresini ortaya koyduğumuzda, YÖK Başkanı Yusuf Ziya ÖZCAN, bizi yalan söylemekle suçladı. Ancak geldiğimiz noktada, doğru söylediğimiz ortaya çıktı. Sayın ÖZCAN, özür bile dilemedi. ÖZCAN'ın özür dilemesi bizi büyütmez, kendisini büyütürdü. Bunu göremedi. Bu olay ÖZCAN'ın yapısıyla ilgili fikir veriyor. Nasıl bir fikir veriyor, biliyor musunuz? Şimdi YÖK Başkanlığına gelmiş bir bilim adamısınız. Bir sendika diyor ki; 'bu soruların 5 gün önceden servis edildiğine dair benim elimde bir bilgi var. Bir elektronik posta var.' Siz, bunu araştırma gereği bile duymuyorsunuz. Bu bilgiyi ortaya koyan insanlarla görüşmeye yanaşmıyorsunuz. Hem bu araştırmaları yapmıyorsunuz, hem de yalan söylemekle suçluyorsunuz. Doğru söylediğimiz ortaya çıkmasına rağmen de, hiçbir açıklama yapmıyorsunuz. Yusuf Ziya ÖZCAN'ın o makamı hak etmediğini düşünüyorum. Esasen YÖK'ün kurumsal olarak, her yönüyle masaya yatırılma zamanı gelmiştir. YÖK, fonksiyonu, yetkileri yönünden değerlendirilmelidir. YÖK mevcut yapısıyla yükseköğretimin önünü tıkamakta ve bilimsel çalışma yapılabilmesinin önündeki en büyük engellerden birisi olarak görülmektedir. YÖK'ü köhne anlayışlar yönüyle rafa kaldırmanın tam zamanıdır.

KEŞKE HAKLI ÇIKMASAYDIK

TÜRK EĞİTİM-SEN KPSS SKANDALINI ORTAYA ÇIKARDI

"Çalışmadan, öğrenmeden, yorulmadan,
rahat yaşamanın yollarını alışkanlık haline getirmiş milletler,
önce onurlarını sonra özgürlüklerini daha sonra da
geleceklerini kaybetmeye mahkûmdurlar."

Gazi M. Kemal

TÜRK EĞİTİM-SEN.
TÜRKİYE KAMU-SEN Üyesidir.

www.turkegitimsen.org.tr

SÖYLEŞİ

CHP Grup Başkanvekili **Muharrem İNCE** ile **KPSS SKANDALI** Üzerine Söyleşi

Röportaj Meltem YALÇINKAYA

Türkiye, KPSS skandalıyla sarsıldı. Türk Eğitim-Sen'in KPSS sorularının sızdırıldığını belgeleriyle ortaya koyması kamuoyunda geniş yankı buldu. Siz KPSS skandalını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Öncelikle Türk Eğitim-Sen'i kutluyorum. İyi bir iş yaptı, yürekli bir iş yaptı. Konuyu takip ettiler. Türkiye'de bunların olabileceğini tahmin ediyorduk, ama Türk Eğitim-Sen bunların olduğunu ispatladı. 20 Ekim 2009 tarihinde ÖSYM ile ilgili gündem dışı söz alarak, TBMM'de bu konuyla ilgili konuşma yaptım. Verdiğim örnek şuydu: 7 yıldır milletvekiliyim. Bana tayin için, iş için geldiler, ancak bana 'çocuğumu üniversiteye yerleştir' diye gelen olmadı. Böyle bir talep bana gelmediği gibi, başka milletvekillerine de gelmedi. Demek ki insanlar, bu ülkede ÖSYM'ye güveniyordu. Şimdi artık bu kuruma güven ortadan kalktı. Türkiye'de iki kurum yorum yapma hakkına sahip değildir. Biri YSK, diğeri ÖSYM. Bu kurumların politik görüşü olamaz. YSK ve ÖSYM, şeffaf bir şekilde sorulanlara cevap verir, değerlendirme yapar.

"Öncelikle Türk Eğitim-Sen'i kutluyorum. İyi bir iş yaptı, yürekli bir iş yaptı. Konuyu takip ettiler. Türkiye'de bunların olabileceğini tahmin ediyorduk, ama Türk Eğitim-Sen bunların olduğunu ispatladı."

> ***"YÖK bugün sahibinin sesi konumundadır. Yıllarca YÖK'ü eleştirdiler, ne zaman YÖK'ü ele geçirdiler, şimdi YÖK ile ilgili en ufak bir şikâyetleri yok. Böyle bir YÖK, ÖSYM'yi yönetemez."***

AKP, ÖSYM'yi çökertmek istedi. AKP, önce ÖSYM'nin parasına el koydu. Nasıl el koydu? Kanun çıkardı. ÖSYM'nin 300 trilyon parası vardı. Bu paraya el koymak için kanun çıkardılar. O zaman biz 'madem bu parayı alıyorsunuz yurt yapılsın' dedik. Onu da reddettiler. ÖSYM'nin 318 personeli var; 280'i kadrolu, 38'i sözleşmeli. ÖSYM'de çalışan arkadaşlarımızın aldıkları ücret 2 bin TL'nin altında. ÖSYM Başkanı akademisyenlik maaşına ek olarak 525 TL ücret alıyor. ÖSYM'ye personel almadılar, ÖSYM'nin parasına el koydular, ÖSYM'nin iş yükünü artırdılar. ÖSYM'ye Kaymakamlık Sınavı, Hâkimlik Sınavı, Tıpta Uzmanlık Sınavı verdiler. ÖSYM'yi perişan ettiler.

Kadrolaşmanın en ucundan başlamak istediler. AKP'ye yakın insanların genel müdür, müsteşar yapıldığını hepimiz biliyorduk. Suyu başından kesmek istediler. Memuriyete başlarken, bu işi ÖSYM'den çözeceklerdi. ÖSYM Başkanının görevi, YÖK Başkanının iki dudağı arasındadır. YÖK Başkanı istediği zaman ÖSYM Başkanını görevden alabilir. Nasıl bir YÖK olduğunu herkes biliyor zaten. YÖK bugün sahibinin sesi konumundadır. Yıllarca YÖK'ü eleştirdiler, ne zaman YÖK'ü ele geçirdiler, şimdi YÖK ile ilgili en ufak bir şikâyetleri yok. Böyle bir YÖK, ÖSYM'yi yönetemez. Polis Meslek Yüksekokulu'nun soruları çalındı biliyorsunuz. Kaymakamlık sınavlarında ilk 20'ye girenlerin 16 tanesini mülakatta elediler. Hâkimlik sınavlarında video çekimi yapmadıkları için sonuçları açıklayamadılar. Bunların yapamayacakları hiçbir şey yoktur. Bunlar için ayıp, günah, haram, haksızlık, hak, hukuk gibi kavramlar yoktur. Bugün Türkiye'yi yönetenlerin ve yandaşlarının sözlüğünde hak, hukuk, haram yoktur. Her şey mubahtır. Çünkü Türkiye Cumhuriyeti'ne karşı yapılabilecek her tür kötülüğü mubah sayıyorlar, 'yapılabilir' diyorlar. Ne kadar Cumhuriyet düşmanı varsa, birleşiyor. ÖSYM gibi, YSK gibi kurumların bozulması demek tuzun kokması demektir, artık sözün bittiği noktadayız. Bu anlamda Türk Eğitim-Sen büyük bir mücadele verdi. Tekrar kutluyorum.

KPSS ile ilgili YÖK Denetleme Kurulu ve Devlet Denetleme Kurulu da devrede. Savcılıkta geniş çaplı bir soruşturma yürütüyor. Size göre bu soruşturma nasıl sonuçlanacak?

Hiçbirine inanmıyorum. Hırsızlık, yolsuzluk olduğu çok açık. Bunu başka yerlerin üstüne atarlarsa hiç şaşırmayın. Bu işlerden iktidar sorumlu. ÖSYM hiçbir dönemde bu kadar eleştirilmedi, tartışılmadı. Türkiye'de güven veren hangi kurum kaldı ki? Bütün kurumları yok ettiler. Amaç, devleti çökertmekti ve bunu başardılar. Bu ülkede insanların kafasında artık kuşku var. Bu olaylar bambaşka birilerinin üzerine yıkılırsa şaşırmam. Sözünü ettiğiniz denetleme kurullarının hiçbirisine inanmıyorum. Bu ülkede insanlara göz göre göre neler yapıldığını hepimiz çok iyi biliyoruz. Bunlar ciddi olaylardır. Ülkenin iki tane 12 Eylül ayıbı var. Ama inşallah bu ülkenin iki tane de 19 Mayıs'ı olacak.

Size göre ÖSYM nasıl bir kurum olmalıdır?

ÖSYM özerk olmalı, ÖSYM'nin kendi bütçesi olmalı. Şu anda ÖSYM'nin kendi teşkilat kanunu yok. Türkiye'de bunca gencin geleceğini ilgilendiren bir kurum ve kurumun başındaki kişinin ge-

> ***“Hırsızlık, yolsuzluk olduğu çok açık. Bunu başka yerlerin üstüne atarlarsa hiç şaşırmayın. Bu işlerden iktidar sorumlu. ÖSYM hiçbir dönemde bu kadar eleştirilmedi, tartışılmadı. Türkiye’de güven veren hangi kurum kaldı ki? Bütün kurumları yok ettiler. Amaç, devleti çökertmekti ve bunu başardılar.”***

leceği YÖK Başkanının iki dudağı arasındadır. Böyle bir kurum Türkiye’de bu işi kotarabilir mi? ÖSYM’nin bağımsız ve uluslararası güvenirliği olması lazım. İnsanlar güvenmiyor. Bir aile çocuğu kazanamadığında ‘çocuğum kazanamadı’ diyecek. İnsanlar kurumu suçlamayacak. Bunun hesabını kim verebilir?

Bu kurumu bozmak için ellerinden geleni yaptılar. Yıllarca ÖSYM en saygın kurumdu. Şimdi bu kurum yerlerde sürünüyor. ÖSYM’nin teşkilât kanunu çıkarılmalıdır. Liyakat esas alınmalıdır. İnsanların dindarlıkları, takva sahibi olmaları Allah ile kul arasında olan bir şeydir. Devleti ilgilendiren bir konu değildir. Allah ile kul arasında takva sahibi olmak bir rütbe sahibi olmaktır ve önemlidir. Devlet ile kul yani, devlet ile yurttaş ve yurttaş ile yurttaş arasındaki ilişkilerde yetenek önemlidir. Bu kendini İslâmcı olarak tanımlayan, ama İslâmı bilmeyen cahillere bunu anlatmamız lazım. Ehliyet, yetenek, liyakat, bilgi sahibi olmak önemlidir. Devlette önemli olan budur. Bizden olsun, biat kültüründen gelsin derseniz işin içinden çıkamazsınız, işte böyle rezil olursunuz.

Sadece KPSS’de değil, başka sınavlar için de şaibe iddiaları var. Türkiye’de sınav sistemi nasıl olmalıdır? Sınavlar nasıl yapılmalıdır?

Türkiye’de AKP iktidara gelene kadar sınavlarla ilgili en ufak bir şaibe yoktu. Hiç kimse böylesine bir rezilliğin yaşandığını bana gösteremez. Altan Günalp ÖSYM’yi 1970’li yıllarda öyle bir kurmuş ki, Türkiye Cumhuriyeti ÖSYM’yi bozamadı, ancak ne yazık ki, 8 yıl içerisinde AKP bu kurumu bozdu. ÖSYM eskisi gibi olsa Türkiye’de sınavların güvenirliliği yeniden sağlanır.

KPSS skandalı nedeniyle öğretmen atamalarının ertelenmesi üzerine, Bakanlık 10 bin ücretli öğretmen alacağını açıkladı. Siz öğretmen açığının ücretli öğretmenlerle giderilmesini nasıl değerlendiriyorsunuz?

Nimet Çubukçu Millî Eğitim Bakanlığı için bir şansızlıktır. Çubukçu, çocuğunun eğitiminden başka eğitimle hiç ilgisi olmayan birisi. Eğitimle bugüne kadar hiç ilgilenmemiş birisi bugün Milli Eğitim Bakanı’dır. Bu kadar sınavlar iptal oluyor, sorular çalınıyor, tık yok. Nimet Çubukçu istifa etmeli aslında. Hüseyin Çelik ve Nimet Çubukçu sözleşmeli öğretmenlerin kadroya geçirilmesi için söz verdi, tık yok. 70 bin kadro aldılar, yasası çıktı. Niye 70 bin kadroyu kullanmıyorlar? Türkiye’de ilk kez millî eğitimden, eğitim politikalarından bu kadar uzak bir Bakanla karşı karşıyayız. Çubukçu, keşke kıyafetine gösterdiği özeni, bu ülkenin okullarına gösterseydi. Milli Eğitim Bakanı Nimet Çubukçu, geçen gün bir televizyon programında eğitim fakültelerinden şikâyet ediyor. Bu dönemde her kurulan vakıf üniversitesine eğitim fakültesi kurulması için onay veren de kendileri. Çubukçu sanki eğitim fakültelerinin yapısını biliyormuş gibi konuşuyor. Türkiye’de 62 bin, 63 bin civarında sözleşmeli öğretmen var. Çubukçu 70 bin öğretmen kadrosu almış, bunları kullanmıyor, öğretmenleri bekletiyor. Türkiye, OECD ülkeleri arasında en kalabalık sınıflar anlamında dünya 7’incisi. İktidar, sürekli derslik yaptık diye övünüyor. Türkiye’de eğitim politikalarını, dünyadaki eğitimin evrensel sorunlarını bilmeyen, ülkesinin okullarını, öğretmenlerini tanımayan bir Bakanlık yönetimini ile karşı karşıyayız.

SÖYLEŞİ

MHP Antalya Milletvekili **Mehmet GÜNAL** ile **KPSS SKANDALI** Üzerine Söyleşi

Röportaj Meltem YALÇINKAYA

Türk Eğitim Sen, KPSS'de soruların sızdırıldığını belgeleriyle ortaya koydu. Eğitim Bilimleri sınavı da iptal edildi. Siz bu skandalı nasıl değerlendiriyorsunuz?

Öğrenci Seçme ve Yerleştirme Merkezi çok uzun yıllardır Türkiye'de hizmet veren bir kuruluş. Bugüne kadar teknik hataların dışında herhangi bir yolsuzluk, böylesine bir usulsüzlük duyulmamıştı. Bireysel olarak kopya çekmeye çalışanlar oldu, ama soruların sızdırılması şeklinde bir olay yaşanmamıştı. Türk Eğitim-Sen Genel Başkanı İsmail Koncuk'un yaptığı açıklamalardan sonra kamuoyu ayrıntılı bilgi sahibi oldu. O tespitlere baktığımız zaman, ciddi anlamda bulgular var. Baştan görmezden gelinmeye çalışıldı, bir takım şeylerin üstü kapatılmaya çalışıldı, ama kamuoyuna mal olduktan sonra bunun üstünün kapatılması mümkün değil. Soruşturma devam ederken, henüz mahkemeye intikal etmeden bu gibi konularda yorum yapmak doğru değil. Çünkü söylenen şeyler ne kadar doğrudur, o zanlılar acaba gerçekten suçlu mudur, başka suçlu var mıdır? Savcılar inceler, mahkeme sürecinde biz de anlarız. Tutuklamalar var, gözaltına alınanlar var. Nasıl sonuçlanacağını

bilemiyoruz, ama bizim açımızdan böyle güvenilir olan ve olması gereken bir kurumun bu yaşananlarla adının yıpratıldığıdır.

Biz buna çok önem veriyoruz. Çünkü herkes eşit şartlarda sınava giriyor ve öğrenciler aldığı sonuca göre bir üniversiteye yerleşiyor, geleceğini belirleyecek bir işe yerleşiyor. Bu olayın birinci boyutu. Birtakım kişiler tarafından -dışarıya bilgi sızdırarak, dinleyerek, soruları ele geçirerek- yaptığı usulsüzlük sonucu kuruma olan güven sarsılmıştır.

Daha önce "kurumlara yerleştirmede torpil devreye giriyor" deniliyordu ve bunun önüne geçmek için KPSS yapıldı. Şimdi de "parayı veren, kopya çeken işe yerleşiyor" denilirse, ÖSYM'ye karşı güven kalır mı? YÖK'e olan güven diğer konulardan dolayı zaten sarsılmıştır. Eğitimde yaşanan bu tür olaylar devlete olan güveni sarsar. Zaten şu andaki iktidar sistemi yap-boz tahtasına çevirdi. Usulsüzlüğü bahane ederek sınav sistemini değiştirmeye çalışmak, bir sene sınav yapıp, diğer sene sınavı kaldırmak, bir sene bir kitap müfredatı geliştirip, diğer sene o dersleri kaldırmak sistemin nasıl yap-boz tahtasına dönüştürüldüğünün örnekleridir.

Demek ki Eğitim Bilimleri testinde sorular sızdırıldı ki, bu sınav iptal edildi. Veliler arıyor, "bizim okulumuzda öğretmen yok, ne yapacağız?" diye soruyorlar. Öğretmen atamaları iptal oldu. Şimdi yeni sınav takvimi belli oldu, sınav yapılacak, daha sonra atamalar gerçekleştirilecek. Kopyayı kimin yaptığı tespit edilebiliyor mu, edilemiyor mu? Ya da bu sınavı yeniden yaptığınız zaman hangi önlemleri alacaksınız da sızmayı önleyeceksiniz? Yeni eğitim-öğretim yılı başladı. Her sene olduğu gibi bu sene de usulsüzlük, yolsuzluk ve tüm bunlara ilaveten keşmekeş var. Kimse ne yaptığını bilmiyor. Umuyoruz ki, bir an önce bu

"Daha önce "kurumlara yerleştirmede torpil devreye giriyor" deniliyordu ve bunun önüne geçmek için KPSS yapıldı. Şimdi de "parayı veren, kopya çeken işe yerleşiyor" denilirse, ÖSYM'ye karşı güven kalır mı?"

soruşturma sonuçlanır, sınav yapılır, hem öğretmen açığı giderilir, hem de sınava ciddiyetle, emekle hazırlanan ve merakla ne olacağını bekleyen öğretmen adaylarının mağduriyeti giderilir.

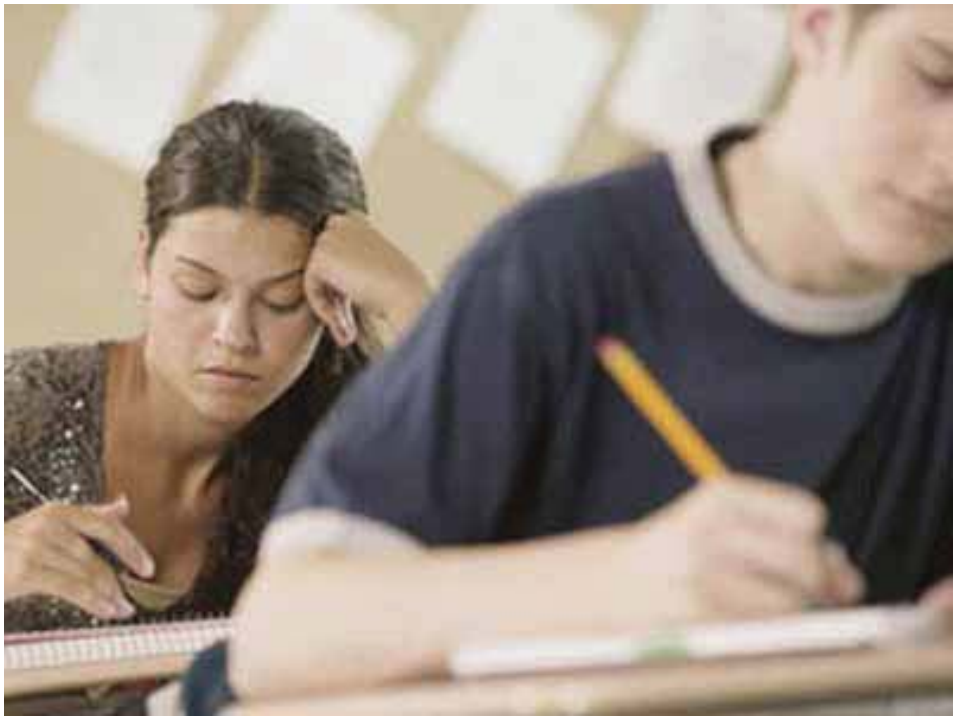
Bu noktaya gelinmesinin nedeni nedir? YÖK ve ÖSYM nerede hata yaptı?

Güvenlik zaafiyeti olması başka bir şey, sistemin doğruluğunu, yanlışlığını tartışmak başka bir şeydir. KPSS'de soruların sızdırılması, güvenlik zaafından, gerekli tedbirlerin alınmamasından dolayı gerçekleşmiştir.

Öte yandan KPSS sınavının kendisi ne kadar bilgiyi ölçüyor? Bunların hepsi farklı şeylerdir. KPSS bir eleme sınavı haline geldi. Yani bu şu demek: Çok fazla üniversite mezunu genç insan işsiz. Üretmeyen bir ekonomimiz olduğu için, maalesef ithalata dayalı, tüketime dayalı bir ekonomik sistemimiz olduğu için, yeni iş alanları, yeni istihdam alanları yaratılamadığı için, bütün insanlar mecburen devlet memuru olmaya çalışıyor. Özel sektörde yeterli nitelik ve sayıda iş imkânı yaratılamıyor. Dolayısıyla ne oluyor? O zaman da devlet bunları bir eleme ihtiyacı içerisine giriyor. O yüzden belli eğitim almış insanlarla yetenek sınavlarının yapılması lazım. Bunlar genel eleme sınavları, yani bilgi ölçme sınavı şeklinde değil. Personel alımına ilişkin sınav sisteminin de gözden geçirilmesi gerekir. Belki bu usulsüzlük, organize suç hem sistemin, hem de ÖSYM ve YÖK'ün sorgulanmasına yol açar.

Uzun yıllardır herkes YÖK'ten şikâyet ediyor. AKP Hükümeti de iktidar olmadan önce şikâyet ediyordu. Nedense iktidar YÖK'ü ele geçirdikten sonra YÖK'e hiç dokunmuyorlar. Anayasa değişikliği için referandum süreci yaşadık. Anayasa değişiklik paketinde YÖK'le ilgili bir şey var mıydı? Yoktu. Eğitimle ilgili bir şey var mıydı? Yoktu. Bir sürü kanun değişikliği oldu, YÖK'ü bunların içine koyduk mu? Hayır. Verilen kanun tekliflerimiz dikkate alınıyor mu? Alınmıyor. Dolayısıyla bu sistemin, topyekün yeniden gözden geçirilmesi gerekir. Belki KPSS skandalı bu değişime yol açabilir, sınav sisteminin ve kurumun yeniden yapılandırılmasına neden olur. Yapısal sorunları çözecek önerileri dikkate almadan, üretimi arttırmadan yeni iş alanları yaratmazsak, sınavlar yetersiz kalacaktır. Çünkü istihdam edilecek kişi sayısı belli, mezun sayısı belli. Hangi alanda ne kadar mezun vermemiz gerektiği ciddi bir şekilde ele alınmadıkça, üniversite sanayi işbirliği, üniversite teknoloji işbirliği yapılmadan, ara eleman yetiştirmek üzere Meslek Yüksekokulları ve Meslek Liselerinin entegrasyonunu sağlamadan bir istihdam planlaması, bir üretim planlaması yapılmadan maalesef bunları önlemek mümkün değil. Nitelikli insan yetiştirirken de insan gücümüzü iyi planlamamız gerekiyor.

Üniversite mezunu bir sürü işsiz var. Ebeveynler, "bizim çocuğumuz işsiz" dediği zaman, Sayın Başbakan "bütün üniversite mezunlarına iş bulmak zorunda değiliz" diyor.

Zorundayız! Çünkü devlet, sosyal devlettir. İş alanı yaratmak zorundayız. Gençlerimize iş bulmak demek illa ki onları devlet memuru olarak istihdam etmek değildir. Üretimi teşvik edip, ekonominin, sanayinin gelişmesini, bilgi çağına geçişi ve yeni iş gücüne katılımları sağlayarak istihdam alanları yaratmak durumundayız. İşte bu sorunları çözmediğimiz zaman, sadece KPSS sistemine odaklanınca sonuç hüsran oluyor. KPSS'den elenenler ne olacak? Öğrenci üniversiteyi bitirmiş, memur olmak istiyor, ancak KPSS'de yeterli puanı alamamış. Bu çocuklarımız ne olacak? Onlara iş alanı yaratmak zorundayız.

Sınavlar Türkiye'de nasıl yapılmalıdır? Memur alım sınavlarını yine ÖSYM yapmalı mıdır; yoksa farklı bir kurum mu yapmalıdır?

Yapısal bir tartışma yapmamız gerekir. ÖSYM, sınavlar daha tarafsız yapılsın diye kuruldu. Buradaki mesele şudur: Yönetim boşluğu, yönetim zaafı, yandaş kayırma, eş-dost, partili, akraba kayırma ol-

> ***"Uzun yıllardır herkes YÖK'ten şikâyet ediyor. AKP Hükümeti de iktidar olmadan önce şikâyet ediyordu. Nedense iktidar YÖK'ü ele geçirdikten sonra YÖK'e hiç dokunmuyorlar."***

duğu için zaten ÖSYM'ye ihtiyaç duyuldu. Sizin sınavı hangi kuruma yaptırdığınızdan ziyade, hangi insanların yapacağı önemlidir? Sınavı yapacak kurumların güvenliğini kim sağlayacak? ÖSYM yıllardır üniversite sınavını yapıyor. Üniversite sınavında da birtakım tartışmalar olmadı mı? Bazı illerde, bazı salonlarda şaibeli olaylar daha önce de yaşanmadı mı? O zaman burada kurumdan ziyade bunu uygulayacak insan gücü ve gerekli güvenliği sağlamak önemlidir. Bu da hükümetin bu konuları savsakladığının bir göstergesidir. AKP'nin kendisi YÖK'e itiraz ederken, bugün YÖK yerli yerinde duruyor. Kurumun adını ÖSYM değil de, Sınav Seçme Merkezi veya Kamu Sınav Merkezi şeklinde değiştirmenin bir anlamı var mı? Bunu yapacak başka kurumlar da zaten var. Kurumun adını değiştirmekle, kurumu YÖK'ten bağımsız ya da YÖK'e bağlı yapmakla, sınavları ÖSYM'den almakla sorunu çözemezsiniz. KPSS'yi ÖSYM'den aldınız diyelim. Üniversite sınavını kim yapacak? Yine ÖSYM yapacak. Üniversite sınavları KPSS sınavından daha mı önemsiz? Üniversite mezunu işsizlerin sayısı giderek artıyor. Planlama yapılması gerekmektedir. Önümüzde uzun vadeli stratejimiz var, 5 yıllık planlarımız var. Devletin ihtiyaçları tespit edilmeli, strateji belirlenmeli, yükseköğretim sistemi de bütün alanlardaki ihtiyaçlarımız tespit edilerek dizayn edilmelidir. Herkesi üniversite mezunu yapıp işsiz bırakacaksak, bu sınav sisteminin maalesef hiçbir anlamı kalmıyor.

Size göre ÖSYM nasıl bir kurum olmalı?

ÖSYM bu işi yeni yapmıyor. KPSS de ilk kez bu sene yapılan bir sınav değil. ÖSYM'nin sınav takvimi bellidir. Üniversite sınavlarının dönemi de bellidir. ÖSYM fazla bir iş yükü yoktur. Sınavlar aylara bölünmüştür. Baskı zamanı, hazırlık zamanı ayrı olan sınavlardır. Yeniden yapılandırmak demek adını değiştirmek demek değildir. Üniversite sınavını kim yapacak? Projeniz var mı? Yoksa bu bahaneyle birilerini günah keçisi ilan edip, "onları bu görevden alalım veya bu kurumu yok edelim, yeni bir yapı oluşturalım" deniliyorsa, bu yanlıştır. Kuruma ne kadar ihtiyaç duyulduğunun ve nasıl bir yapının olması gerektiği tartışılmalıdır. Biz de yeni bir yapı kurmuş olalım, şu kişileri

> ***“Üniversite mezunu bir sürü işsiz var. Ebeveynler, “bizim çocuğumuz işsiz” dediği zaman, Sayın Başbakan “bütün üniversite mezunlarına iş bulmak zorunda değiliz” diyor. Zorundayız! Çünkü devlet, sosyal devlettir. İş alanı yaratmak zorundayız.”***

atayalım denilirse, daha büyük yolsuzluklara yol açabilirsiniz. Bence sınavların hangi kurumun çatısında yapıldığından ziyade, oluşturulacak yapının bu amaca hizmet edip etmemesi ve insan kalitesi önemlidir.

KPSS skandalı nedeniyle öğretmen atamaları ertelendi. Milli Eğitim Bakanlığı da öğretmen açığını gidermek için 10 bin ücretli öğretmen alacağını açıkladı. Siz ücretli öğretmen alımını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Bunlar; plânsızlığın, programsızlığın bir sonucudur ve yönetim zafiyetidir. Milli Eğitimin öğretmen açığı yeni mi ortaya çıktı? Siz Türk Eğitim Sen olarak yıllardır söylemiyor musunuz? 70 bin öğretmen kadrosu için bütün partiler mutabakata varıp, tasarıyı onaylamadı mı? Hangi alanda ne kadar öğretmen açığımız varsa, kapatalım diyor muyuz? Peki neden öğretmen alımları önceden planlanmıyor? Öğretmen açığı sorunu hâlâ devam ediyor. Çok basit bir şey söyleyeyim. Merkezdeki öğretmen kadroları doluyor. Ancak, taşrada, köylerde öğretmen açığı sorunu yaşanıyor. Öğretmen alımlarını doğru düzgün yapsanız belki elinizdeki imkânlarla ihtiyacı belli ölçüde karşılama şansınız var.

Bugün yaşanan bu sorun için önceden tedbir alınması gerekiyordu. Fakat MEB yönetimi bu basireti gösteremedi maalesef. Umuyorum ki, tüm bu yaşananlar eğitim sisteminin, yükseköğretim sisteminin, mesleki eğitimin sorgulanmasına da neden olur. Tabi ki, tüm bunlarla birlikte, üniversite mezunu işsizler meselesini çözmeliyiz. Üniversite açmak sorunu çözmüyor. Üniversitede akademisyeniniz olmazsa, mezun edeceğiniz çocuklara iş alanları yaratamazsanız sorunlar yine devam edecektir.

Bu vesileyle kısaca MHP'nin yükseköğretime ve mesleki eğitime bakışını size kısaca aktarmak istiyorum. Üniversitelerin; ülkemizin ihtiyaç duyduğu insan gücünü yetiştiren, araştırma yaparak bilim ve teknoloji üreten, toplumsal gelişmeye önderlik eden, bilimsel yöntemlerle meselelere çözüm üreten, dünya üniversiteleriyle yarışan eğitim kurumları hâline getirilmesi gerekmektedir. Yükseköğretim sistemi daha demokratik ve üretken bir yapıya kavuşturulmalı; öğrenci, kurum ve akademik kadrolar arasında gerekli iş birliği ve uyum sağlanmalıdır. Bize göre; orta öğretim; program türünü esas alan, yatay ve dikey geçişlere imkân veren, çağdaş rehberlik ve yönlendirme hizmetiyle üniversite sistemine etkin geçişi sağlayan bir yapıya kavuşturulmalıdır. Öte yandan, mesleki eğitimle ilgili olarak da; örgün ve yaygın meslekî-teknik eğitime ve beceri kazandırıcı eğitime ağırlık verilmeli, eğitim programları meslek standartlarına dayalı olarak yeniden düzenlenmelidir. İstihdam edilebilirliği artıran mesleki eğitimin orta öğretim içindeki payı yükseltilmelidir. Bu çerçevede MHP, mesleki ve teknik ortaöğretim kurumları ile meslek yüksek okulları arasında program bütünlüğünün sağlanmasını gerekli görmektedir. İş hayatı ile meslekî ve teknik eğitim arasında ilişki, iletişim ve etkileşim de geliştirilmelidir.

MAKALE

Talip GEYLAN Genel Teşkilatlandırma Sekreteri

KPSS ve Ahlak

Kamu kurumlarına memur alımı yıllardır KPSS ile yapılmaktadır. Yüzbinlerce aday, sınavda elde ettikleri başarıya göre, devlet memuru sıfatıyla kamu kurumlarında görev alarak geleceklerini inşa etme imkanını yakalamıştır.

Binbir zorluk ve sıkıntıyla üniversiteyi kazanan ve aynı zorluklarla okulunu bitiren yüzbinlerce mezun gencimiz, yılların yorgunluğu üzerine bir de KPSS hazırlığına zaman ve para harcayarak "Ekmek kapısı" bulmaya gayret göstermektedir.

Her yıl milyona yakın üniversite mezunu (ki bu sayı diğer eğitim düzeyleri dahil edildiğinde daha da artmaktadır) heyecan, kaygı, ümit ve tedirginlikle bu süreci birebir yaşamaktadır.

Fakat 2010 yılı KPSS süreci, belki de on yıllar boyu hafızalardan silinmeyecek bir skandala dönüştü. Yüzbinlerce adayın hakkını gasp eden bir hırsızlık organizasyonu, hem sınavın iptaline hem de adayların sınavlara olan güveninin sarsılmasına neden oldu.

Eğitim Bilimleri Sınav soruları, sınavın yapılacağı tarihten beş gün önce -sayısı binlerle ifade edilen- bir kısım adaylara ulaştırıldığı için, bu seneki sınav, sonuçları itibariyle istatistik biliminin sınırlarını zorlayan bir tabloya vesile oldu.

Şöyle ki; ÖSYM'nin açıkladığı verilere göre, 2008 yılında 98 ile 105 arasında net çıkaran aday sayısı sadece 21 kişi. Bu sınavda bırakın 120 neti 105'in üzerinde net çıkaran bile olmamış. Fakat 2010 yılında ise 115 ile 120 net çıkaranların sayısı 4.350 kişi. Ki, bu sayıya 2008'de olduğu gibi 98 netten fazla çıkaranları da dahil ettiğimizde sanırım toplam sayı on binlerle ifade edilebilecektir. Ayrıca 350 adayın da 120, yani tam net çıkardığını ve bunların dikkate değer bir kısmının karı koca, aynı evde kalan arkadaş ya da aynı işyerinde çalışan mesai arkadaşı olduğunu da belirtmek gerekir.

Bu istatistiki tablonun iki anlamı vardır: Ya 2008 yılında sınava giren adaylara nispeten 2010 yılında sınava girenler süper zekaydı; ya da 2010 yılındaki sınavda "Hırsızlık" yapıldı.

İkinci ihtimalin gerçek olduğuna tüm Türkiye kamuoyu şahit oldu.

Hırsızlık Tespit Edildi.., Hırsız Nerede!?

Devletin istihbarat birimlerinin, ilgili kamu kurumlarının ve konunun birinci derecede muhatabı olanların "Uyuduğu" bir ortamda hırsızlığı ortaya çıkaran ve belgesini ortaya koyan ise bir sivil toplum kuruluşu oldu. Sorumlu tüm kişi ve kuruluşların kulaklarını tıkadığı ve skandalın örtbas edilmesine neden olacak bir aymazlık içerisinde bulunduğu bir ortamda; Türk Eğitim-Sen cesaretle öne çıkarak, toplumun ve üyelerinin kendisine yüklemiş olduğu sorumluluğun gereğini yerine getirdi.

Hatırlanacağı üzere, KPSS ile ilgili olarak şikayet, itiraz ve söylentilerin sıklıkla önümüze geldiği

günlerde, gerek YÖK Başkanı Yusuf Ziya ÖZCAN ve gerekse ÖSYM Başkanı Ünal YARIMAĞAN'ın gündeme ilişkin sergiledikleri tutumları çok yadırganmıştı. Türkiye kopya iddialarıyla çalkanırken, YÖK Başkanının uzunca bir süre olaya kayıtsız kalması ve ÖSYM Başkanı Yarımağan'ın da, Hürriyet gazetesine yaptığı açıklamada olduğu gibi, iddiaları "Mutsuz insanların feryadı" sözleriyle değerlendirmesi anlaşılmaz bir tutumdu.

İddiaları ciddiye alması ve konunun tüm yönleriyle araştırılarak, varsa sorumluların ortaya çıkarılacağını söylemesi gerekenlerin, bu aymaz tavırları kamuoyunda şüpheler uyandırmıştı.

Birinci derecede güvenilir bir kurum olması gereken ÖSYM'nin; adeta herkesin bildiği fakat sustuğu bir rezaletin üzerine gidecek cesarete sahip olmayanlar tarafından yönetildiği ayan beyan ortadaydı. Dile düşen hırsızlık organizasyonuna, sadece YÖK ve ÖSYM değil; devletin ilgili tüm kurumları ve özellikle de ülkeyi idare eden siyasi iradenin kulaklarını tıkaması çok manidardır. Adaletsizliğe ve hırsızlığa göz yumarak, adeta hırsızlığı yapanların ödüllendirilmesinin ne ahlaki, ne siyasi ne de insani izahı vardır.

İşte böylesi bir aymazlık ortamında tek bir kurum üstün cesaret örneği gösterdi.

Herkesin sustuğu, korktuğu, varlığını ve konumunu riske etmemek için görmezden gelmeyi tercih ettiği bir durumda, Türk Eğitim-Sen ve Genel Başkanı İsmail KONCUK onurlu duruşun sembolü oldu. Adaletsizliğin, suistimalin ve çıkar sağlamanın "Nizam" haline getirildiği ve bu "Müesses Nizam" yokmuş gibi davranılarak "İşlerin bir şekilde yürütüldüğü" bir organizasyon, Türk Eğitim-Sen'in cesur

girişimleri ve ortaya koyduğu belgelerle ifşa oldu.

Genel Başkan Koncuk, 28 Ağustos'ta yaptığı basın toplantısında, daha basıma girmeden önce Eğitim Bilimleri sınav sorularının temin edildiğini ve sınavdan beş gün önce geniş bir gruba servis edildiğini belgesiyle ispat ederek; Cumhurbaşkanlığı Denetleme Kurulu ve Cumhuriyet Başsavcılığı başta olmak üzere ilgili kurumların harekete geçmesini sağladı.

Hırsızlığın belgesinin ortaya konulduğu gün bile kamuoyu algısını manipule etmeye ve Türk Eğitim-Sen'in iddiasını saptırmaya çalışanlar, Yalvaç'lı B.S.'nin savcılıktaki itirafından sonra özür dileme erdemini dahi gösteremediler.

Hele ki, bir yayın grubunun birkaç kez Genel Başkanımız İsmail Koncuk'u ve sendikamızı itham edici, töhmet altında bırakma maksatlı yayınlar yapması ise ölçüsüzlüğün dahi ölçüsünün yitirilmesine en güzel örnektir. Oysa ki, sayın Genel Başkan; süreç içerisinde yaptığı yüzlerce konuşmasında, açıklamasında ya da TV programlarında hırsızlığı gündeme taşımaya gayret ederken; ne bir grup adı, ne bir kişi ismi ne de bir sosyal oluşum ifadesi zikretmemiş; hatta bu yönde kendisine yöneltilen maksatlı ve ısrarlı sorulara da prim vermemiştir.

Genel Başkanın tek bir ısrarı vardı; "Bu işin sonu kime ve nereye kadar giderse gitsin ortaya çıkarılsın. Kim yaparsa yapsın bu bir namussuzluktur. Namussuzluğa sahip çıkmak ve üzerine gitmemekte en az bunun kadar namussuzluktur." diyerek, yüzbinlerce adayın hak gaspına neden olan KPSS hırsızlığının perdelenmesine izin verilmemesiydi.

Takdir edilmesi ve desteklenmesi gereken bu onurlu duruşun, bir yerlerde garip şekilde yankı bulmasını ve rahatsızlık yaratmış olmasını anlamak mümkün değildir.

Ancak, bu olayda da bir kez daha şahit olundu ki, milletimiz üstün bir irfan sahibidir. Toplumumuzun ekseriyeti, namuslu duruşun erdemini takdir etmekte ve destek olmaktadır. Sendikamızın, hırsızlığı belgelemesiyle başlayan süreçte, sadece KPSS mağdurları tarafından değil, toplumun değişik kesimlerindeki vatandaşlarımız tarafından da sendikamıza ve Genel Başkanımız İsmail Koncuk'a yönelik sergilenen olumlu tepkiler ve destek mesajları, en azından ülkemizin

geleceği açısından ümit verici bir tablo oluşturmuştur.

Fakat şunu da belirtmek gerekir ki; bu süreçte hükümet ve iktidarda bulunan AKP yetkililerinin kayıtsız duruşları da merak konusudur. Hükümet ve AKP yöneticileri, marjinal gruplar kadar bile sürece ilgili olmamışlar, basın mensuplarının soruları karşılığında "öylesine" yaptıkları geçiştirmeye yönelik açıklamalarla yetinmişlerdir. Hatta bazı hükümet yetkilileri, adeta skandalın ört bas edilmeden sınavın iptal edilmiş olmasını dahi eleştirmişlerdir. Örneğin Başbakan Yardımcısı Sayın Bülent Arınç "Sadece birkaç kişinin, yaptığı hırsızlık veya haksızlık sebebiyle herkesin sınavının iptal edilmiş olması büyük bir faciadır. Gözü yaşlı pek çok insanın bu sınavların sonuçlarıyla iptal edilmesinden üzüntü duyduğunu biliyorum." şeklinde, duyanları hayretler içerisinde bırakan bir açıklama yapmaktan çekinmemiştir. Sayın Arınç Başbakan Yardımcı sıfatıyla; hırsızlık organizasyonu neticesinde birkaç kişinin değil 5-10 bin kişinin nemalandığını ve öncelik kazanarak on binlerce masum memur adayının hakkının elinden alındığını bilmiyorsa makamını sorgulaması gerekir. Eğer gerçeği bildiği halde böyle bir açıklama yapmışsa o zaman da siyasi ahlak anlayışını sorgulaması gerekir.

Keza, Hükümetin diğer makam mensupları ve iktidar partisi AKP yetkililerinin bu hırsızlık olayı karşısında takındıkları tutumlarının da sayın Arınç'tan farklı olmadığını belirtmek gerekir.

Artık bu noktadan sonra yapılması gereken; Eğitim Bilimleri sınavının iptaline neden olan hırsızlığın, ana aktörleriyle birlikte, sorumlularının tespit edilerek cezalandırılması ve kamuoyuna ifşa edilmesidir. Eğer, geçtiğimiz yıl kopyadan dolayı iptal edilerek yeniden yapılan Polis Okulu sınavındaki gibi sorumlular ifşa edilmez ve cezalandırılmaz ise; önümüzdeki yıllarda da bu tür skandalları yaşayacağımız kuvvetle muhtemeldir.

Benim Hırsızım İyidir!

Hem insanlık tarihi boyunca ve hem de günümüzde toplumsal yaşamı düzenleyen bütün din ve ahlak anlayışlarının hepsinde "Hırsızlık" bir kabahat olarak kabul edilmekte ve toplumda tecrid edilmektedir. Hiçbir din anlayışının ya da ahlak öğretisinin, şu ya da bu gerekçeyle hırsızlığı meşrulaştırdığına şahit olunmamıştır. Çünkü, böylesi bir değerlendirme "Din" veya "Ahlak" sisteminin varoluş nedenine aykırıdır.

Fakat ne üzücüdür ki, günümüz Türkiye'sinde kimilerinin, hırsızlığı bir şekilde meşrulaştırmaya, normalleştirmeye hizmet edecek tutumları sergilemekten kaçınmadıklarına şahit oluyoruz. Bu anlaşılmaz tutumun örneklerine; siyasetten ekonomiye, seçmen tercihlerinden sosyal ilişkilere ve kişisel münasebetlere kadar her alanda şahit oluyoruz.

"Hırsız ama, bedava kömür dağıtıyor.",

"Hırsız ama iaşe yardımında bulunuyor.",

"Hırsız ama siyasi / ekonomik / sosyal / bürokratik kariyerim için destek olmalıyım, yanında yer almalıyım.",

"Hırsız ama benimle aynı ideolojiyi paylaşıyor/aynı amaca hizmet ediyor.",

"Hırsız ama ulvi hizmetler için yapıyor.",

"Hırsız ama benim adamım!",

Bu gerekçeleri düzinelerce sıralayabiliriz.

Yani "Benim hırsızım iyidir." mantığı, maalesef, bir çok alanda yerleşik kanaat olarak yerini bulmuş durumda.

Bu sapık anlayış, öylesine yaygınlaşmış ki, manevi değerleri referans aldığını iddia eden kimileri için dahi geçerli bir mazeret olarak kabul edilir hale gelmiş.

İşte bu sapık anlayışın tezahürlerine KPSS skandalında da şahit olundu. Kimileri, neredeyse hırsızlığı ifşa ve ihbar ettiği için sendikamıza yönelik bir linç ve iftira kampanyası başlatmaya cüret ettiler. Utanmasalar, hırsızlığın belgesini ortaya koyduğu için Genel Başkan İsmail Koncuk'un yargılanması talebiyle adliyeye başvuracaklardı. Çok şükür ki; toplumumuz bu saçma girişimlere prim vermedi, itibar etmedi.

Hırsızlık organizasyonunun sahipleri tarafından yönlendirilen ya da haksız bir şekilde elde ettikleri puanları ellerinden kayanların tepkilerini değerlendirmek bile gereksiz. Onları, kendi vicdanlarının muhasebesine havale etmek yeterlidir sanırım. Gün gelecek yaptıklarının vebali, vicdanlarını sarmalayacak ve ebedi azabı yaşayacaklardır.

Fakat asıl dikkate alınması gereken tepki, sınavda hakkıyla yüksek puan alan adayların feryadıdır. Bu arkadaşlarımızın duygusal tepkilerini anlıyoruz; ama Nasrettin Hoca misali, "Hırsızın hiç mi kabahati yok" dedirtircesine sendikamıza saldırmalarını da anlamak mümkün değil. Hiçbir ahlaki gerekçe, Türk Eğitim-Sen'in bu olaydaki tutumunu yargılamaz. Fakat bu arkadaşlarımızın kendi tutumlarını gözden geçirmelerini ve Türk Eğitim-Sen'e karşı haksızlık etmemelerini tavsiye ediyoruz. Yürekten inanıyorum ki; bu arkadaşlarımız salim kafayla değerlendirdiklerinde, Türk Eğitim-Sen'in onurlu ve ahlaki duruşunu takdir edecek ve hatta minnetle anacaklardır.

Türkiye; dürüst, namuslu ve ahlaklı insanların gururla yaşadığı; namussuzluğun, hırsızlığın ve ahlaksızlığın prim yapmadığı ve her düzeyde tecrid edildiği mutlu bir ülke olmayı hak ediyor.

MAKALE

Prof. Dr. Remzi KILIÇ Niğde Üniversitesi Eğitim Fakültesi

Kamu Personeli Seçme Sınavı ve Öğretmen Adayları...

Ağustos ayının sonunda otuz bin öğretmen ataması heyecanla beklenirken, KPSS'de "kopya olayı" ortaya çıktı. Milli Eğitim Bakanlığı yine de "öğretmen atamaları yapılacaktır" derken, Ağustos'un son haftası çark ederek, atamaların yapılmayacağını belirtti. Çünkü kopya olayı organize ve yaygın olarak yapılmıştı. Sınavlara bir yılı aşkın bir zamandır çalışan, özel kurs alan, dershanelere giderek milyarlarca para veren öğretmen adaylarının emek ve çabaları zayi oldu. Çünkü girdikleri KPSS sınavı iptal edilmişti. Ne olacak şimdi? Herkes bu soruya merakla cevap beklemektedir.

KPSS sınavının iptal nedeni olarak, "kopya olayı" gösterilmiştir. Herkesin bildiği malum hikâye; Öğretmen adaylarından 350 kişi "Eğitim Bilimleri Sınavı"nda sorulan 120 soru'nun tamamını yapmıştı. Üç yüz bine yakın öğretmen adayının girdiği bu sınavda bazılarının soruları tam olarak bilmesi normaldir. Ancak yapılan araştırmalar sonucu, soruları tam olarak yapan adayların çoğunun aynı ev'de kalan ya da eş-akraba olan kimseler olması, dikkat çekmiştir. Sonuçta yapılan incelemeler, soruşturmaya ve nihayet KPSS sınavlarını yapan ÖSYM'de polis aramalarına kadar gitmiştir. Emniyet güçleri ÖSYM'de beş gün süre ile elli polis görevlendirerek aramalar yapmış ve sonuçta ÖSYM Başkanı Prof. Dr. Ünal YARIMAĞAN istifa etmek zorunda kalmıştır. ÖSYM'de çoğu müdür ve diğer yetkililer olmak üzere dokuz yetkili daha açığa alınmıştır. Acaba sadece suçlu olanlar bunlar mıdır? Asıl suçlular kimler ve neredeler?

KPSS sınavlarının iptali hususundaki "kopya olayı"nı medya, hükümet ve diğer yetkililer küçük çaplı, basit ve abartılı olaylar olarak göstermeye çalışmıştır. Oysa hiçte öyle olmadığı netice itibariyle anlaşılmıştır. Bir de araya 12 Eylül 2010 Halk Oylaması girdi. Sınav yolsuzluğu gündemden düşürülmeye çalışıldı. Türk Eğitim Sen Genel Başkanı Sayın İsmail Koncuk; KPSS sınavındaki olayın, "sıradan ve basit bir olay olmadığını, organize ve kul hakkına giren büyük çaplı bir olay olduğunu, yetkililerin mutlaka bu olayın üzerine, sonuna kadar gitmeleri, suçluların her kim olursa olsun bulunmaları ve cezalandırılmaları" gereğini vurguladı. Buna rağmen iz çarpıtarak, olay sıradan ve basit bir durum gibi takdim edilmiştir.

KPSS sınavları başta olmak üzere; TUS, ÜDS, KPDS, ÖSS, ÖSYS ve Polis Meslek Yüksek Okulu Sınavı gibi, ÖSYM merkezi tarafından yapılan birçok sınavlarda kopya çekildiği, soruların çalındığı, bazı adaylara soruların satıldığı, bazılarına soruların özellikle ulaştırıldığı gibi, birçok husus medyada yer aldı, yazıldı ve çizildi. Özellikle bazı medya gurupları belki çoğu, her olayda olduğu gibi, bu ciddi meseleyi de örtbas etmek veya iz sapıtmak, gerçekleri çarpıtmak için elinden geleni yapmaya çalıştı. Her önemli olayda olduğu gibi, "birkaç günah keçisi" bulunarak KPSS'deki yolsuzluk ve usulsüzlükte kapatılmak

mı isteniyor, soruları akla gelmiyor değil. Eylül-Aralık ayları aralığında yapılacak olan bütün sınavlar niçin iptal edildi? Ankara Cumhuriyet Savcılığı'nın yaptığı aramalar ve el'de ettiği bulgular ÖSYM'de yapılan sınavların nasıl bir şaibe altında olduğunu ortaya koymaktadır.

Sayın İsmail Koncuk diyor ki; "KPSS'deki olay hırsızlıktır. Hırsızlık hem ahlaksızlık hem de suçtur. Hukukî olarak suçlular bulunup cezalandırılmalıdır. Senin hırsızın, benim hırsızım olmaz. Her kim ise, bu suçlular ortaya çıkarılsın ve mutlaka cezalandırılsın." Bazı medya gurupları ve yazarlar ise, ortaya çıkarılan bazı zanlıları yargı henüz karar vermeden, "Kopya çetesi, Türk Eğitim Sen üyesi" olarak ilan ettiler. Biz burada organize bir suçtan, örgütlü bir yapıdan, ahlaksız bir faaliyetten, kul hakkından, haramdan söz ediyoruz. Lütfen hiç kimse hırsızı ve suçluyu, ahlaksızı savunmasın. Medya dürüstçe gereken duyarlılığı göstermelidir. Yetkili merciler mutlaka bu organize olayı çözmelidir.

Bugün Türkiye'de yetmiş iki adet Eğitim Fakültesi bulunmaktadır. Buralardan yılda yaklaşık kırk bin öğretmen adayı mezun olmaktadır. Türkiye'de mevcut üç yüz altmış bin öğretmen adayı Pedegojik-formasyon almış olarak öğretmenliğe atanmak için beklemektedir. Bekleyenler sadece adaylar değil, onların anne-babaları, eşleri, nişanlıları, sevenleri, kardeşleri ve hatta milyonlarca minik öğrenciler onları beklemektedirler. Onların ise, hiç hak etmedikleri biçimde sınavları iptal edilmiş ve umutları, hayalleri suya düşmüştür. Esnaf ya da tüccar mantığı ile hareket edenler, eğitim gibi son derece önemli bir meselede aynı zihniyetle hareket ederek, vekil ve ücretli öğretmen atamaları ile ihtiyacı gidereceklerini açıklamışlardır. Güya öğretmen adaylarına müjdeli haberler vermişlerdir.

Bunun verimsizliği ve başarısızlığı ortadadır. Taşıma su ile değirmen yürütülmeyeceği açıktır.

1990'larda Ankara'da İşsiz Ziraat Mühendisleri Derneği'ne üye on beş bin mühendis vardı. Bunların çoğu ve her zaman olduğu gibi, Eğitim Fakültesi okumamış, Pedegojik- formasyon almamış, binlerce üniversite mezunu işsiz gençlere iş bulmak amacı ile hepsi 1996'da öğretmen olarak atanmıştır. Tabir yerinde ise, Milli Eğitim Bakanlığı, Eğitim Fakülteleri, Uzmanlar bu hususta bir itiraz dahi etmemişlerdir. Hatta sorunu çözdüklerine inanmışlardır. Şimdi ülkemizde üç yüz altmış bin Eğitim Fakültesi mezunu, Pedegojik-formasyon almış, Öğretmen adayı genç atanma, iş ve aş beklerken bu eğitimli insanlar görmezden geliniyor. Milyonlarca öğrencimiz öğretmen bekliyor. Milli Eğitim Bakanlığı ve yetkililer, ücretli ve vekil öğretmenler görevlendirerek sorunu çözmeye çalışıyorlar. Medya ve anlı şanlı gazeteciler niçin bu acı gerçeğe el atmıyorlar veya gündeme getirmiyorlar? Yoksa Türk halkının cahil kalması mı isteniyor? Yeterince cehalet içerisinde değil miyiz?

Şimdi Ankara'da "İşsiz Öğretmenler Platformu" vardır. "Niğde Eğitim Fakültesi 2004 mezunuyum. İşsiz Öğretmenler Platformu sözcüsüyüm" diye, televizyonlara açıklamada bulunan bir saygılı ve başarılı öğrencimi geçen yıl üzülerek izledim. Bir eğitimci ve öğretmen olarak yirmi beş yıldır çalışıyorum. Bu sürenin son on dört yılında bir Öğretim Üyesi olarak Niğde Eğitim Fakültesinde bulunuyorum. Eğitim Fakültelerine gelen Öğretmen adayları bin bir sevinç ve ümitle eğitim öğretim yapıyorlar. Son iki yıllarında gençler adetâ yemeyip içmeyip KPSS'ye hazırlanıyorlar. Bir sezon'da bir aday 1500-2000 TL. dershane ücreti ödüyor. Nihayet girmiş oldukları KPSS sınavlarında yolsuzluk ve kopya olduğu için sınavları iptal ediliyor. Şimdi bu genç öğretmen adaylarının suçu ve günahı nedir? Yetkililer bunun vebalini nasıl taşıyacaklar? Sorumlular, istismarcılar ve hırsızlar bulunacak mı? Cezalarını çekecekler mi? İki yüz seksen bin kişinin girmiş olduğu "Eğitim Bilimleri Sınavı" tekrar yapılacak. Kendilerine göre bunu doğal karşılayanlar, adres çarpıtanlar, suçu üç-beş günah keçisi

bularak örtbas etmek isteyenler vicdanlarınız rahat mı? Gerçekten basit birkaç kendini bilmez sahtekârın işi mi? Allah'tan korkunuz, kuldan utanmanız yok mu? Hiçte öyle gözükmüyor.

Bir yıl içerisinde merkezi sınav yöntemi ile ÖSYM'de 75-80 adet sınav yapıldığı ifade edilmektedir. Bazen bir hafta da iki sınav, bazen bir sınav yapılmaktadır. Bu kadar yoğun sınav yapılan bir merkez de yeterince müfettiş veya denetimci yok mu? Yetkililer bunu özellikle mi beklediler? Bazıları görevden alınmakla bu iş değişecek mi? Soru hırsızlığı bitecek mi? Şunu üzülerek ifade etmek gerekiyor: "ne yazık ki, yıllardır yapılan merkezi sınavlarda dedi kodu olarak bildiğimiz duyumlarımız gerçekmiş, neredeyse bütün merkezi sınavlarda torpil, kopya, kayırma ve istismar ve hırsızlık yapılıyormuş gibi" bir anlayış ve yorum ortaya çıkmaktadır. Eğer ÖSYM'de böyle bir durum yoksa neden 2010 yılı sonuna kadar yapılacak bütün merkezi sınavlar iptal edildi veya ertelendi. Soru Bankası veya Soru Merkezi, buradaki görevliler, bunların yetkilileri ve denetimciler, nerede, kim, niçin, görevini aksattı veya yapmadı? Bütün bunlar, hukuka, genel ahlaka, vicdana, dine ve imana sığar mı? Yakışır mı? Allah aşkına soruyoruz: Hukuk devleti, adalet, sınavların güvenirliği bu mudur?

Bugün Milli Eğitim Bakanlığı'nda çalışan kadrolu Öğretmenler: 1400-1700 TL. arasında maaş alıyorlar. Peki ücretli öğretmenler: 400-800 TL arasında ücret alıyorlar. Bu ücretle bu öğretmenler nasıl bir gelecek kuracaklar ve nasıl başarılı bir eğitim-öğretim yapacaklar? Halkın çocuklarına ne kadar yararlı olacaklar? Ülkemizde öğretmenlik yapanlara birçok iş ve meslek sahibinden daha az aylık gelir veriyoruz. Lütfen kendilerini araştırmacı, yazar, gazeteci, yorumcu, medya

mensubu diye tanımlayanlar; gözünüz aydın olsun. Türkiye hep geri ve cahil kalacak. Halk hep yoksul kalacak, sizlere hep malzeme bulunacaktır. Hangi çağdaş Türkiye'den, hangi gelişmiş ülkeden, Hangi milli geliri kişi başına yükselen Türkiye'den bahsediyoruz?

Skandallar, ahlaksızlıklar, adaletsizlikler, dengesizlikler ne zaman son bulacaktır? Türk halkı; hak etmiş olduğu ileri demokrasiyi, adaletli yönetimi, şeffaf idareyi, çağdaş gelişmişliği ne zaman elde edecektir? Milli Eğitim Bakanlığı'nda daha elli bin norm kadro fazlası öğretmen bulunmaktadır. Bakanlık ile mahkemelik kırk beş bin çalışan-öğretmen mahkemelerde uğraşmaktadır. Bugün eğitim ve öğretimin başladığı, on beş milyon çocuğun ve altı yüz elli bin öğretmenin ders başı yaptığı, yaklaşık iki milyon gencin üniversitelerde öğrenime başladığı ülkemizde, sınavlara mutlaka bir sıkı denetim getirilmelidir. Yetkinin ÖSYM'den alınıp başka bir kuruma verilmesi veya Devlet Memurları Sınav Merkezi kurulması meseleyi çözmez. ÖSYM başkanının değişmesi, istifa etmesi de hırsızlığı ve soru çalmayı yok etmez. Bunu bir fırsat bilerek sessiz sedasız olayı birkaç zavallıya yüklememeli, hele medya aracılığı ile olayları kimse örtbas etmeye kalkışmamalıdır.

Sonuç olarak, Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölgelerinde yeterli güvenlik tedbirlerinin alınmaması sonucunda bütün gençlerimizi ilgilendiren ve geleceğini belirleyen bazı sınavların adil ve güvenilir olması tartışılır hale gelmişti. Zaman zaman bu bölgenin zan altında kalması da insanların kafasında soru işaretleri bırakmaktadır. Artık merkezde, Ankara'da da ÖSYM'de suç işleyenler ve sınav soru bankasına girenler, soruları çalanlar ve satanları görüyoruz. Burada yönetimin zaafı var. Uzun süre 20-30 yıl gibi devamlı aynı işlerde ve yoğun çalışanlar var. Yetkililerin görev ihmali var. Sınav sorularını çalarak yandaşlarına ve kadrolaşma amacı ile kul hakkı çiğneyenler var. Bütün bu rezaletten sonra umarız Hükümet bu soruna köklü bir çözüm getirir. Çünkü adalet her yerde, her zaman, herkese lazımdır. Sınavları ve sınav sistemini herkesin vicdanını rahatlatacak ve adaleti sağlayacak bir yapıya kavuşturmak şarttır.

SÖYLEŞİ

Türkiye Kamu-Sen Genel Başkanı **Bircan AKYILDIZ** ile **2010 Toplu Görüşmeleri** Üzerine Söyleşi

2010 yılı toplu görüşmelerini ve bu sürecin yansımalarını değerlendirir misiniz?

Kamu görevlilerinin ve emeklilerimizin açlıktan ve yoksulluktan kurtarılması, yıllardır ihmal edilmeleri nedeniyle dağ gibi biriken sorunlarının çözülmesi, gönül rahatlığı içinde evlerine ekmek götürebilmeleri için ümit bağladıkları tek yer olan toplu görüşme süreci sona ermiştir.

Türkiye Kamu-Sen, her yıl olduğu gibi bu yıl da son derece ciddi ve titiz bir çalışma yürüterek taleplerini belirlemiş, kamu görevlileri arasında yaptığı anketlerle ve tabanın sesini dinleyerek oluşturduğu gündemle kamu görevlilerinin sorunlarını çözecek önerilerini hazırlamıştır.

Türkiye Kamu-Sen olarak, 2010 yılı toplu görüşmelerinde en önemli talebimiz, kamu görevlilerinin hakkı olan toplu sözleşme, grev ve siyasete katılma ile ilgili düzenlemelerin referandum sürecinden bağımsız olarak hayata geçirilmesi yönünde olmuştur.

Bu yıl toplu görüşme sürecinde Uzlaştırma Kurulu mekanizmasının tarafsızlığı bozulmadan, işlemesinin önündeki engellerin kaldırılmasını ve kurul kararlarının uygulanmasını talep ediyoruz. Kurul kararlarının uygulanmaması, anlaşmazlık durumunda uzlaşmayı sağlayan ve orta yolu öneren mekanizmanın da yok sayılması anlamı taşımaktadır.

Ülkemizin dört bir yanında elverişsiz çalışma şartları, yetersiz hizmet içi eğitim, yetersiz araç gereç ve kısıtlı kaynaklarla, görevini en iyi şekilde yerine getirmek için canını dişine takıp çalışan memurlar; uygulanan yanlış politikalar nedeniyle mağdur edilmektedirler.

Uygulanan ücret politikaları sonucunda ücret dengesizlikleri ortaya çıkmıştır. Toplu görüşme masası mevcut sistem içerisinde, bu tür sorunların çözülebileceği tek yerdir. O nedenle toplu pazarlık masasına gereken önem verilmeli ve sorunların çözülmesi için iyi niyet gösterilmelidir. Özellikle ülkemizin içinde bulunduğu ekonomik şartlar göz önünde tutulduğunda maddi kayıplar daha çok göze çarpmaktadır. Vatandaşlarımızın zorunlu olarak tükettiği mal ve hizmet fiyatlarındaki artışlar, memur maaşları için temel kabul edilen enflasyon oranının üzerinde gerçekleşmektedir. Bu nedenle kamu çalışanlarının ücretleri mal ve hizmet fiyatlarında yaşanan artışlar karşısında her yıl erimektedir.

> ***"Bu yıl toplu görüşme sürecinde Uzlaştırma Kurulu mekanizmasının tarafsızlığı bozulmadan, işlemesinin önündeki engellerin kaldırılmasını ve kurul kararlarının uygulanmasını talep ediyoruz. Kurul kararlarının uygulanmaması, anlaşmazlık durumunda uzlaşmayı sağlayan ve orta yolu öneren mekanizmanın da yok sayılması anlamı taşımaktadır."***

Kamu görevlilerinin maaşlarına yapılacak artışlarda hedeflenen enflasyon yerine açlık ve yoksulluk sınırının dikkate alınması, yapılan maaş artışlarına refah payı eklenmesi ve maaş artışlarında açlık ve yoksulluk sınırındaki gelişmelerin de göz önünde bulundurulması bir zorunluluktur.

Amacımız kamu çalışanlarını açlık sınırından kurtarmak ve insanca yaşayabileceği bir ücrete kavuşturmaktır.

2003 yılında vazgeçilen refah payı uygulaması nedeniyle kamu görevlilerimizin kaybı aylık 239 TL'ye ulaşmıştır.

Bugüne kadar uygulanmayan Uzlaştırma Kurulu kararlarından dolayı memurlarımızın aylık kaybı 284 TL'dir.

70 milyon insanımızdan vergi olarak toplanan, işsizlik sigortası yoluyla işsiz kalan vatandaşlarımız için biriktirilen fonlardan alınan kaynaklar, ağırlıklı olarak sermaye sahiplerine dağıtılmaktadır.

Bizler hakça bir paylaşım, adil bir gelir dağılımı istiyoruz.

OECD ülkeleri içinde en zengin kesimle en yoksul kesim arasındaki uçurumun en büyük olduğu, gelir dağılımının en bozuk olduğu, yoksulluk oranının en yüksek olduğu ülke konumundan kurtulmak istiyoruz.

Bu noktada Türkiye Kamu-Sen olarak mali haklarla ilgili talebimizi üç ayrı kategoride belirledik. Bunlardan birincisi; ek ödeme oranlarının artırılarak, kurumlar arasındaki ücret farkının aşağıya çekilmesi ve ücret adaletinin sağlanması, ikincisi; kamu görevlilerinin kendileri ve ailelerinin insanca yaşaması için yetecek düzeyde ücret almalarını sağlamak amacıyla talep edilecek seyyanen artış, üçüncüsü ise sendika üyesi olan kamu görevlileri ile üye olmayanlar arasında fark oluşturmak adına sendika üyesi kamu görevlilerine ödenen Toplu Görüşme Priminin yeniden hayata geçirilmesidir.

Buna göre;

1- Ek ödeme oranlarının 2008 yılı mutabakatına uygun olarak 21 puan artırılması,

2- Tüm kamu görevlilerinin ma-

aşlarına geçmiş dönem kayıplarını karşılamak üzere 200 TL net seyyanen zam yapılması ve 2011 yılı için toplam %8 maaş artışının üzerine %2 oranında refah payı eklenmesi,

3- Sendika üyesi kamu görevlilerine ödenen Toplu Görüşme Priminin, aylık 15 TL olarak yeniden hayata geçirilmesini talep ettik.

Ek ödemeler ile ilgili talebimiz sayın Başbakanın 2008 yılında verdiği söze dayanmıştır. Sayın Başbakan 16 Ağustos 2008'de ek ödemelerle ilgili olarak yaptığı açıklamada, kaynağın ayrıldığını ve 2012 yılına kadar bu ödemelerin sürdürüleceğini belirtmiştir. İmzalanan mutabakat metninde de bu hususa vurgu yapılmıştır. Bu nedenle bugün gelinen noktada ek ödemelerin artırılması; mali bir talep olarak ifade edilmemiştir.

Bu talepler ışığında Türkiye Kamu-Sen'in 2011 yılında kamu görevlilerine uygulanacak zam ve tazminatlar konusundaki mali talebi en düşük dereceli memur için 310 TL olmuştur.

Kısaca genel bir değerlendirme yaparak, özetlemeye çalıştığımız taleplerimizin karşılanması, memurlarımızın yıllardır biriken sorunlarının çözülmesi için büyük bir adım olacaktır. Taleplerimiz, geçerli temellere dayanan, son derece makul ve karşılanabilir bir şekilde hazırlanmıştır.Taleplerimiz son derece makul, mantıklı ve istenildiğinde karşılanabilecek ve kamu görevlilerinin temel ekonomik sorunlarını çözebilecek düzeydedir.

Oysa masada memurları temsil eden diğer konfederasyon, tüm kamu görevlileri için talep ettiği artış miktarını sınırlı tutunca, pazarlıkların en alt seviyeden başlamasını sağlamış ve siyasi iradenin kendisine verdiği öncelikli görevi yerine getirmiştir.

Bizim 310 TL'lik talebimize karşılık, Kamu İşveren Kurulu'nun diğer konfederasyonu da arkasına alarak sunduğu öneri, tüm çalışanlar için yalnızca %3+%3'lük bir artış olmuştur.

Ayrıca yaklaşık 850 bin memur ve 1 milyon 800 bin emeklinin maaşlarına yansımayan ek ödemeye 70 TL artış, 1 milyon 700 bin memurun yararlanamadığı aile yardımının yılın tamamında 20 TL artması ve daha önce kaldırılan toplu görüşme priminin tekrar hayata geçirilmesi önerilmiştir.

Türkiye Kamu-Sen olarak daha önce de belirttiğimiz gibi ek ödemeler "eşit işe eşit ücret" ilkesini hayata geçirmek için bir araçtır ve bunların maaş artışlarından bağımsız şekilde verilmesi gerekmektedir.

Nitekim bu durum zaten 2008 yılında Sayın Başbakan tarafından da açıklanmış ve imza altına alınmıştır. Üstelik yaklaşık bir milyon çalışan ve 1,8 milyon emekli de bu ödemeyi alamamaktadır. Dolayısıyla ek ödeme önerisinin bir maaş artışı gibi kabul edilmesi mümkün değildir. Bu ancak kamu görevlileri için bir iyileştirme değil, bir harçlık niteliği taşımaktadır.

Sunulan teklifin, kamu görevlilerinin tamamını ilgilendiren kısmı yalnızca 3+3'tür. Bu gerekçelere dayanarak, uzlaşma arzumuzu ve irademizi de göstermek amacıyla siyasi iradenin teklifinin üzerine, sosyal yardımlardan sözleşmeli personelin de faydalandırılması, emekli ikramiyesine esas olan 30 yıllık üst sınırın kaldırılması, toplu görüşme priminin 15 TL olması, tüm kamu görevlilerine altışar aylık iki dilim halinde 120 TL daha seyyanen zam yapılması ve oransal artışlara yılın her iki yarısı için 1'er puan olmak üzere %2 refah payı eklenmesi durumunda uzlaşmanın mümkün olduğunu Kamu İşveren Kurulu'na ilettik.

Sayın Bakan ve Kamu İşveren Kurulu yetkilileri, sözleşmeli personelin de sosyal yardımlardan faydalanmasının ve emekli ikramiyesine esas 30 yıllık sınırın kaldırılması konusunda çalışma yapılmasının mümkün olduğunu ancak tüm kamu görevlileri için yaptığımız seyyanen artış teklifini kabul edemeyeceklerini, buna karşın ek ödemeye 10 TL daha artış yaparak 80 TL'ye, aile yardımı ile ilgili tekliflerini 5'er TL daha artırarak, 30 TL'lik bir artış yapabileceklerini belirttiler.

Türkiye Kamu-Sen olarak bizler, tüm kamu görevlilerinin maaşlarına artış yapılmasını istedikçe Kamu İşveren tarafı, memurların çoğunluğunu ihmal eden, kısmi ödemelere yönelmişlerdir.

Bunun üzerine, kamu görevlilerinin tamamı için tatmin edici bir artış oranına ulaşmak adına, Kamu İşveren tarafının teklifine ek olarak seyyanen artış talebimizi 30 TL + 30 TL olmak üzere 60 TL olarak yeniledik.

Başbakanla yapılan görüşme sonucunda maaş artış oranlarının %3 +%3'ten %4+ %4'e çıkarılabileceği, bunun dışında bir artış yapılamayacağı sonucu çıkmıştır.

Türkiye Kamu-Sen olarak bizler de son bir teklif ve iyi niyetimizin göstergesi olarak, Kamu İşveren Kurulunun teklifinin üzerine ek olarak, seyyanen artış talebimizi 25 TL'ye çektiğimizi ifade ettik. Ancak bu denli düşük teklifimiz dahi siyasi irade nezdinde karşılık bulmamış ve 2010 yılı toplu görüşmeleri bizim açımızdan uzlaşmazlıkla sona ermiştir.

Konfederasyonumuzun verdiği çetin mücadele maaş artışlarına %2 refah payı eklenmesi, ek ödemelerde fazladan 10 TL, aile yardımı ödemesinde fazladan 10 TL ve toplu görüşme priminde fazladan 5 TL olarak karşılığını bulmuş, sözleşmeli personelin de sosyal yardımlardan faydalanması ve emekli ikramiyesinin hesaplanmasında baz alınan 30 yıllık üst sınırın kaldırılması için çalışma yapılması mümkün olmuştur.

Ancak, Toplu görüşme sürecinin sulandırılarak, dar bir zamana sıkıştırılması; gündem belirlenmesi, toplantı günlerinin tespiti, tekliflerimizin değerlendirilmesi gibi konularda takınılan baskıcı ve tek taraflı tutum bir olumsuzluk olarak karşımıza çıkmıştır.

Konfederasyonumuzun 4-b, 4-c ve 4924 sayılı Kanuna tabi personel gibi tüm sözleşmeli personelin kadroya geçirilmesi ve özlük haklarının iyileştirilmesi teklifimiz, uygulanması son derece kolay olmasına rağmen karşılıksız kalmıştır.

Yemek, giyim, kira, ulaşım gibi sorunların bütçeye çok düşük bir yük getirmesine rağmen çözülmek istenmemiştir.

Kamu İşveren tarafı fazla mesai ücretleri konusunda yaşanan insan hakkı ihlalini önlemek konusunda isteksiz davranmıştır.

Kamu İşveren Kurulu yetkililerinin Türkiye Kamu-Sen'in üzerinde önemle durduğu, tüm kamu görevlilerinin maaşlarına yansıyacak ve emekli maaşlarına eklenecek olan taban aylığa seyyanen artış talebimizi ısrarla reddetmiştir.

Ancak Türkiye Kamu-Sen her şeye rağmen, toplu görüşmelerin son anına kadar masada kalmış, mücadelesini sürdürmüş, kamu görevlilerinin haklarının geliştirilmesi noktasında kararlılığını ve iradesini ortaya koymuştur.

Ancak özellikle tüm kamu görevlilerinin, emekli, dul ve yetimlerin maaşlarına yansıyacak olan taban aylığa seyyanen artış yapılması talebimiz kabul edilmediği için Türkiye Kamu-Sen, Kamu İşveren Kurulu'nun teklifini kabul etmemiştir.

Uzlaştırma Kurulu, kamu görevlilerinin haklarının ilerletilmesi için öngörülen yasal bir araçtır. Bu aracın önünü kapatmaya çalışmak, doğru bir yaklaşım olmamıştır. Nitekim bu çabalar başarılı da olamamıştır. Uzlaştırma Kurulu, başvurumuz üzerine 4 Eylül günü toplanmış ve Konfederasyonumuzun görüşlerini dinlemiştir. Yapılan toplantıda Türkiye Kamu-Sen Genel Başkanı Bircan Akyıldız heyete, Türkiye Kamu-Sen'in taban aylık artışı üzerinde önemle durmasının nedenlerini anlatmış, Hükümetin

kamu görevlilerinin tamamı ile emekli dul ve yetimlere öngördüğü artışın %4 + %4 ile sınırlı olduğunu vurgulamıştır. Uzlaştırma Kurulu üyeleri bu duruma binaen; aynı gün oy birliği ile verdikleri kararda, Hükümetin teklifine ek olarak, tüm kamu görevlilerinin maaşlarına, emeklilik haklarına, emekli, dul ve yetimlere yansıyacak şekilde taban aylığına 2011 yılının ilk altı ayı için aylık 16 TL, ikinci altı aylık dilimi için 22 TL olmak üzere toplamda 38 TL'lik ek zam yapılmasını önermiştir.

Türkiye Kamu-Sen olarak Uzlaştırma Kurulu'nun verdiği bu kararı memnuniyetle karşılıyoruz. Türkiye Kamu-Sen, bu yıl toplu görüşmelerde memur sendikalarına ve Hükümete karşı iki kez hukuk mücadelesi vermiş; ikisinden de zaferle çıkarak, bir hukuk katliamı yaşanmasını engellemiştir. İlkinde toplu görüşmelerin referandum sonrasına ertelenmesi, ikincisinde ise Türkiye Kamu-Sen'in imzasının olmadığı toplu görüşme tutanağının mutabakat sayılması ve Uzlaştırma Kurulu'na başvuru yapılmaması yönündeki hukuk dışı görüşler karşısında, memurlarımızın haklarını sonuna kadar korumuştur. Görülmüştür ki; Sayın Başbakan'ın dile getirdiği gibi Türkiye Kamu-Sen, ideolojik nedenlerle tutanağa imza atmamış değildir. Kamu görevlilerinin kazanımlarına ekleyebileceğimiz en küçük bir artı değer bile bizler için son derece büyük bir önem teşkil etmektedir. İçinde bulunduğumuz süreçleri bazıları gibi siyasi kaygılarımıza alet etmiyor; memurumuzun haklarının geliştirilmesi için bir fırsat olarak değerlendiriyoruz. Türkiye Kamu-Sen, bazı konfederasyonlar gibi siyasi yandaşlarından aldıkları talimatları uygulamaz; tabanından, memurlardan ve üyelerinden aldığı talimatları uygular. Ancak, eğer Sayın Başbakan, Kamu İşveren Kurulu'na

Uzlaştırma Kurulu'nun taban aylık artışı ile ilgili verdiği kararın kabul edilmesi yönünde bir talimat verirse, üyelerimizin hak ve çıkarlarını geliştirmek adına bu talimata uyabileceğimizi belirtiyoruz.

Bu nedenle Devlet Bakanı Sayın Hayati Yazıcı'nın Uzlaştırma Kurulu'nun kararlarını görüşmek üzere, toplu görüşmenin taraflarını bir an önce toplantıya çağırmasını ve milyonlarca memur, emekli, dul ve yetime müjde vermesini bekliyoruz. Toplu görüşmelerde mutabakat imzaladığını zannederek, büyük bir gaflete düşen diğer Konfederasyonu da Türkiye Kamu-Sen'in hak mücadelesine destek olmaya davet ediyoruz.

Anayasa değişikliğine ilişkin yapılan referandumu nasıl yorumluyorsunuz? Bu noktada anayasa değişikliğini özellikle sendikal haklar açısından nasıl değerlendiriyorsunuz?

Anayasa, bir devletin temel kurumlarının işleyişini belirleyen, vatandaşlarının hak ve özgürlüklerini güvence altına alan, toplumun tüm kesimleri tarafından kabul görmüş, yazılı ya da yazısız kurallar bütünüdür. Bu noktada üzerinde önemle durulması gereken husus, Anayasanın bir metne bağlı olmasından çok; toplum tarafından kabul görmüş olmasının zorunluluğudur. Ülkemizde daha özgürlükçü, daha çağdaş bir Anayasaya ihtiyaç olduğu açıktır. Ancak Anayasada yapılacak değişikliklerin toplumun bir kesiminin değil tamamının onayı ile katılımcı bir anlayış içinde gerçekleşmesi de bir gerekliliktir. Aksi taktirde yapılacak düzenlemelerin bir Anayasa metninden çok bürokratik, aristokratik ya da oligarşik bir uygulama haline gelme tehlikesi bulunmaktadır. Bütün bu gerekliliker ışığında 12 Eylül 2010 günü halkımızın onayına sunulmuş olan Anayasa değişikliklerinin hazırlanış aşaması, içeriği, kanunlaşma süreci ve halkoyuna sunulma şekli incelendiğinde milletimizin kahır ekseriyesinin sürecin dışında tutulduğunu görmekteyiz.Ülkemizde Ekonomik ve Sosyal Konsey zaten var. Üstelik kanun emretmesine rağmen yıllardır toplanmıyor ve bugüne kadar Konsey'de alınan hiçbir karar uygulanmadı. Bu konuda da hiçbir yetkisi yok. Üstelik Anayasa değişikliğiyle birlikte bu konuda herhangi bir iyileşme de öngörülmemiş, Konsey'e görüş bildirmekten başka bir görev ya da verilmemiş.Oysa dünyanın bir çok ülkesinde Ekonomik ve Sosyal Konsey son derece etkin biçimde çalışıyor ve demokrasinin önemli kurumu olarak sivil toplumun yönetime katılmasını sağlıyor. Dünya örnekleri ve uygulamaları varken, ülkemize farklı, etkisiz ve keyfiyete bağlı bir uygulama getirilmek istenmesi, bu konuda da samimi olunmadığının en açık göstergesidir.**Sendikal örgütlenmeye ve grev hakkına ilişkin yasaklar gerçekten kaldırılmıyor.** Değişiklik paketi ile 1982 Anayasası'nın "Sendika Kurma Hakkı" başlıklı 51.

maddesinden "aynı zamanda ve aynı iş kolunda birden fazla sendikaya üye olunamaz" hükmü çıkarılmaktadır. Bu hükmün madde başlığı ile herhangi bir ilgisinin olmadığı görülmektedir. Ayrıca hüküm, bir Anayasa metninde düzenlenmeyecek, gereksiz bir ayrıntıdır. Buna karşın sendika kurma hakkına ilişkin herhangi bir düzenleme yapılmamıştır. **Memurlara gerçek anlamda toplu sözleşme hakkı getirilmiyor.** Yalnızca mevcut düzenlemede yer alan toplu görüşme ifadesi toplu sözleşme olarak değiştirilmektedir.**Toplu sözleşmenin kapsamı, kamu görevlilerinin tüm sorunlarını çözebilecek şekilde düzenlenmiyor.** 1982 Anayasası'nın 128. maddesinde yapılan değişiklikle kamu görevlileri için yalnızca mali ve sosyal haklara ilişkin hususların toplu sözleşmenin konusu olabileceği, bunun dışında kamu çalışanlarının tüm hak, görev ve yetkilerinin yasa ile belirleneceği öngörülmüştür. Bu uygulama şu andaki toplu görüşmenin kapsamını dahi daraltmaktadır. Dolayısı ile toplu sözleşmelerde kamu sendikalarına, memurların çalışma şartları, terfileri, sicil, disiplin uygulamaları, işe alınışları, işten çıkarılmaları gibi hayati konularda pazarlık yapma hakkı tanınmamakta, toplu sözleşmenin kapsamı yalnızca mali ve sosyal haklarla sınırlı tutulmaktadır.**Memurlara grev hakkı tanınmamıştır. Uzlaştırma Kurulu kararlarının bağlayıcı olması, toplu sözleşme hakkını zayıflatmaktadır.** Anayasa değişiklik paketinde "uyuşmazlık çıkması halinde taraflar kamu görevlileri hakem kuruluna başvurabilir". demektedir. Bu kurul, büyük ihtimalle bürokratlardan oluşacak ve memurlar idare ile anlaşamazlarsa, memurların haklarını idare'nin kurduğu "hakem kurulu" kararlaştıracaktır. Memurlar Uzlaştırma Kurulu'nun kararlarını benimsemezlerse, yargıya gitme hakları da bulunmamaktadır. Çünkü değişiklikte "kurulun kararları kesindir" denmektedir. Dolayısı ile grev hakkı verilmeyerek kısıtlanan toplu sözleşme ve toplu pazarlık hakkına bir darbe de Uzlaştırma Kurulu ile vurulmaktadır. Buna göre memurlara ne uzlaşmazlık durumunda grev hakkı tanınmakta ne de yargıya gidebilme hakkı bulunmaktadır.**Anayasa değişikliği, kamu görevlilerine siyaset serbestisi getirmemektedir.Temel insan hakkı olan toplu sözleşme hakkının referanduma sunulması etik olmamıştır.** Referandumdan "evet" oyunun çıkması, Anayasa değişikliği ile ilgili çekincelerimizi ortadan kaldırmış değildir. Aksine halkımızın vermiş olduğu bu karar, hükümete çok daha büyük bir sorumluluk yüklemektedir. Referandum öncesinde vaad edilen daha ileri demokratik uygulamaların, çekincelerle dolu bu anayasa değişikliği ile nasıl hayata geçirileceği soru işaretidir. Siyasi irade, bu noktada büyük bir samimiyet sınavına hazır olmalıdır. Öncelikli olarak, grev hakkından mahrum bırakılan kamu görevlilerine uluslar arası standartlara uygun bir sendikal hak sözü verenlerin, bu sözü yerine getirmeleri adeta namus borcu olmuştur.

Hali hazırda 2010 yılı Toplu Görüşme süreci ile ilgili olarak, değerlendirilmeyi bekleyen bir Uzlaştırma Kurulu kararı bulunmaktadır. Uzlaştırma Kurulu kararlarının bağlayıcı hale geleceğine ilişkin anayasa değişiklik maddesi de kabul edildiğine göre, artık beklemenin de bir anlamı yoktur. Uzlaştırma Kurulu'nun kamu görevlilerinin taban aylıklarında 16 + 22 TL artış öngören kararı derhal kabul edilmelidir. Bu amaçla Uzlaştırma Kurulu'nun kararlarını görüşmek üzere Konfederasyonumuz toplantıya çağırılmalıdır.

Türkiye Kamu-Sen önümüzdeki dönemde nasıl projeler içinde yer alacak?

Türkiye Kamu-Sen bundan önce olduğu gibi, bundan sonra da kamu çalışanlarının menfaatinin söz konusu olduğu durumlarda görevini yerine getirmeye devam edecektir. Bizim hizmetimiz siyasete değil, kamu çalışanlarınadır. Asla siyasi rant sağlamak isteyen siyasi iktidara ve yandaşlarına geçit vermeyecektir. Zor ve dikkatli olmamız gereken bir sürecin içindeyiz. Baskılara boyun eğmeden, doğru bildiklerimiz için mücadeleye devam edeceğiz.

MAKALE

Musa AKKAŞ Genel Sekreter

Sosyal Devlet...,
Bağış, Aidat, Kayıt Parası...

Eğitimin sorunlarından birisi de hiç şüphesiz, bütçeden eğitime ayrılan paydır. Ülkeyi yönetenler, "Bütçeden eğitime ayrılan payı artırdık" diyerek övünseler de bunun gerçeği tam olarak yansıtmadığı ortadadır.

Eğitimde sorunların azalmasını beklerken sorunlar gün geçtikçe artmaktadır. Bu durum, toplumu huzursuzluğa ve umutsuzluğa sevk etmektedir. Eğitimi kamu kaynakları ile finanse etmek yerine bütçeden yeterli kaynak ayırmayarak, eğitim tamamen paralı hale getirmek, ticarileştirme mantığının ta kendisidir. Eğitime ayrılan pay ile eğitimin ihtiyaçlarını karşılaştırdığınızda arada dağlar kadar fark olduğunu görürsünüz. Okullarımızın fiziki alt yapı ve eğitim aracı yetersizliği, öğrenci sayısının fazlalığına oranla öğretmen sayısının yetersizliği, gelişen teknolojiye paralel donanımın sağlanamaması vs. eğitimde beklenen amaçların gerçekleştirilememesine yol açmaktadır.

Tüm bunların karşılığında eğitim için ayrılan kaynak değerlendirildiğinde; devletin, artık eğitimi gözden çıkardığını, sorunların çözülmesi için bir adım atmadığını görüyoruz. 2010 MEB bütçesine bakıldığında, tıpkı genel bütçede görüldüğü gibi, harcamaların neredeyse tamamının zorunlu harcamalardan oluştuğu görülmektedir. 2010 Eğitim bütçesi, eğitimin niteliğini yükseltmek bir yana, yaşanan gerilemeyi daha da hızlandırmıştır. Ortaya konulan bütçe rakamlarıyla zorunlu harcamaların bile karşılanması zordur.

Görülmektedir ki, 2010–2011 eğitim ve öğretim yılına da geçmiş yıllarda olduğu gibi sorunlarla başlanılmıştır.

AKP Hükümeti, her fırsatta bütçeden en yüksek payı eğitime ayırdığını söylemekle birlikte, eğitim harcamalarının milli gelir içindeki payını daha da aşağılara çekmeyi hedeflemektedir. Milli Eğitim Bakanlığı bütçesinin milli gelir (GSYH) içindeki payı 2010 yılında %2,74 olarak öngörülmüştür. Oysa ki; eğitim sisteminin karşı karşıya olduğu sorunlar, bütçe rakamlarının eğitim sisteminin ihtiyaçlarına cevap verecek oranlarda arttırılmasını gerektirmektedir.

Eğitimden beklenen amaçların gerçekleşmesi, artan öğrenci sayısı, derslik açıkları, eğitimin niteliğinin yükselmesi, fiziki alt yapı ve donanım eksikliklerinin giderilmesi, 22 öğrencili ideal sınıfların oluşturulması ve öğretmen açıklarının giderilmesi için MEB bütçesinin milli gelire oranı mutlak olarak arttırılmak zorundadır. Bu düzeyin altındaki her rakam, sorunların sürmesine yol açacak, bu durumdan en büyük zararı yine eğitim sistemi görecektir.

2010 Bütçesinde eğitime ayrılan pay 28,2 Milyar TL (19 Milyar 915 Dolar). 2010 Bütçesinde sağlığa ayrılan pay ise 12 milyar 700 milyon TL. Maliye Bakanı Şimşek, bütçe görüşmeleri sonrasında yaptığı açıklamada, "2010 yılında kamu kesimi tarafından yapılacak toplam sağlık harcamasının 37,5 milyar TL'ye ulaşacağını tahmin ediyoruz" demiştir. Ülkemizde sigara ve içki harcamamız kişi başına yıllık 350 dolar civarıdır. Toplamda ise 25 milyar dolardır. Türkiye'de 2010 yılında sağlık için harcanacak para 26 milyar 483 dolar olacaktır. Bu paranın % 80'i ilaca gitmektedir. Yani 100'ü aşkın ilaç şirketine yılda 21 milyar dolar ilaç parası, sigara ve alkole 25 milyar dolar harcarken; eğitime ancak 19 Milyar civarında para harcanması doğrusu hükümetin insanımıza nasıl bir değer verdiğini ortaya koymaktadır. Bugüne kadar insan odaklı düşünülerek bütçeden eğitime daha çok pay ayrılsaydı, gereken ilgi gösterilseydi sağlıkta bu kadar harcama da olmayabilirdi.

Günümüzde bütçeden eğitime ayrılan pay, eğitimin en temel ihtiyaçlarını dahi karşılamaktan uzaktır. Devletin, eğitimi gözden çıkarmasına sebep ise ülkemizde yıllardan beri uygulanan özelleştirme politikalarıdır. Okul öncesinden üniversite seviyesine kadar; özel ve vakıf okullarına bedava arsa tahsisi, teşvikler, düşük faizli krediler, vergi indirimleri, gümrük muafiyetleri vs. gibi kaynaklar cömertçe sunulmaktadır. Bunun karşılığında ise devlet okullarına gelince ise özellikle ilköğretim okullarına temel ihtiyaçların giderilmesi için bile ödenek tahsis etmeyeceksiniz. Çocukları sınıflarda kalabalık sınıflarda okutarak pestil yapacaksınız. Bir de kalkıp eğitim sisteminizle övüneceksiniz. Sayın Başbakan, her mitinginde şu kadar derslik yaptık, öğrencilerimizi rahata kavuşturduk, sınıflarda öğrenci sayılarını düşürdük diyerek övünmektedir. Durum Sayın Başbakanın övündüğü gibi değildir. "OECD Bir Bakışta Eğitim 2010 Raporu"na göre; OECD ülkelerinde ilköğretimde derslik başına düşen öğrenci sayısının 21.6. Bu rakam Avusturya'da 19.3, Danimarka'da 19.6, Yunanistan'da 16.8, İtalya'da 18.7'dır. Türkiye'de ise ilköğretimde derslik başına düşen öğrenci sayısı 32'dir. Bu rakam İstanbul'da 46, Ankara'da 36, Bursa'da 38, Adana'da 39, Van'da 45, Şanlıurfa'da 53'tür. Bu şehirlerin farklı semtlerinde dahi bu rakamlar çok büyük değişiklikler göstermektedir. Yine bu rapora göre, öğretmen başına düşen öğrenci sayısında OECD ülkeleri ortalamasının ilköğretimde 16.4, ortaöğretimde 13.7 iken, Türkiye'de ise öğretmen başına düşen öğrenci sayısının ilköğretimde 22, ortaöğretimde 18" dır.

Şu tartışılmaz bir gerçektir ki; ülkemizin OECD ülkelerinin seviyesine çıkması için daha çok okula ve öğretmene ihtiyacı vardır.

Siyasi iktidarın; çıkardığı yasa, yönetmelik ve uygulamaları ile eğitimi ne hale getirdiği, yaşanan sorunlara çözüm üretemediği ortadadır. Hükümet nezdinde okullarımız, üniversiteler dâhil olmak üzere birer ticarethane gibi görülmektedir. Veliler-öğrenciler işletmenin müşterileri, öğretmen ve yöneticilerde tahsildardır. Bu durum sosyal devlet anlayışımız, anayasamız ve imza attığımız uluslararası anlaşmalarla bağdaşmamaktadır.

İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi madde 26:

"Her şahsın öğrenim hakkı vardır. Öğrenim hiç olmazsa ilk ve temel safhalarında parasızdır. İlköğretim mecburidir. Teknik ve mesleki öğretimden herkes istifade edebilmelidir. Yüksek öğretim, liyakatlerine göre herkese tam eşitlikle açık olmalıdır."

Birleşmiş Milletler Çocuk Hakları Sözleşmesi madde 28:

"Taraf devletler, çocuğun eğitim hakkını kabul ederler ve bu hakkın fırsat eşitliği temelinde tedricen gerçekleştirilmesi görüşüyle: İlköğretimi herkes için zorunlu ve parasız hale getirirler; ortaöğretim sistemlerinin… Tüm çocuklara açık olmasını sağlarlar ve gerekli durumlarda mali yardım yapılması ve öğretimi parasız kılmak gibi uygun önlemleri alırlar."

T.C Anayasası madde 42:

"İlköğretim, kız ve erkek bütün vatandaşlar için zorunludur ve

devlet okullarında parasızdır."

İlköğretim ve Eğitim Kanunu madde 2:

"İlköğretim, ilköğrenim kurumlarında verilir; öğrenim çağında bulunan kız ve erkek çocuklar için mecburi, devlet okullarında parasızdır."

Milli Eğitim Temel Kanunu:

Madde 8: "Eğitimde kadın, erkek herkese fırsat ve imkân eşitliği sağlanır. Maddi imkânlardan yoksun başarılı öğrencilerin en yüksek eğitim kademelerine kadar öğrenim görmelerini sağlamak amacıyla parasız yatılılık, burs, kredi ve başka yollarla gerekli yardımlar yapılır."

Madde 22 : "İlköğretim 6 – 14 yaşlarındaki çocukların eğitim ve öğretimini kapsar, ilköğretim, kız ve erkek bütün vatandaşlar için zorunludur ve devlet okullarında parasızdır."

Madde 16 : "…Öğrenci velileri hiçbir surette bağış yapmaya zorlanamaz."

Denilmesine rağmen, okullarımızda her kayıt döneminde "kayıt parası", okul zamanında ise "aidat" konuları tartışma konusu olmaktadır. Milli Eğitim Bakanı, Valiler, İl-İlçe Milli Eğitim Müdürleri, Kaymakamlar… "Kayıt parası ve zoraki bağış alınmayacak, alanlar olursa işte telefon numaram, ihbar edin biz gereğini yaparız" diyerek tecaülü arif sanatının en ince akordunu çekerler. Yöneticiler bu popülist tavrı ortaya koyarken, okulların ihtiyaçlarının nasıl karşılanacağına dair bir çözüm üretmezler. Konu kamuoyu gündemindeki sıcaklığını yitirince de okullarda toplanan zoraki bağışlara ve katkı paylarına ses çıkarmazlar. Hatta okul idarecilerine "başınızın çaresine bakın ancak basına yansımasın" mealinden "anayasa ve yasalara selam, zorla bağışa devam" derler. Yani, idarecilere "okulunuzun giderlerini karşılamak, bulmak zorundasınız" denilerek "paralı eğitim" pervasızca hayata geçirilmekte, eğitimde fırsat ve imkân eşitliği yok edilmektedir. Bir şikâyet olduğunda da yöneticilere ve öğretmenlere soruşturmalar açılarak en ağır cezaları verirler. Okullarda çocuklara doğru olmayı, yalan söylememeyi öğretmek eğitimin amaçlarındandır ama kimse doğru söylemez.

09.06.2006 tarihli bir gazetede "Kayıt sanal, Para Gerçek" manşeti ile bir haber yayınlanır. Bu habere zamanın Milli Eğitim Bakanı Sayın Hüseyin ÇELİK el kor. Müdürlerine talimat yağdırır. Gazeteye şu açıklamaları yapar. "Böyle olaylarda vatandaş çekiniyor, endişeye kapılıyor, şikâyet edemiyor. Medya bu uygulamanın sağlıklı yürütülmesi konusunda yardımcı olsun. Belirlemeleriniz olursa, 'Deyin ki şu müdür bunu yapıyor.' Ben de ihbar kabul eder, gerekeni yaparım. İstirham ediyorum. Bu işe para koymuşuz, teknolojiyi devreye sokmuşuz. Bu zahmeti boşuna mı çektik, boşuna mı o kadar emek verdik? Dinozor kafalı bazı adamlar bunu sabote ediyorsa, buna izin vermem. Yeter ki bana bildirin..." diyor. Şu an görevde olan Milli Eğitim Bakanı Nimet Çubukçu, okulların açılmasından önce velilere mektup göndererek, okul kaydı için herhangi bir para ödenmemesini isteyerek Sayın Çelik'in izinden gitmiştir. Bakanlar değişmiş ama anlayışlar değişmemiştir. Okulların açıldığı günlerde vatandaşların, "Okul yöneticilerinin öğrenci kayıtlarında para istediği ve para vermeyen öğrencilere ayrımcılık yapıldığı" konusundaki şikâyetleri üzerine Çubukçu, "Kayıt sırasında para ödenmez, okullarımız ücretsizdir. Ders kitaplarını bile ücretsiz olarak veriyoruz. Ben sizden okulların isimlerini, verdikleri hesap numaralarını aldım, gereken işlemleri yapacağım. Okul aile birliklerinin

bu konuda veliler üzerine baskı uygulamasına da karşıyım. Okulun istediği para değil, bu okul aile birliklerinin açtığı hesap numarası. Okul idarecilerimizi uyaracağım" dedi.

13 Eylül 2010 tarihli gazetelerde Ankara ili için şöyle bir haber yer aldı; "Okulların açılmasına bir hafta kala her sene yaşanan kayıt parası skandallarının önüne geçmek için Ankara İl Milli Eğitim Müdürlüğü harekete geçti. 170 ilköğretim müfettişi ve 15 İl Milli Eğitim Müdür Yardımcısı kentin dört bir yanında kayıt esnasında yaşanabilecek problemlerin tespit edilmesi için çalışmalara başladı. İlköğretim müfettişleri ve İl Milli Eğitim Müdürü Yardımcıları kentteki tüm okullara giderek bire bir velilerle, okul idaresiyle ve okul aile birlikleriyle görüşüyorlar." Aynı habere devamla; "Ankara il Milli Eğitim Müdürü Aydoğan'dan çağrı, teftişler sonucunda zorunlu kayıt parası alınıp alınmadığı belirlenecek, velileri zor durumda bırakan okul yöneticileri hakkında gerekli işlemler yapılacak. Okulların daha iyi noktaya gelmesi için velilerin gönül rızasıyla yapacakları bağışlar bizleri memnun eder. Onun dışında okul yönetiminin zorlamasıyla kayıt parası ya da benzeri uygulamalar kabul edilemez. Biz önlemlerimizi aldık. Yine de sıkıntı yaşayan velilerimiz varsa bizzat İl Milli Eğitim Müdürlüğü'ne gelerek sıkıntılarını anlatabilirler" çağrısında bulundu.

Biliyorum ki, bu açıklamaların daha da serti birçok illerimizde yapılmaktadır. Bu sistem artık yalama olmuştur. Böylesi bir sistemden adam gibi adamları, yalansız, dolansız insanları, dosdoğru konuşan yöneticileri çıkarmamız nasıl beklenebilir. Tüm yaşanan bu olumsuzluklara rağmen adam gibi adamlarımız da çoktur. Yapılan açıklamalar çaresizliğin sonuçlarıdır. Gerçekler bilinmesine rağmen, makamı koruma açıklamalarıdır. "Kayıt parası vermeyin, zoraki bağış alanları ihbar edin" demek aç karna tok teselisinden başka bir şey değildir. Lütfen herkes dürüst olsun. Popülist siyaset mantığının hiç kimseye bir faydası yoktur. İlköğretim okullarımızın ihtiyaçlarına karşılık 1 TL dahi para verilmemektedir. Ortaöğretim kurumlarına gelen ödenekte ancak kömür ihtiyaçlarını karşılayabilmektedir. Okullarımızın büyük ihtiyaçları bulunmaktadır. Bir okul

düşünelim. Devlet, okulda görev yapan öğretmenin maaşını, kömürünü, suyunu, elektriğini ödüyor. Diğer ihtiyaçları okula havale ediyor. Su, elektrik parası ödenmediği zamanlarda yine devletin kurumları tarafından suyu, elektriği kesiliyor.1000 mevcutlu, 2000 öğrencisi olan okullarımız var. Bu öğrencilerin eğitim gördüğü okullarımızın birçok ihtiyacı olacaktır. Bir evin, bir işyerinin nelere ihtiyacı varsa; kat ve kat fazlası okulların ihtiyacı vardır. En başta okulun temizlik işlerini yapacak yeterli personeli bulunacaktır. Temizlik malzemesi olacaktır. Hangi okulda yeteri kadar yardımcı personel vardır. Bir yardımcı personeli dahi olmayan çok sayıda okulumuz vardır. İstanbul'da okullarımızın hemen hemen çoğunda yardımcı personel bulunmamaktadır. Diğer illerimizde bundan farklı değildir. Bu okulların temizliğini kim yapar dediğimizde akla bağış gelir, aidat gelir. Ya diğer ihtiyaçlar telefon, kırtasiye harcamaları, bilgisayar-yazıcı-fotokopi makinesi alımı, tamiratı için paraya ihtiyaç vardır. Nasıl hesaplarsanız hesaplayın bir okulun yıllık masrafı 50–100 bin TL arasındadır. Bu parayı devlet ödemediğine göre kim ödeyecektir. Okullarımızın işlerliği de devam edeceğine göre bu masrafları kim karşılayacaktır.

İşte burada okul yöneticileri devreye girerler. Kara kara düşünürler, çözüm bulmaya çalışırlar. Okul yöneticileri adeta sihirbazlık yaparlar. Yalnızca yöneticiler mi? Hayır. Öğretmeler de bu işin içerisindedir.

Sonuç itibari ile eğitim çalışanları günümüzün modern dilencileridir. Okul yöneticilerimiz zamanlarının çoğunu okul ihtiyaçlarını karşılamak için para bulmak, binanın tadilat, tamiratı ile geçirmektedir. Bunlar okul yöneticilerinin görevi olmamasına rağmen bunları yaparlar. Adeta okulun işçisi veya müteahhidi gibi görev yaparlar. Maalesef bu yöneticilerimiz vakitlerinin çoğunu bu işlere ayırmaktadır.

> ***"Okullarımızın tüm ihtiyaçları halkımız tarafından değil, sosyal devlet olan Türkiye Cumhuriyeti Devleti tarafından karşılanmalıdır."***

Bu durum, eğitimi her yönden olumsuz etkilemektedir. Okul ihtiyaçlarının karşılanması için sürekli velilere başvurulması vatandaşımızın okula, dolayısıyla devlete bakışını da değiştirmiştir. Bir güvensizlik oluşturmuştur. Velilerden para talep eden yalnızca okul yöneticileri, okul aile birlikleri değildir. Bazı okullarımızda öğretmenler de tahsildarlık yapmaktadır. Öğretmen okulun ihtiyaçları için öğrenciden para istemektedir. Bu çok vahim bir durumdur. Öğrencisinden para istemeyi kendine uygun bulmayan bazı öğretmenlerimiz de okul yöneticileri ile karşı karşıya gelmektedir.

Gerek yöneticilerimizin gerekse öğretmenlerimizin, okul ihtiyaçları için velilerle muhatap olmaları kesinlikle pedagojik değildir. Okul idaresiyle veli arasında bazen öğretmenin de katıldığı tartışmalar, öğrencilerin üzerinde olumsuz etkiler bırakmaktadır. Öğrencilerimiz okula, öğretmenine karşı bir tepki oluşturmaktadır. Güvensizlik oluşmaktadır. Öğrenci velileri bu olumsuz tablodan dolayı öğrencisinin durumunu sormak için okula gitmeyerek, çocuğunu eğitim süresince yalnızlığa terk etmektedir.

İlköğretimin zorunlu ve ücretsiz olmasına rağmen ve eğitim kurumlarının ihtiyaçlarının karşılanması sorumluluğu özel idarelerin görevi içinde olmasına karşılık, bu tartışmaların içinde bu kurumun yer almaması da çok düşündürücüdür. İl özel idareleri ile belediyelerin yasalar gereği eğitime aktarmaları gereken bütçe payları, olması gerektiği oranda okullara tahsis edilmiş olsaydı okullarımızın birçok ihtiyacı karşılanmış olacaktı. Devletimizi yönetenler; Evet/ Hayır yarışına 500 milyon Lira harcayabiliyor veya fakir-zengin ayrımı yapmaksızın tüm öğrencilerin kitaplarını ücretsiz karşılayabiliyorsa, okullarımızın tüm ihtiyacını da karşılayabilecek ödeneği göndermek zorundadır.

Eğitim yöneticilerimiz ve öğretmenlerimiz para işine girmemelidir. Öğretmen öğretmenliğini, yönetici yöneticilik görevini yerine getirmelidir. Okul idarecileri dilencilikten, öğretmenler tahsildarlıktan kurtarılmalıdır.

Okulların tüm ihtiyaçları, kurulacak bir komisyon marifeti ile belirlenmelidir. Buna göre; Milli Eğitim müdürlükleri mali portrelerini çıkarmalı, illerinin bütçelerini

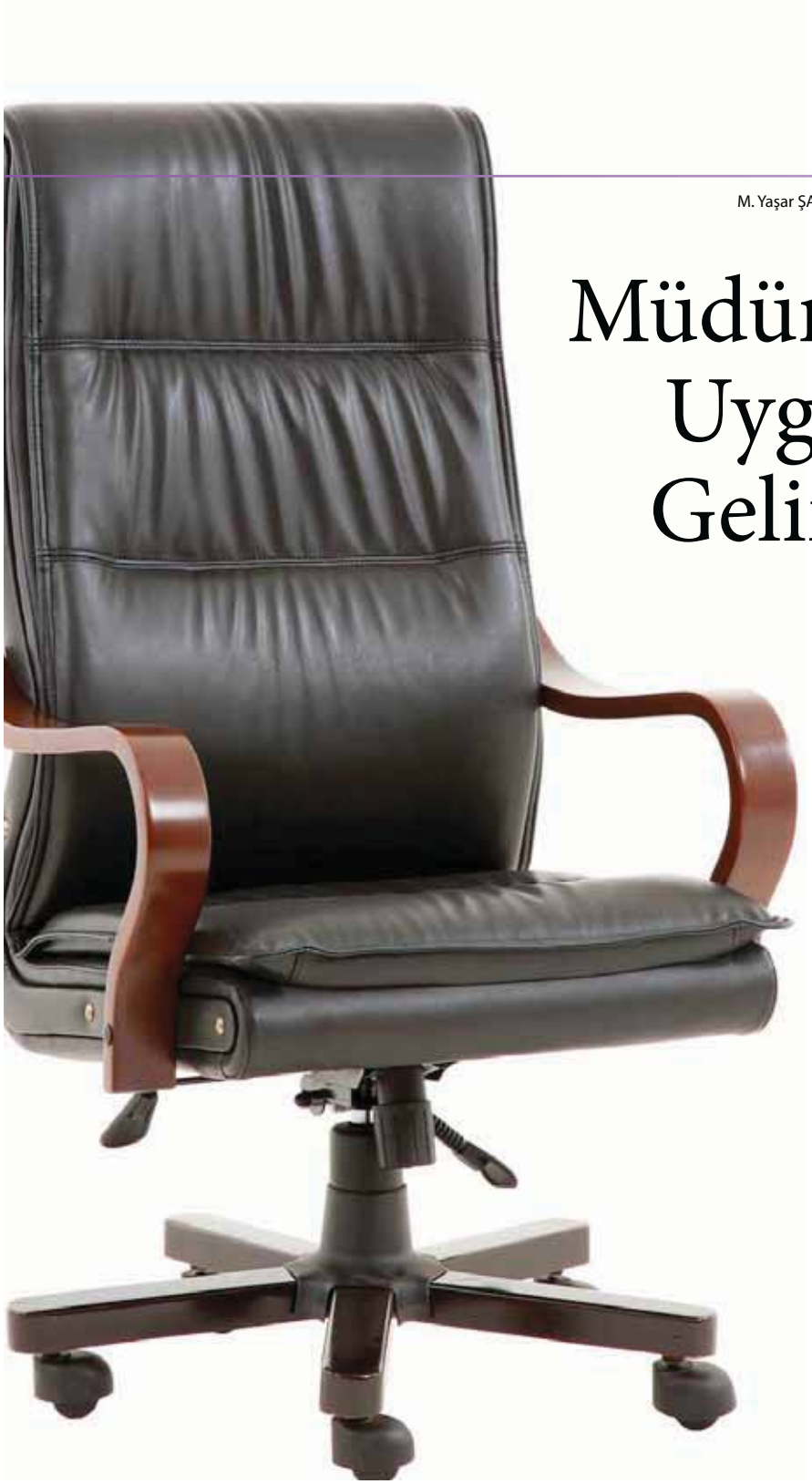
Maliye Bakanlığı'na sunmalıdır. Maliye Bakanlığı tüm talepleri karşılamalıdır. Okullara gönderilen ödenekler için olumsuzluk yaşanmaması adına iyi bir denetim mekanizması kurulmalıdır.

Öğrencilerden kayıt parası, bağış veya okul ihtiyaçlarının karşılanması için aidat alınması, Anayasaya ve uluslar arası anlaşmalara aykırıdır. Bunu yapanlar resmen suç işlemektedir. Bu uygulama sosyal devlet yönetimine yakışmamaktadır. Temel insan haklarının açıkça ihlalidir.

Okullarımızın tüm ihtiyaçları halkımız tarafından değil, sosyal devlet olan Türkiye Cumhuriyeti Devleti tarafından karşılanmalıdır.

M. Yaşar ŞAHİNDOĞAN Genel Mevzuat ve Toplu Görüşme Sekreteri

Müdür Rotasyonu Uygulamasında Gelinen Durum

Bilindiği gibi MEB tarafından 13.08.2009 tarih ve 27318 sayılı Resmi Gazetede ''Millî Eğitim Bakanlığı Eğitim Kurumları Yöneticilerinin Atama ve Yer Değiştirmelerine İlişkin Yönetmelik'' yayınlanarak aynı tarihte yürürlüğe girdi. Sınava dayalı yönetici ataması yapılmasını ön gören bu yönetmelik, mevcut yöneticilerin kazanılmış haklarını saklı tutmakla birlikte yönetmeliğin '' Bu Yönetmelik hükümleri çerçevesinde eğitim kurumu müdürlerinden bulundukları eğitim kurumunda beş yıllık çalışma süresini tamamlayanların görev yerleri, il içinde aynı veya daha üst tipteki eğitim kurumları olacak şekilde tercihleri dikkate alınmak suretiyle bu Yönetmelik ekinde yer alan Ek-2 Yönetici Değerlendirme Formu üzerinden yapılacak değerlendirme sonucu puan üstünlüğü esasına göre değiştirilir.'' Şeklindeki 22. maddesi ile bulunduğu eğitim kurumunda 5 yıllık çalışma süresini tamamlayan müdürlere yer değişikliği zorunluluğu getirmişti. Zorunlu yer değişikliği kapsamındaki idarecilik olarak sadece okul

müdürlüğünün görülmesi gibi bir açmazı bünyesinde taşıyarak çıkan bu yönetmelik kamuoyundan ve eğitimcilerden olumlu ve olumsuz pek çok eleştiri aldı. Rotasyona tabi okul müdürlerinin büyük bir kısmı ile hukukçuların bir bölümü yönetmeliğin '' Bu Yönetmeliğin yürürlüğe girdiği tarihte eğitim kurumlarında asaleten yönetici olarak görev yapanlar bu görevlerine devam ederler. Ancak, farklı kurumlara ya da yönetim kademelerine atanmak isteyenler bu Yönetmelik hükümlerine tabidir." şeklindeki Geçici 1. maddesine göre mevcut yöneticilere rotasyon uygulamasının ancak 2014 yılından sonra yapılabileceğini iddia etmekte ve böyle yorumlamaktaydılar.

Ancak MEB bu görüşte değildi. Yönetmeliğe göre Temmuz-Ağustos aylarında yapılması öngörülen bu yer değişikliklerinin 01 Temmuz 2010 tarihi itibarıyla bulunduğu eğitim kurumunda 5 yıllık çalışma süresini tamamlayanlara uygulanacağını açıkladı

Türk Eğitim Sen yönetmelik çıktıktan sonra hukukçuları ile gerekli incelemeleri ve değerlendirmeleri yapmış ve hiçbir hakkaniyet ölçüsüne sığmayan ve yönetmeliğin 22.maddesinin 3. bendine yerleştirilen '' Tercihlerinden birine atanamayanların atamaları boş bulunan eğitim kurumu yöneticiliklerine bilgisayar kurası ile yapılır." İfadesine yürütmenin durdurulması talebiyle Danıştay'a dava açmıştı. Açılan bu davada Danıştay 2. Dairesi yürütmenin durdurulması talebimizi reddetmişti. Bu karara Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulu nezdinde itiraz ettik ancak Danıştay'ın yürütmenin durdurulması talebimizi reddeden kararının bozulması istemiyle buraya yaptığımız başvuruda da talebimiz reddedildi. Bu taleplerimiz yürütmenin durdurulmasına yönelikti ve reddedildi. İptal başvurumuzun esastan görüşmeleri devam etmekte olup şu ana kadar herhangi bir karar çıkmamıştır.

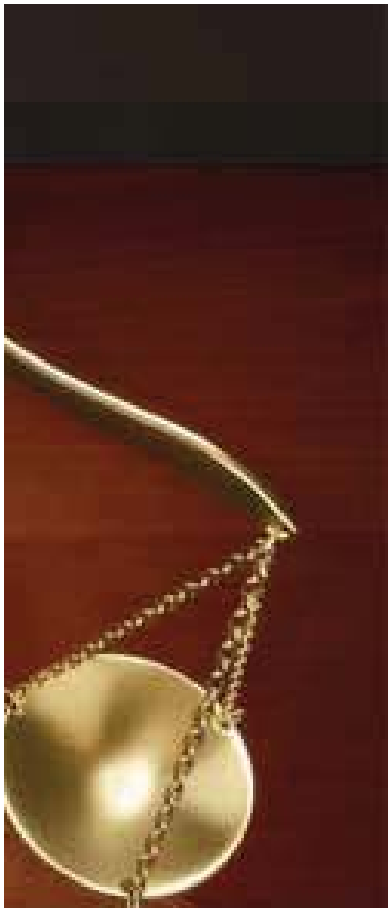
Yönetmeliğin 22.maddesine göre yapılması gereken Okul ve Kurum Müdürlerinin yer değişikliğini bu yıl itibarıyla yapmaması gerektiğini ve uygulamanın bir yıl ertelenmesinin Danıştay da devam eden yargı süreci bakımından daha doğru olduğunu düşünen Türk Eğitim Sen bu konuda Bakanlığı defalarca uyarmış ve yazılar yazarak rotasyonun ertelenmesini talep etmiştir. Ancak Bakanlık,yaşanacak kargaşayı bilmesine rağmen bir kısım siyasilerin ve sendikaların baskılarına boyun eğmiş ve 23/06/2010 tarih ve B.08.0 PGM .0.06 04.00. 4 /1872 /31131 sayılı genelgeyi yayınlayarak uygulamayı yapacağını beyan etmiştir. Genel Açıklamalar ve Zorunlu Yer Değiştirmeye Esas 5 Yıllık Sürenin Hesaplanmasında Dikkate Alınacak Hususlar başlıklarından oluşan ve rotasyon uygulamasına ait yönetmelikteki çeşitli hususları açıklayan bu genelge ile ilgili olarak sendikamız "A-Genel Açıklamalar" başlıklı bölümünün 1., 4., 6., 7., 8., 9. maddeleri ile "B-Zorunlu Yer Değiştirmeye Esas 5 Yıllık Sürenin Hesaplanmasında Dikkate Alınacak Hususlar" başlıklı bölümünün 1., 2., 4. ve 5. maddelerinin öncelikle yürütmesinin durdurulması ve devamında iptali" istemiyle 23/ 07/2010 tarihinde Danıştay'a dava açmıştır.

(http:// www. turkegitimsen. org. tr/konsol/upload_doc/mevuzuat/rotasyon_dava_dilekcesi.doc)

Dava halen yürütmenin durdurulması ve esas yönünden görüşülmeye devam etmektedir.

Yönetmelik ve genelgeye göre Zorunlu yer değişikliği uygulamasının yapıldığı Temmuz ve Ağustos aylarından sonra pek çok okul ve kurum müdürü bireysel olarak da konuyu yargıya taşımışlar ve açılan bu davalarda da yargı kararları gelmeye başlamıştır.

Bu konudaki ilk olumlu yargı kararı Trabzon İdare Mahkemesinin 2010/1012 Esas sayılı kararıyla gelmiştir. Söz konusu yargı kararında Trabzon idare mahkemesi "Millî Eğitim Bakanlığı Eğitim Kurumları Yöneticilerinin Atama ve Yer Değiştirmelerine İlişkin Yönetmeliğin 26. maddesinin (b) bendi uyarınca dönüştürme yolu ile oluşan eğitim kurumu yöneticiliklerine atana kişilerin zorunlu yer değiştirmeye esas beş yıllık çalışma süresinin hesaplanmasında, dönüşme öncesinde çalıştıkları eğitim kurumlarında geçen sürelerinde hesaba katılıp katılmayacağı hususunda ilgili yönetmelikte ve 15.09.2009 tarih ve 2009/73 sayılı Bakanlık Genelgesinde açık bir hüküm bulunmamaktadır."

Buna karşın Millî Eğitim Bakanlığı Personel Genel Müdürlüğünün 23.06.2010 tarih ve 31131 sayılı yazısında "Dönüşme ya da birleşme yoluyla oluşan eğitim kurumu müdürlerinin zorunlu yer değiştirmeye esas beş yıllık çalışma sürelerinin hesaplanmasında dönüşme ya da birleşme öncesindeki süreler de dikkate alınacağı" belirlenmiştir diyerek "yukarıda yer alan hükümleri kıstas alarak; düz lise iken 2005 yılında Anadolu lisesine 2010 yılında da fen lisesine dönüştürülen bir okulda görevli müdür için uygulanan rotasyon işleminin durdurulmasına" karar vermiştir.

Bu yürütmeyi durdurma kararı okul ya da kurumu dönüştürülen ve dönüştürme işleminden sonraki hizmet süresi 5 yıldan az olan okul ve kurum müdürleri için örnek bir yargı kararıdır.

Bu konudaki ikinci bireysel yargı kararı İstanbul 2. İdare Mahkemesinden gelmiştir. Rotasyona esas alınacak hizmet süresinin hesaplanmasına ilişkin olan bu kararda da İstanbul 2.İdare Mahkemesi "… iptal kararının, işlemi tüm sonuçları ile ortadan kaldıracağı ve davacının atanma kararı ile yargı kararı uyarınca verilen iptal kararı uyarınca tekrar eski görevine dönme tarihi arasında geçen dönemin eski okulunda geçmiş hizmeti olarak sayılacağı açık ise de 5 yıllık çalışma sürecinin hesabının fiilen kesintisiz ve de en son göreve başlama tarihinden itibaren hesaplamasının yönetmeliğin 22. maddesinin düzenlenme amacına daha uygun olacağı açıktır." denilmektedir.

Kısaca "idare, yargı kararı ile eski kurumlarına dönenlerin 5 yıllık çalışma süresini hesaplarken yargılama öncesi hizmet süreleri hesaba katılmayacaktır." diyen mahkeme yürütmekte olduğu okul veya kurum müdürlüğüne yargı kararı sonucu ikinci kez dönenlerin hizmet süresinin hesaplanmasının ikinci kez tarih olması gerektiğine karar vermiştir. Bu karar da bulunduğu okula ikinci kez yargı kararıyla dönen okul müdürleri için örnek bir karar niteliğindedir.

Türk Eğitim Sen olarak açmış olduğumuz genel nitelikli davaların seyrini yakından takip etmekteyiz. Bu davalarla ilgili olumlu veya olumsuz bir gelişme yaşandığında bu durum hemen üyelerimizle, eğitim çalışanlarıyla ve kamuoyu ile paylaşılacaktır.

MAKALE

Hakan KAVAK AR-GE Koordinatörü-Genel Başkan Danışmanı

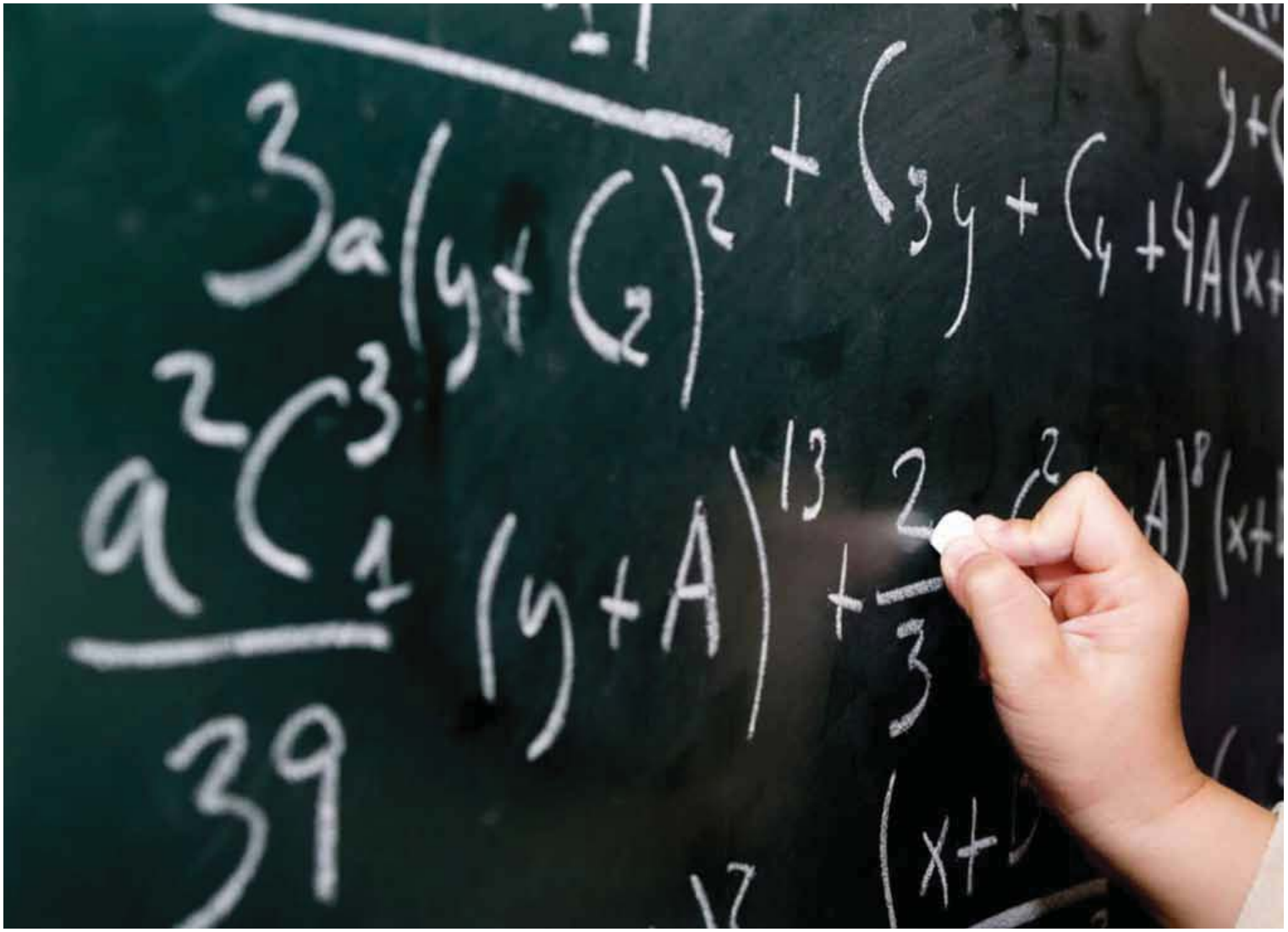
MEB'in Yapısal Sorunları ve İşleyişe İlişkin Değerlendirmeler

Milli Eğitim Bakanlığı'nın yapısal sorunlarını irdelemeden, Milli Eğitimi "Tarih ve Dil" eksenli bir siyasal hesaplaşma alanına çeviren siyasi erkin tahakkümünden kurtarmadan, eğitimin kalitesinde ve niteliğinde bir iyileşme beklemek fazla hayalcilik olacaktır. Zira karar alma mekanizmalarının sağlıklı işletilemediği bir sistemden çıktı almak da, nitelikli ürün talep etmek de mümkün olmayacaktır. Çıktının, pazar bulabilen ve rekabet edebilen bir eşya olmadığı, bizzat insan olduğu gerçeğinden hareket edildiğinde, yapısal dönüşümün ne denli zaruri olduğu daha iyi kavranacaktır.

Milli Eğitim Bakanlığı'nın organizasyon yapısı incelendiğinde, organizasyon biçimi açısından görev bazlı dikey örgütlenme modeline uyduğu görülecektir. Bu örgütlenme modelinde, her yeni görev, yeni bir görevliyi ya da yeni bir birimi doğurmuş ve sonuçta da Bakanlık Merkez Teşkilatı her geçen yıl büyümüştür. Aşırı büyüyen merkezi yapı nedeniyle karar alma ve koordinasyon güçleşmiş ve uygulamalarda zaman kayıpları yaşanmıştır.

Dikey örgütlenmenin en çarpıcı örneğinin yaşandığı Bakanlıkta, operasyonel görev üstlenen tek birim şube müdürlükleri iken, bu müdürlükleri koordine etmek üzere daire başkanı, genel müdür yardımcısı, genel müdür, müsteşar yardımcısı ve müsteşar unvanlı personel istihdam edilmektedir. Bu kadar çok koordinasyon makamı bürokrasiyi artırmaktadır.

Görev bazlı yapılanmanın diğer bir handikapı da süreç bütünlüğünün parçalanması veya görev binişimlerinin (dublikasyon) yaşanmasına neden olmasıdır. Mesleki teknik öğretimden sorumlu birden fazla birimin olması, Teftiş Kurulu Başkanlığı'nın yanında İç Denetim Biriminin kurulması, ayrıca

bugün MEB'de performans değerlendirme ile ilgili birden fazla birimin çalışma yapabiliyor olması, bu duruma örneklik teşkil etmektedir. Yine program geliştirmede hem öğretim dairelerine, hem EARGED'e ve hem de Talim ve Terbiye Kurulu'na görevler verilmesi süreç bütünlüğünün parçalanmasına uyan örneklerdir.

Yapılanmadan kaynaklanan bu sorunların çözümü için Bakanlık düzeyinde bir iş analizi yapılmalı, Bakanlığın süreçleri tanımlanmalı ve Bakanlık, daha sade bir hiyerarşi ile yeniden yapılandırılmalıdır. Organizasyon yapısında dikey örgütlenme yerine matris örgütlenme tercih edilmelidir. Bu örgütlenme modelinde bir başkana bağlı yeteri sayıda ve farklı alanlarda uzmanlaşmış personel istihdam edilmektedir. Bunun için de başkanlıklar, genel müdürlüklere, genel müdürlükler de doğrudan müsteşara bağlanmalıdır.

Ancak siyasi erkin bu yeniden yapılanmaya, AB Projeleri vasıtasıyla yaklaştığını ve yapılan çalıştaylarda alınan kararların TBMM'ye sevk edilme sürecinin hala tamamlanamadığını gözlemlemekteyiz. Bu da mevcut yapının değişime ve dönüşüme olan direncinin hafife alınamayacak kadar güçlü olduğunu göstermesi açısından oldukça ilginçtir.

Eğitimin temel sorunları arasında "Öğretmen Yetiştirme Politikası" yer almaktadır. Öğretmen yetiştirme süresinin uzatılmasına, bu sürecin nitelik kaygısıyla MEB bünyesinden alınıp üniversitelere devredilmesine rağmen, beklenen sonuçlar elde edilememiştir. Yeni yetişen öğretmenlerin, entelektüel birikimleri fazla olmakla birlikte, öğretmenlik misyonundan giderek uzaklaşıldığı yönünde ciddi eleştiriler de bulunmaktadır.

21.Yüzyılın ideal insan tanımının içine birçok değişken eklenmiştir. Dünyayı hangi pencereden okursanız okuyun, hangi ideolojik duruşu referans alırsanız alın, insan yetiştirme iddiası; beraberinde öğrencinin okul dışı hayatının da izlenmesini zorunlu kılmaktadır. Öğrencinin, okul bahçesinde nasıl zaman geçirdiği, evinde mahallesinde nasıl bir ortamda bulunduğu, tatillerini nasıl değerlendirdiği, ailesinin bilgi ve bilinç düzeyi, eğitimciler tarafından üzerinde çalışılması gereken konulardır. Bir çocuğun, doğumundan üniversiteyi bitirene kadar geçirdiği zamanın sadece % 9'unun okulda geçtiği gerçeği, bu durumun önemini vurgulayan en önemli tespitlerdendir.

Öğretmen yetiştirmede önemli bir eksiklik de hangi branşta ne

kadar öğretmen yetiştirileceğinin planlanmamasıdır. Aslında Türk Kamu Yönetiminin önemli bir eksikliği olan "gelecek projeksiyonları", MEB için de önemli bir eksiklik olarak göze çarpmaktadır. Yakın geçmişte başka amaçlarla yetiştirilen genç beyinlerin, öğretmen olarak atanması, bu plansızlığın en somut örneğidir. MEB bir an önce "İnsan Kaynağı Projeksiyonları" yaparak YÖK ile işbirliğine gitmelidir. Aksi takdirde, "ihtiyaç duyulmayan branşlardan mezun olmuş öğretmen adayları ordusu" ile kısa bir süre sonra karşı karşıya kalmamız kaçınılmaz olacaktır.

Öğretmenlerin toplum içindeki statüsü zamanla erozyona uğramıştır ve bu hem öğretmenlerin hem de toplumun sıkça dillendirdiği bir husustur. Bunda öğretmenlerin temel yaşamsal kavgalarının toplum tarafından izleniyor olmasının etkisi de görmezden gelinmemelidir. Bugün öğretmenlerin sahip oldukları özlük hakları, onların yaptığı göreve verilen önemle uyumlu gözükmemektedir.

Öğretmen yetiştirme sistemi yeni baştan ele alınarak değerlendirilmeli, aday öğretmenlerin, "toplumun öğretmeni / önderi" misyonunu kazanmasını sağlayacak programlarla yetişmesine imkân sağlanmalıdır. Öğretmenlere maaş artı ek ders ücreti uygulamasına bir an önce son verilmeli, çalışanların görev ve sorumlulukları net bir biçimde tanımlanmalı, öğretmenlerin, ders dışı zamanlarda öğrencilere yaşam koçluğu yapma, veli ve çevre ile ilişkileri geliştirme, öğrencilerle sosyal, kültürel ve sportif etkinlikler yapmaları sağlanmalıdır.

Ders başına ücret politikasına son verilmeli, ek ders ücretleri maaşa aktarılmalı ve öğretmenlere yüklenen role eş değer bir ücret planlanmalıdır.

Öğretmen yetiştirme sorununa paralel seyreden ve çok daha karmaşık bir hale bürünen bir diğer sorun da "Yönetici Yetiştirme Sorunu"dur. Yaklaşık yüzyıldır yönetim, bir bilim dalı olarak kabul edilmektedir. Ancak, hala bu gerçek kabul görmemekte, öğretmenler çok da amaca hizmet etmeyen bir takım sınavlardan geçirilerek yönetici yapılmaktadır. Yönetim biliminin teorik, pratik bilgisinden, becerisinden yoksun insanlar, deneme yanılma yoluyla yönetimi öğrenmeye çabalamaktadırlar. Yönetici seçme sınavları, bilimsel bir temele dayanmamakta, sadece bilgi düzeyinde bazı davranışları yoklamaktadırlar. Bu sınavların iyi yöneticileri seçtiği iddia edilemez. Çünkü MEB hala hangi düzeyde hangi yeterliklere sahip yönetici istediğine ilişkin bir çalışma yapmamıştır. Yeterlikleri tanımlanmamış bir alanda yapılacak seçme sınavlarının başarısı ancak tesadüflerle açıklanabilir.

Her kademedeki yöneticilik kuşkusuz çok önemlidir. Ancak, okul yöneticiliğinin diğer yöneticiliklerden çok daha özel yönleri vardır. MEB'in ana görevi insan yetiştirmektir. İnsan yetiştirilen yerler ise okullardır. Diğer idari birimlerin tamamı okulun işini kolaylaştırmak için vardır. Bu sebeple eğitimin amiral gemileri okullardır. Bu anlamda okulların nasıl yönetildiği özenle üzerinde durulması gereken bir konudur. Bugün MEB, okullara sabit bazı harcamaları (elektrik, su ve yakıt gibi) dışında bir bütçe gönderememektedir.. Yaklaşık 20–30 yıldır okullara hizmetli, teknisyen, memur vb. kadrolarda yeterli personel atanamamaktadır. Bunun sonucu olarak okul yöneticileri zamanının önemli bir bölümünü, okulun ihtiyaçlarını nasıl karşılayacağına ayırmaktadır. Bunun yanında okul yöneticileri, muhakkiklik yapma, ilçe, il ve bakanlıktaki çeşitli komisyonlarda çalışma gibi ek görevlerle iyiden iyiye okuldan uzaklaştırılmakta ve formalitelere boğulmaktadırlar.

Günümüz dünyasında, özellikle gelişmiş ülkelerde okul yöneticisinin tamir tadilat gibi işlerle uğ-

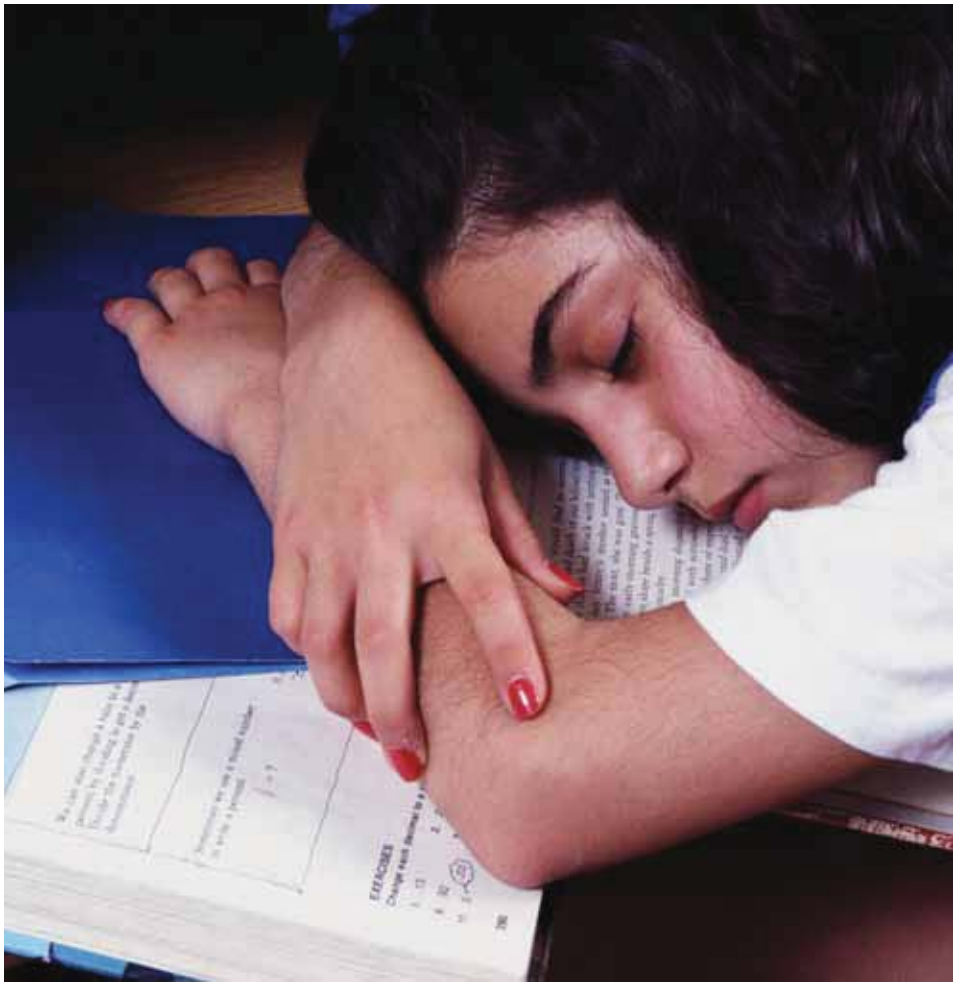

raşması söz konusu değildir. Son yüzyılda okul yöneticilerine "eğitim liderliği", "öğretim liderliği" adları altında yeni misyonlar yüklenmektedir. Okul yöneticileri, okulunda programların uygulanmasını planlayan, programların uygulanmasında öğretmenlere liderlik eden, uygulama sonuçlarını değerlendiren ve okulun her alanda gelişmesi için çaba sarf eden bir konumdadır. Artık okul yöneticileri, öğrencilerini ve öğretmenlerini sürekli geliştirmek için uğraş veren birer değişim ajanı haline gelmiştir.

Yönetici özellikleri açısından, Bakanlık merkez teşkilatının eğitim ordusunun kurmay karargâhı olması beklenir. Ancak mevcut durum maalesef böyle değildir. Bugün Bakanlıkta görev yapan yöneticilerin önemli bir bölümü eğitim fakültesi çıkışlı değildir. Daha vahimi bu yöneticiler, sınıf görmemiş, okul yönetmemişlerdir. Bu yapılanmada 1999 yılında çıkarılan Yönetici Atama Yönetmeliğinin "Bakanlık Merkez Teşkilatına öğretmenin gelmesini engelleyen" düzenlemesinin önemli etkisinin olduğu düşünülmektedir. Eğitim kökenli olsun ya da olmasın merkez teşkilatı personelinin bir kurmay subay gibi çok iyi yetişmiş olması kaçınılmaz bir gerekliliktir.

Bir kurumda personel kalitesi sağlanmadan diğer alanlarda kaliteyi artırmak imkânsızdır. Yönetici yetiştirme sistemi, tüm tarafların katılımı ile sil baştan yeniden tasarlanmalıdır. Adaylar, lisans öğreniminin üzerine uzun dönemli kurslar veya Yüksek Lisans programları ile yönetici olarak yetiştirilmeli, bu tarz eğitimlerden geçmeyen personele yöneticilik yolu kapatılmalıdır. Bu anlamda Milli Eğitim Akademisine işlerlik kazandırılmalı ve Yönetici Yetiştirme Görevi akademiye verilmelidir.

Okullara, cari harcamaları için de bütçe verilmeli, okul öğretmen dı-

şında ihtiyaç duyduğu kadrolar açısında da desteklenmelidir. Okulda bir müdür yardımcısı teknik müdür yardımcısı olarak görev almalı ve okulun mali ve fiziksel ihtiyaçlarını karşılama konusunda sorumlu tutulmalıdır. Bu şekilde okul yöneticilerine liderlik yapma fırsatı sağlanmalıdır. Gelirleri belli olmayan bir okulda, bütçe denetimi yapılamaz. Okul müdürü ile velilerin "bağışlar" sebebiyle karşı karşıya gelmelerinin önüne geçilmelidir.

Kurumsal Gelişme ve Performans Değerlendirme Sorunları da önemli sorun başlıklarından birini oluşturmaktadır. Bugün bir ilköğretim öğretmeni yılda en az iki kez müfettiş denetiminden geçmektedir. Bu şekilde öğretmenin yapabileceği yanlışlıklar öğrenilmekte ve giderilmeye çalışılmaktadır. Ancak, ilköğretim dışında periyodik olarak bireysel ve kurumsal performans değerlendirmesi yapan başka bir kurum ya da kişi yoktur. Bir öğretmenin hatası ya da eksikliği, sadece o sınıftaki 30–40 öğrenciyi etkileyecektir. Bir il milli eğitim müdürlüğü o ilin tamamını, bir Bakanlık birimi ise tüm Türkiye'yi etkileyecek işler yapmasına rağmen, performanslarının değerlendirilmemesi gerçekten anlaşılması zor bir durumdur.

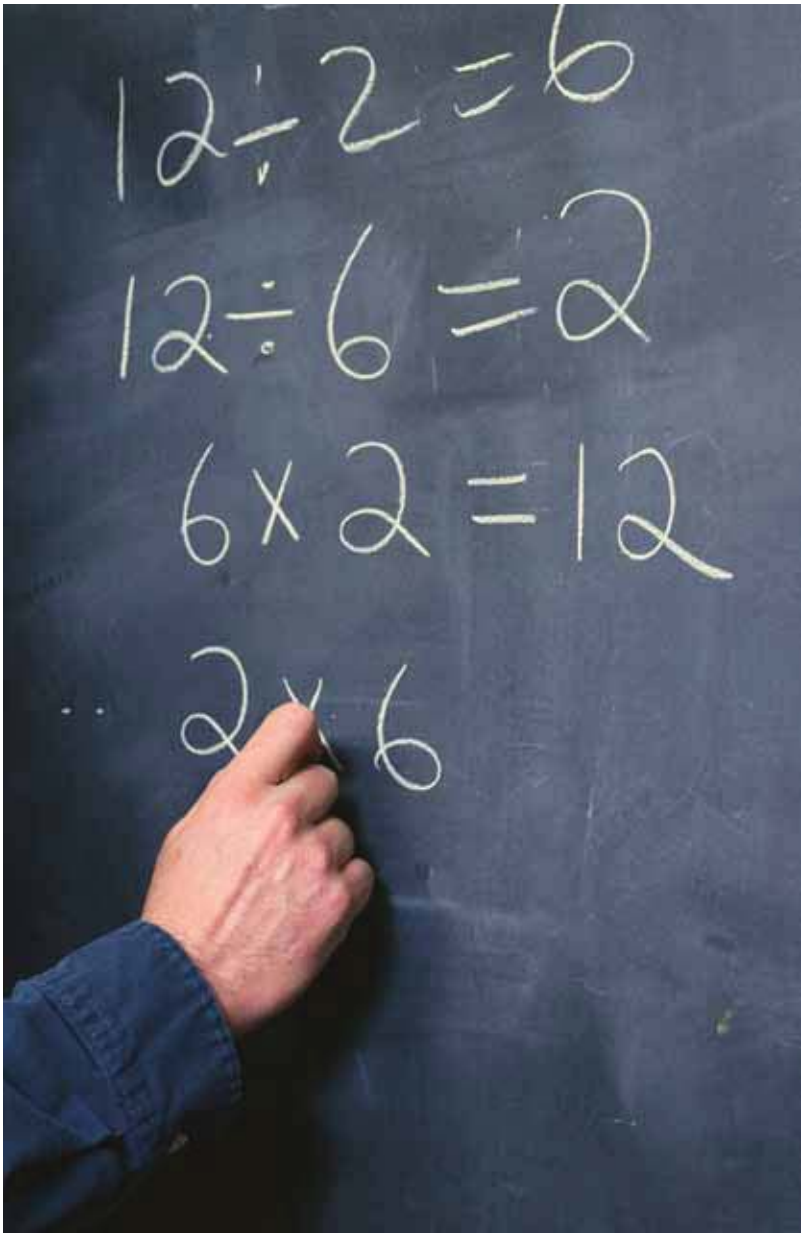
Kurumsal gelişme ancak mevcut durumu, eksiklikleri, yapılanları, yapılamayanları, yapılamama nedenleri ve çözümleri içeren bir değerlendirme çerçevesinde yapılabilir. "Değişiklik" ile "gelişme" arasındaki en temel fark da budur. Bir uygulamanın değerlendirilip gözden geçirilmeden iyileştirilmesi mümkün değildir. İyileştirmeler, değerlendirme sonuçlarına daya-

nırsa anlamlıdır. Böyle bir temele dayanmayan yenilikler, ancak "değişiklik" olarak tanımlanabilir. MEB, genelde bir uygulamayı ciddi bir ön hazırlık içermeden ani kararlarla başlatmakta, sonrasında gelen tüm eleştirileri dikkate almadan uygulamayı savunmakta, böylelikle gelişmenin önünü tıkamaktadır. Sonrasında bir yönetici değişikliği ile yine ön hazırlık yapılmadan ani bir kararla yeni bir uygulama başlatmaktadır. Literatüre "Değişim Mühendisliği" adıyla geçen bu uygulama, önceki çalışmaları yok saymayı, yıkıp yeniden yapmayı salık vermektedir. Aslında hiçbir uygulama başlangıçta beklenen sonuçları vermez. Düzenli izlemeler, gözden geçirmeler ve ihtiyaçlar doğrultusunda yapılacak küçük iyileştirmeler, süreci daha sürdürülebilir bir noktaya çekecektir. Bu sebeple, Bakanlığın yıkıp yeniden yapma anlayışını bir kenara bırakması, uzun vadeli planlamalarla kararlılık içerisinde belli hedefler için çalışması gerekmektedir. Bu anlayış yerleşmediği sürece, MEB ithal modelleri bünyesine uydurma çabasını sürdürecek ve her 3–5 yılda bir, bu süreci yaşamak durumunda kalacaktır.

Performans değerlendirmesi, değerlendirilen kişi ya da kurum için bir puan vermeden ibaret bir durum değildir. Değerlendirme süreci, kuruma ya da kişiye verilen görevlerin ne derece yapıldığını, yapılamadıysa sorunun nereden kaynaklandığını ve nasıl çözülebileceğini belirleyen kapsamlı bir çalışmadır. Bu sebeple Bakanlığa bağlı her düzeydeki kurumda, öğretmenden genel müdüre kadar her düzeydeki personel için bireysel ve kurumsal performans değerlendirmesi yapılmalıdır. Ancak, son dönemde Bakanlıkta birçok birimin üzerinde çalıştığı "çoklu performans değerlendirme" gibi algı verilerine dayalı bir değerlendirme anlayışı yarardan çok zarar getirebilir. Çünkü algılar daima subjektif yargıları ifade eder. Bu sebeple herhangi bir sübjektifliğe meydan vermeyen objektif performans kriterlerine ihtiyaç vardır.

Değerlendirmeyi anlamlı kılan bir uygulamada değerlendirme sonuçlarını kullanmaktan geçmektedir. Değerlendirme sonuçları, ödüllendirmeye, hizmetiçi eğitim ihtiyacının belirlenmesine, terfi edecek personelin belirlenmesine, rotasyonlara, cezalandırmalara, te-

mel referans teşkil etmelidir. Değerlendirme sonuçları bu şekilde kullanılmaz ise değerlendirme formaliteden öteye gidemez.

Program Geliştirme Sorunu da önemli bir sorun başlığıdır. Günümüzde programlar maalesef "değişim mühendisliği" mantığı ile ele alınmaktadır. Daima önceki programlar" çok kötü" , yeni programlar ise "kurtarıcı" olarak tanıtılmaktadır. Her programın kendi içerisinde tutarlı bir yapılanması vardır. Sorun programlardan çok, programların izlenmesi, değerlendirmesi ve aksayan yönlere göre, ihtiyaçlara göre yenilenmemesinden kaynaklanmaktadır. Yeni ilköğretim programları da bu mantıkla tanıtılmış ve uygulamaya konulmuştur. Ancak sorunların olduğu da bir gerçektir. Bu nedenle literatürde yer alan yöntemler kullanılarak programların izlenmesi, değerlendirilmesi ve yeni bir reform hareketi beklenmeden aksayan yönlerin iyileştirilmesi gerekir. Ancak bu şekilde milli ve ihtiyaçlara cevap veren bir program geliştirilebilinir.

Program değerlendirmede önemli bir konu da "ürüne/erişiğe bakarak değerlendirme" yönteminin ülkemizde sağlıklı olarak yapılamamasıdır. Programın, öğrenci erişim düzeyine etkilerini içeren bu değerlendirmede öğrenci başarı değerlendirmeleri önemli bir yer tutmaktadır.

Bugün okullarda öğretmen eliyle yapılan değerlendirmelerin "geçerlik" ve "güvenilirlik" açısından sorunlu olduğu bir gerçektir. Merkezi değerlendirmelerin ise seçme ya da sıralama yapma amaçlı olması nedeniyle amaca uygun olmadığı görülmektedir. Bu sebeplerle, öğretmenlerin ölçme değerlendirme konusundaki yeterliklerini artıracak tedbirler bir an önce alınmalıdır. Ayrıca il düzeyinde öğrenci erişim düzeyini ölçen merkezi sınavların yapılması yoluna gidilmelidir. Bu sayede hem okulların, hem öğrencilerin hem de programların değerlendirmesi ile ilgili önemli verilere ulaşılacaktır.

Program geliştirmede önceliği, mevcut programların gözden geçirilip iyileştirilmesine vermeli, çok zorunlu olmadıkça "yıkıp yeniden yapma" anlamına gelecek değişikliklere fırsat verilmemelidir.

Programlarda köklü değişiklikler, beraberinde mevcut öğretmenler için yoğun eğitim faaliyetlerini zorunlu kılmaktadır. Bugün hala yeni programlarla ilgili şikâyetlerin gelmesinin temelinde, bu eğitimlerin yeterince yapılmamasının yattığı değerlendirilmektedir.

Sonuç olarak, hiçbir değişim projesi; MEB yapısal reformu yapılmadan uygulama şansı bulamayacaktır. Zira sistem kurmak teorik olarak mümkündür ama sistemi özü mseyip işletecek insan unsurunu temin etme, zannedildiği kadar kolay bir husus değildir. MEB-TALİS raporunda öğretmen profili anketinde ortaya çıkan bir husus ise umutlu olmak için aslında yeterli bir sebeptir. Türkiyedeki öğretmenlerin %73'ü 40 yaş altındadır. Değişime, dönüşüme öncülük edebilecek milli yapılanmalar sağlandığında, sahada uygulayıcı konumundaki öğretmenlerin, bu dönüşümü kabullenme ve değişime ayak uydurma potansiyelleri, oldukça yüksek görünmektedir.

Dr. Nuri KAVAK Eskişehir 2 No'lu Şube Sekreteri

Türkiye'nin Yüksek Öğretim Politikası Üzerine Tahliller

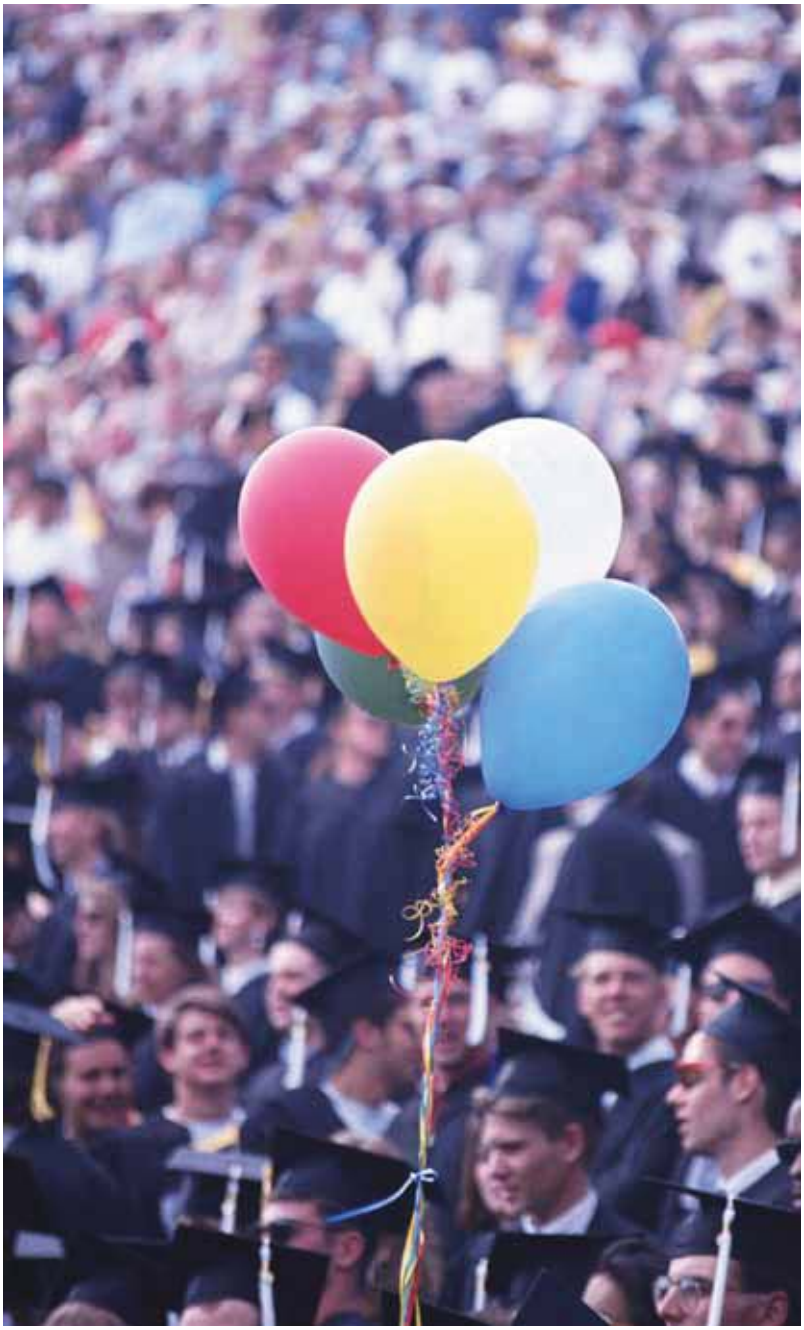
Türkiye Cumhuriyeti kurulduğu tarihten itibaren, yüksek öğretim kurumlarından olan beklentisini sürekli zirvede tutarak, her zemin ve şartta topluma liderlik yapmalarını ve ülke kalkınmasının da lokomotifi olmalarını beklemiştir. Üniversitelerimiz, bilgi üreten ve bilgiyi yayabilen kurumlar olarak, ülke menfaatlerinin gerçekleştirilmesine katkı sağlamalı ve demokratik teamüllerin de oluşmasında ve benimsenmesinde yaşamsal bir görev üstlenmeliler idi[1]. Nitekim bahsedilen amaç ve hedefler doğrultusunda 1924'lü yıllarda başlayan Yüksek Öğretim ile ilgili çalışmalar, 31 Temmuz 1933 tarihinde gerçekleştirilen "Üniversite Reformu" ya da o zamanki adıyla "Darülfünun Reformu" ile bir çerçeveye oturtulmuştur[2]. Bu reform, gerek gerçekleştiği dönemde ve gerekse de daha sonraki zamanlarda ciddi tartışmalara yol açmasına rağmen, Türkiye'de, üniversitenin bilimsel kişiliğini kazanmasında dönüm noktası olarak kabul edilmekte ve meydana getirdiği üniversite modeliyle Türk üniversitesini dünyanın birçok gelişmiş ülkesindeki üniversitelerle aynı düzeye taşıdığı iddia edilmektedir. Bu cümleden olarak, günün koşullarına göre atılan adımlar ve hedeflenen amaçlar, gelecek için umut verici idi.

1946 yılında ise 2252 sayılı kanun yürürlükten kaldırılmış yerine "Üniversitelerle Bunlara Bağlı Fakülte ve Kurumların Özerklikleri ve Üniversite Öğretim Mesleği Üyeleri Kanun Tasarısı" T.B.M.M.'ye sunulmuş, 4936 sayılı kanunla "Üniversiteler Kanunu" adıyla yasalaşmıştır. Kanun ile başta üniversitelere özerklik verilmesi planlanmış ve beraberinde de, üniversite hocalarının yetişme, seçilme ve yükselme şartlarının esaslara bağlanarak gelişimlerinin hızlandırılması amaçlanmıştır. Daha sonra 1973 yılında ise Üniversiteler Kanunu üzerinde yapılan değişiklik ile üniversiteleri disipline etmek maksadıyla "Üniversiteler Arası Kurul" oluşturulmuştur. Fakat gerek 1946 ve gerekse de 1973 yılında yapılan düzenlemeler birbirine taban tabana zıt olmakla birlikte, her iki düzenlemede de, çağın geldiği nokta itibariyle hedeflenen amaçlara ulaşılması mümkün değildi. Nitekim bir süre sonra ülkedeki artan siyasi gerilimler, askeri yönetimin kurduğu vesayet ortamı ve sonrasındaki 1980 darbesi Yüksek Öğretim politikamızı başka mecralara taşımıştır.

Türkiye'de Yüksek Öğretim ile ilgili yapılan ve de üzerinde en fazla tartışılan düzenleme ise, 6 Kasım 1981 yılında gerçekleştirilen 2547 Sayılı Yüksek Öğretim Kanunu'dur. Bu kanuna göre yüksek öğretimin planlaması, yeni üniversiteler ile akademik birimlerin kurulma kararının verilmesi Yüksek Öğretim Kurulu'na vazife olarak verilmiştir. Atamalarda getirilen yeni kurallar, akademik ünvanlardaki değişimlerin yanı sıra öğrenci seçme işlemlerini yürütmek üzere de "ÖSYM" adı altında oluşturulan bir kurum

1 Ali Doğramacı, Cumhuriyet ve Üniversitelerimiz (Bilkent Üniversitesi'nin Görüşü), T.C. Cumhurbaşkanlığı Özel Yayını, Başbakanlık Basımevi, Ankara 1999, s. 21.

2 Albert Malche'ın İstanbul Üniversitesi Hakkında Raporu, 29 Mayıs 1932, Alındığı Kaynak: Aydoğan Ataünal, Cumhuriyet Döneminde Yükseköğretimdeki Gelişmeler, MEB. Yükseköğretim Genel Müdürlüğü Yayını, Ankara 1993, s. 175-229.

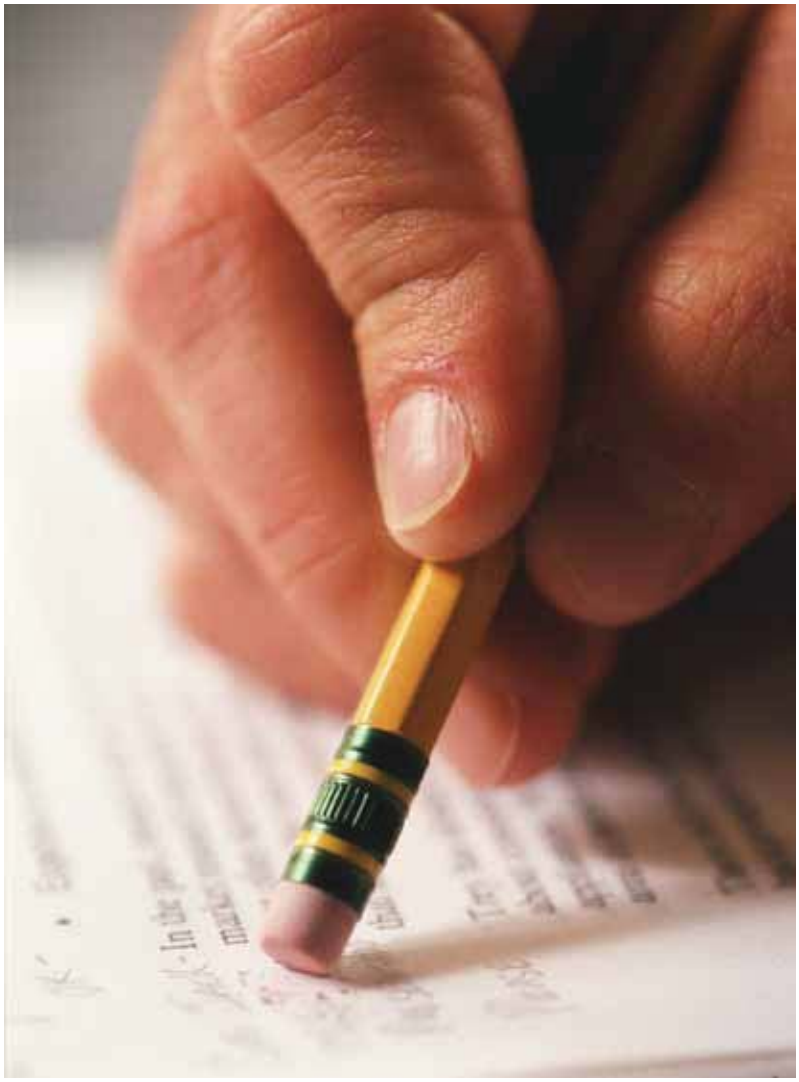
YÖK'e bağlı olarak hizmet verecek idi. Ayrıca açık öğretim sistemi ve özel kar amacı gütmeyen Vakıf Üniversiteleri'nin kurulması prensip olarak benimsenmiş ve uygulamaya konulmuştur. Kanunun içeriği, uygulamadaki sıkıntılar, Yüksek Öğretim Kurulu'nun müdahaleci tutumu ile oluşturduğu baskı ortamı, sürekli olarak YÖK'ün var olma sebebi olan kanuni düzenlemeyi tartışılır hale getirmiştir[3]. Nitekim geçen süre zarfında, 2547 Sayılı Kanun, yirmi beş defa değiştirilmiş, seksen altı hükmü tadil edilmiş; yirmi üç madde ve çok sayıda geçici madde eklenmiştir. Bu değişikliklerle 2547 Sayılı Kanun artık kurucu bir yasal düzenleme olarak işlev göremez hale gelmiştir ve dolayısıyla yeni bir temel yasaya ihtiyaç duyulmaktadır.

Ülkemizde son birkaç yıldır bir taraftan yeni bir yasaya ilişkin tartışmalar yapılırken, diğer taraftan da planlamadan uzak "her ile bir üniversite" sloganı ile tarihi bir hatanın yapıldığı görülmektedir. Halen 94'ü devlet, 50'si vakıf olmak üzere ülkemizde toplam 144 üniversite Yüksek Öğretim adına hizmet vermektedir. Özellikle son üç yılda, mevcut üniversitelerin neredeyse yarısı kurulmuştur. Yükseköğretime olan talebe yönelik ek kapasite yaratmaktan çok, siyasi çıkara dönük bu politikayla gerçekte yapılan iş, mevcut üniversitelerin farklı illere dağılan fakülte ve meslek yüksekokullarına 'üniversite' adı verilmesidir. Böylece, gelişmesini tamamlayamamış birçok üniversite küçük parçalara bölünmüş ve rekabet edebilme koşulları ellerinden alınmıştır. Bundan daha vahim olanı ise, birkaç tanesi fiziki altyapısı ve akademik kadrosuyla üniversite olmayı hak etmesine karşılık bu illerin büyük bölümünde, 'üniversite' adı altında açılan bu kurumlar, kamuoyu ve akademik camiada haklı olarak 'tabela üniversiteleri' olarak adlandırılmıştır. Üç yıl gibi kısa bir sürede, fiziki koşullara ve akademik kadro imkânına bakmadan bu kadar çok üniversite açılması gerçekçi bir yükseköğretim politikası mıdır? Ayrıca YÖK'ün kendi başına aldığı kapasite artırımı kararları ile mevcut gelişmiş üniversiteler de içinden çıkılamayacak zor durumlara düşürülmüştür. Örneğin 50 öğrenci ile kapasitesinin üzerinde bile olan bölümlere, 72 öğrenci gönderilmiş, fiziki şartlar, hoca sayısı ve kalite konusundaki gerçekler görmezlikten gelinmiştir. Ben yaptım oldu anlayışı ile sistemin aktörlerine danışılmadan alınan bir karar olarak beraberinde başka tartışmalara da neden olmuştur.

Üniversitelerde 2008-2009 akademik yılında öğrenci sayısı bir önceki yıla göre yüzde 15,4, öğretim elemanı sayısı yüzde 1,7 artarak 2008-2009 akademik yılında toplam öğretim elemanı 100 bin 504 olarak gerçekleşmiştir. Profesör sayısı 13 bin 494'den 13 bin 662'ye, doçent sayısı 6 bin 867'den 7 bin 360'a, yardımcı doçent sayısı 18 bin 74'den 18 bin 538'e, öğretim görevlisi 15 bin 292'den 15 bin 752'ye, okutman 7 bin 92'den 7 bin 320'ye, araştırma görevlisi 34

3 Server Tanilli, Nasıl Bir Eğitim İstiyoruz?, Amaç Yayıncılık, İstanbul 1998, s. 117-136.

bin 784'den 34 bin 792'ye yükseldi. Üniversitelerdeki eğitim öğretim planlamacısı ve çevirici sayısı 47 olarak aynı kalırken, uzman sayısı ise 3 bin 116'dan 3 bin 33'e düştü. Buna karşılık 2008-2009 akademik yılında önlisans programlarında 352 bin 60, lisans programlarında 839 bin 391, ikinci öğretimde 397 bin 841, lisansüstü eğitimde 144 bin 950 öğrenci öğrenim gördü. Tıpta ihtisas yapan öğrenci sayısı 12 bin 292 olarak belirlenirken, askeri yükseköğretim kurumları ile Polis Akademisinde toplam 35 bin 211 öğrenci okudu. Açık Öğretim'den ise ön lisansta 306 bin 770, lisansta 835 bin 766 öğrenci yararlanmaktadır. Bir akademisyen başına 29 öğrenci düşerek ülkemiz birçok gelişmiş ülkenin çok gerisinde kalmıştır. Araştırma Görevlileri'nin mesleğe başlar başlamaz derslere girmesi, birçok üniversitede sıradan bir eğitim ve öğretim faaliyeti haline gelmiştir. Üniversite ve hoca başına yayın oranları ise içler acısı bir hale ulaşmıştır. Yüksek öğretimde öğrenci yetiştirmek ve ders ücreti elde etmek amacıyla daha fazla derse girilmek zorunda kalınması gibi nedenler bilimsel çalışmaları gölgelemektedir. Nitekim ikinci öğretim ücreti ile maaşlardaki düşüklüğü gidermek isteyen akademisyen sayısı neredeyse tüm akademisyenleri içine alacak kadar genişlemiştir. Bu nedenle ikinci öğretimin gözden geçirilmesi bir zaruret olduğu gibi, sağlıklı taban maaş ile performansa dayalı ilmi çalışmaları teşvik edebilecek bir ek ödeme üzerinde ciddiyetle çalışılmalıdır. Toplumda, layık olduğu hayat standardını elde edememiş akademisyenlerin saygınlığı istenilen mertebede olamayacağı da bir gerçektir[4]. Bilimsel yayınları, uluslar arası literatürü takip edebilme hususunda maddi yetersizlikler içinde bulunan üniversite çalışanları, teknolojik yenilenmeye de ayak uyduramamaktadır. Üniversitelerimizin 21. yüzyılda bile fiziki ortamları, sosyal ve kültürel donanımları modernleşme adına endişe vericidir.

Bugün Türkiye Yüksek Öğretim politikası konusunda bir karar verme aşamasına gelmiştir. Sorunlar içinden çıkılamaz hale ulaşmıştır. Akademik kadroların yetersizliği ve uzun yıllardır yürütülen yanlış kadro politikasının bir an evvel düzenlenmesi gerekmektedir. Yine çalışma koşulları, ücret politikası, üniversite özerkliğin zayıflatılması, kurum içi ve kurum dışı kalite kayıpları acilen ele alınmalıdır[5]. Öte yandan üniversitelerin mali yapılarının güçlendirilmesi ve devamlılığın sağlanması önemli bir problemdir. Bu mesele bütçe üzerinde genel artışlara paralel olarak gözden geçirilerek, sağlam temeller üzerine oturtulmadığı sürece sorun çözülemeyecektir. O yüzden dünyanın gelişmiş ülkelerindeki yüksek öğretime ayrılan pay dikkate alınmalı, bugün ülkeyi yönetenlerin bir önceki yıla göre yüksek artışlar yaptığını iddia etmesi sıkıntıyı ortadan kaldırmamaktadır. Üniversitelerin kadro tahsisleri akademik kriterlerini yerine getirmiş her akademisyeni içine alabilecek bir şekilde ciddiyetle planlanmalıdır. Doçentlik sınavında başarılı olanların, çalıştıkları kurumları mahkemeye vererek kadro almaları, hem yüksek öğretim kurumlarına hem

4 Özer Ozankaya, Yükseköğretimde Sorunlar ve Çözümler, Üniversite Öğretim Üyeleri Derneği Yayınları-1, Cem Yayınevi, İstanbul 1990, s. 37.

5 TÜSİAD, Avrupa Üniversiteler Birliği Kurumsal Değerlendirme Proğramı, Türkiye'de Yükseköğretim: Eğilimler, Sorunlar ve Fırsatlar, TÜSİAD-T/2008-10/473, İstanbul Ekim 2008, s. 19.

de devletimize yakışmamaktadır. Meselenin vardığı nokta, kurumlarımızı yıprattığı gibi, çalışanları da huzursuz etmektedir. Üniversite yöneticileri ile akademisyenleri karşı karşıya getiren sorun, iş yeri barışını da tehlikeye atmaktadır.

Yüksek öğretim öncesi öğrenci kaynağının iyi yetiştirilmesi üzerinde önemle durulması gereken bir başka problem olarak karşımıza çıkmaktadır. Ortaöğretim uzun yıllardan beri deneme tahtasına çevrilmiş ve bir katsayı çıkmazına terk edilmiştir. Gerek öğretmenler arasında kariyer adına yapılan düzenlemeler ile işyeri barışının ortadan kaldırılması, gerekse de okullar üzerindeki statü oynamalarının fazlaca olmasının sağladığı tahribat vahim boyutlara ulaşmıştır. Türkiye yüksek öğretimde geliştireceği politikalardan önce ortaöğretim kurumlarını tekrar gözden geçirmelidir. Bugün siyasi iktidarların yoğun baskı ve müdahalelerine maruz kalan bir ortaöğretim yapılanması ile çağdaş eğitimin geliştirilmesinin mümkün olmadığı gerçeğiyle yüzleşme vakti gelmiştir. Meslek Liseleri tanımının layıkıyla yapılmasında yaşanan kaos, eğitimin kalitesini düşürdüğü gibi üniversite kapılarına milyonları yığmaktadır. Orta öğretimde yapılması gereken reformun aciliyet oluşturması kadar, üniversiteleri doğrudan ilgilendirdiğinden dolayı, yapılacak üniversite reformunun başarısında da etkili olacağı gözden kaçırılmamalıdır.

Ayrıca üniversitelere öğrenci seçme adına yapılan sınavın önemini veya gerekliliğini ortadan kaldırılabilecek yegane gelişme, ülke sathına yayılan üniversiteler arasındaki uçurumun kapanmasına bağlıdır. Ancak birkaç üniversitede yaşanan tercih yoğunluğu son dönem politikalarıyla oluşturulan küçük, ama çok, ama her ile üniversite modeli ile ortadan kaldırılması mümkün değildir. Yakın gelecekte sınavın kalkmasının mümkün olmadığı aşikar olduğu gibi, tercihin bir çok ücra Anadolu köşelerine dağılan üniversitelerde neredeyse olmaması anlamına gelecektir ki, bu durum yakın zamanda öğrencisiz yeni üniversitelerin ortaya çıkmasına neden olacaktır. Ülkemizin sahip olduğu sınırlı kaynakların daha verimli kullanılması için yeni stratejilerin geliştirilmesi gerekmektedir.

Diğer taraftan son dönemde kurulan yeni üniversitelerin öğrenci kapasitelerini hiçbir alt yapı, hoca, bilimsel kriter tanımadan arttırma çabalarıyla karşı karşıyayız. Hemen hemen hepsinin temel hedef olarak sundukları kriter; üç yılda 9000 öğrenci, dört yılda 20.000 öğrenci gibi basit hedefler olmaktan kurtarılmalıdır. Özellikle rektörlerin, bulundukları illerin yerel siyasi güçlerinin baskıları altında, ilçelere üniversitelerin akademik birimlerini dağıtması gelecek için kaygı verici boyuta ulaşmaktadır. Mesele, bulunan yerleşim yerine ticari bir meta olarak öğrencinin sunulması olmaktan çıkarılmalıdır. Aksi takdir de hem öğrenci açısından hem de her türlü gelişimini tamamlayamamış yerleşim yerlerinde doğabilecek sosyo-kültürel ve sosyo-ekonomik ciddi sıkıntıların büyük sorunlar haline gelebileceği unutulmamalıdır. Devletin ciddi rakamlara ulaşabilecek maddi kayıplarının oluşmaması adına planlamanın gözden geçirilmesi gerekmektedir. Kütüphane, sağlıklı modern eğitim binaları, spor salonu, barınma ve sanatsal mekanlara sahip olamamış üniversitelerin öğrenci almasına izin verilmemelidir. Gelişimlerini tamamlamaları için gereken destek ve denetimin yapılması öncelikli amaç olmalıdır.

Kurum içi demokratik yönetim ve denetim anlayışı ile akademik özgürlüğün hemen hemen üniversitelerin her kademesinde hayata geçirilmesi gerekmektedir[6]. Devlet üniversitelerinin dar anlamdaki özerkliği ile YÖK ve üst kurumların siyasi hedef haline getirilmesi, Yüksek Öğretimi içinden çıkılamaz duruma götürmektedir. Kadrolaşma anlayışı ile yaklaşılan üniversitelere demokratik teamüllerin hakim olması mümkün gözükmemektedir. Kurumların iç ve dış denetlenebilirliğini sağlayacak bir mekanizmanın oluşturulması gerekmektedir. Üniversiteler elde ettikleri özerkliği demokratik bir hayata dönüştürürken, bir taraftan da hesap verebilirliklerini ispat etmek zorundadırlar[7].

Ayrıca üniversite eğitiminin toplum yararına düzenlenmesi hususu genelde ihmal edilen bir konudur[8]. Üniversitelerdeki verilen öğretimin içerik olarak kullanılabilir olması ile toplum yararının gözetimi temel hedef olmaktan uzaktır. Bu yüzden üniversite-sanayi, ünivesite-toplum ilişkileri rasyonel temellere bir türlü oturtulamamıştır. YÖK'ün üniversite ve bölümleri kurma politikası acilen çağa uygun hale getirilmelidir. Bugün akılcılık ve verimlilik göz ardı edildiği için, alt yapı yatırımları ve ek hizmetlerin sunumunda güçlük çekilmekte ve maliyetler artmaktadır. Üniversite gençliği yaşadığı şehri eğitiminin bir parçası saymasına rağmen bir çok kentte üniversite atmosferini teneffüs etmekten uzaklaşmaktadır. Genç ve dinamik bir nüfus yapısına sahip olan ülkemizde, insana yapılan yatırım en verimli yatırım

6 Tosun Terzioğlu, Eğitimin Geleceği (Üniversitelerin ve Eğitimin Değişen Paradigması), Sabancı Üniversitesi Yayınları, İstanbul 2003, s. 3; Mümin Köksoy, Yükseköğretimde Kalite ve Türk Yükseköğretimi İçin Öneriler, Hacettepe Üniversitesi Mühendislik Fakültesi Vakfı Yayını, Ankara 1997, s. 5-6.

7 Eren Omay, Yükseköğretimde Sorunlar ve Çözümler, Üniversite Öğretim Üyeleri Derneği Yayınları-1, Cem Yayınevi, İstanbul 1990, s. 17-29.

8 Vehbi Göksel, "Üniversitelerin Sorumlulukları", Ege Üniversitesi Rektörlük Konferansları Serisi No: 21, İzmir 1976, s. 6,

olarak görülerek, hızlı ve istikrarlı bir ekonomik büyüme ve sosyal gelişmenin gerçekleştirilmesi sağlanmalıdır. Mamafih Yüksek Öğretim bir kültür ve bir yaşam şekli olarak algılanmalıdır. Ancak üniversiteler ülkemiz gençlerine kaliteli yüksek öğrenim sağlamak ve çağdaş bilimsel araştırmaları yürütmek gibi iki temel görevi yerine getirmekten oldukça uzaktır. Bu uzaklık aynı zamanda bizim bilgi toplumuna olan uzaklığımızın da bir göstergesidir. Üniversitelerde kurulacak birimler ile üniversitenin bulunduğu toplumun ve çevrenin talepleri toplanarak, daha faydalı olmanın yolları sistematik ve pragmatik bir şekilde aranmalıdır.

Bugün üniversitelerimizin yapısal anlamda çağdaşlıktan uzak oldukları, üniversite çalışanının mesleki saygınlığının tükendiği, eğitim kalitesinin nitelikli olmaktan uzaklaşarak yeni bir tarif ile "Yüksek Lise" haline geldiği bir ortamda bulunmaktayız. Diğer taraftan YÖK kurulduğu günden itibaren devletin diğer organları ile olan sorunları nedeni ile gündeme, gerçek problemleri ile gelememektedir. YÖK iktidar karşısında, siyasiler nezdinde direnme ve gerçeklerini iletme gücünden yoksun bir hale düşmüştür. Mamafih üniversitelerden gençliğin ne beklediği ile üniversitelerin gelecekteki vizyonları çağın tarif ettiği gerçeklerden uzaklaşmıştır. Mesleğin saygınlığı ve cazibesi kalmadığı gibi maddi donanımları da yetersizdir.

Öte taraftan Vakıf Üniversiteleri anayasal birer yüksek öğretim kuruluşu olarak ilk kez 1982 Anayasasına girmiştir. Geçmişte yani 1970'li yıllarda denenen özel akademik birimler tecrübesi kötü bir örnek olduğundan dolayı kaldırılarak vakıf şeklinde yapılanmaya gidilmesi uygun görülmüştür. Vakıf olmasındaki temel hedefimiz kar amacı gütmeden, ülkeye hizmet edecek yüksek öğretim kurumu kazandırmaktı. Ülkemizde üniversite kapısında bekleyen milyonlar göz önüne alındığında, atılan adımın yerinde olduğunu söyleyebiliriz. Fakat Vakıf statüsünün yapılan işin doğasına yetersiz kaldığı bir gerçek. Kısa süre içinde "Özel Üniversite" kavramının ve statüsünün geliştirilerek gündeme alınması elzemdir. Aksi takdir de devlet eli ile Vakıf Üniversiteleri'ne yapılan yardım ile Devlet Üniversitesi öğrencisine sağlanan maddi kolaylıkların tartışma konusu olması önlenemeyecektir. Problemin yeni bir anlayış ile çözümlenmesi hayatidir. Öte taraftan YÖK, vakıf üniversitelerinde 2009-2010 öğretim yılında ilk defa öğrenci kabul edilecek lisans programlarına verilecek kontenjanların, en az yüzde 20'sinin tam burslu olmasına karar vermiştir.

Bu durum Vakıf Üniversiteleri'nin, binlerce öğrenciyi burslu okutuyor olması anlamına gelmektedir. Ancak ekonomik açıdan aileler arasında eşitliği sağlama bakımından atılan iyi bir adım gibi görünmekle birlikte, yakın zamanda maddi zorluklara sıkışmış ve batmak zorunda kalan Vakıf Üniversiteleri'nin ortaya çıkmasına neden olacaktır. MEB ile YÖK'ün, kısa süre içinde çok sayıda vakfa üniversite kurma iznini vermesinden dolayı "Vakıf Üniversiteler'"i ile ilgili yapılacak reformun artık bir manası kalmamıştır. Nitekim 45 tane Vakıf Üniversitesi kuruluş izni almış ve birçoğu da öğrenci alarak eğitim ve öğretim hizmeti vermeye başlamıştır. Bu nedenle bilimsel kalite ile çevre bağlamındaki katkının sağlanması ve beraberinde özerkliğin hayata geçirilmesi amacıyla özel üniversitelerin kurulması için yeniden bir düzenlemeye ihtiyaç vardır.

Sonuç olarak, tüm olumsuzluklara rağmen Türkiye'deki yükseköğretim sektörünün hızlı bir biçimde gelişiyor olması, sistemi bir bütün olarak yeniden ele almayı zaruri kılmaktadır. Bu nedenle Türkiye'deki başta siyasi iktidara olmak üzere tüm üniversite adına hizmet verenler ile topluma yön verebilecek konumda bulunan örgütlenmelerin bir araya gelerek, "Türkiye'nin Yüksek Öğretim Politikası'nı" kapsamlı ve bir bütün olarak ele almaları gerekmektedir. Türk halkı 21. yüzyılda Yüksek Öğretim ile ilgili genel olarak sistemin kökten değişmesi gerektiğine inanmaktadır[9]. Toplumun tüm kesimleri, vizyonu ve misyonu yeniden tarif edilmiş bir yüksek öğretim politikası ile tüm sorunların çözümlenebileceğini düşünmektedir. Türkiye ve Türk halkı, potansiyeli ve geçmiş birikimleri ile problemin üstesinden gelebilecek güç ve donanımdadır.

Kaynaklar:

DOĞRAMACI, Ali. Cumhuriyet ve Üniversitelerimiz (Bilkent Üniversitesi'nin Görüşü), T.C. Cumhurbaşkanlığı Özel Yayını, Başbakanlık Basımevi, Ankara 1999.

GÖKSEL, Vehbi. "Üniversitelerin Sorumlulukları", Ege Üniversitesi Rektörlük Konferansları Serisi No: 21, İzmir 1976.

MALCHE, Albert . İstanbul Üniversitesi Hakkında Raporu, 29 Mayıs 1932, Alındığı Kaynak: Aydoğan Ataünal, Cumhuriyet Döneminde Yükseköğretimdeki Gelişmeler, MEB. Yükseköğretim Genel Müdürlüğü Yayını, Ankara 1993, s. 175-229.

OMAY, Eren. Yükseköğretimde Sorunlar ve Çözümler, Üniversite Öğretim Üyeleri Derneği Yayınları-1, Cem Yayınevi, İstanbul 1990..

OZANKAYA, Özer. Yükseköğretimde Sorunlar ve Çözümler, Üniversite Öğretim Üyeleri Derneği Yayınları-1, Cem Yayınevi, İstanbul 1990, s. 37.

TANİLLİ, Server. Nasıl Bir Eğitim İstiyoruz?, Amaç Yayıncılık, İstanbul 1998, s. 117-136.

TERZİOĞLU, Tosun. Eğitimin Geleceği (Üniversitelerin ve Eğitimin Değişen Paradigması), Sabancı Üniversitesi Yayınları, İstanbul 2003, s. 3; Mümin Köksoy, Yükseköğretimde Kalite ve Türk Yükseköğretimi İçin Öneriler, Hacettepe Üniversitesi Mühendislik Fakültesi Vakfı Yayını, Ankara 1997.

TÜSİAD, Avrupa Üniversiteler Birliği Kurumsal Değerlendirme Proğramı, Türkiye'de Yükseköğretim: Eğilimler, Sorunlar ve Fırsatlar, TÜSİAD-T/2008-10/473, İstanbul Ekim 2008, s. 19.

9 TÜSİAD, a.g.e., s. 17.

MAKALE

Ömer Faruk TERZİOĞLU Çağ Üniversitesi İktisadi İdari Bilimler Fakültesi

Bu Eser Türk Eğitim-Sen tarafından Yükseköğrenim öğrencileri arasında düzenlenen makale yarışmasında seçici kurul tarafından birinciliğe uygun görülmüştür.

"Türkçem, Benim Ses Bayrağım"

Dil ve konuşabilme yeteneği, insanoğluna yaratılışıyla birlikte bağışlanmış ve onu diğer canlılar üzerinde üstün kılmış en önemli özelliklerinden birisidir. İnsanın en üstün **özelliği,** düşünebilmesi ve muhakeme edebilmesi olduğundan, dil-düşünce ilişkisi yüzyıllardan beri araştırılan bir konudur. **Kimi** dilbilimcilere göre, dil, ait olduğu düşünce **sisteminin evidir**[1,2] **Tek düşünce sisteminin evi,** Türkçe'dir. **Güzel,** kullanışlı, aydınlık ve büyük bir evdir bu ev!

Dili; bir milletin özü ve özetidir. Birliğinin sembolüdür. Yaşadığının, var olduğunun ve tarihinin işaretidir. Tarihi yol haritasının mihenk taşlarıdır. Gelecekte de var olacağının teminatıdır. Millet olmanın garanti belgesidir. Türkçe'miz, bütün bu anlatımın tam karşılığıdır.

Dil, düşünme eylemi ve düşünce açısından ele alındığında insanı, düşünen insan yapar. Her şeyin büyük ölçüde dil ile aktarıldığı, ya da doğrudan dile yansıtıldığı görülür. Gerçekten de dil, bireyin bilincini oluşturan, benliğini biçimlendiren temeldir. Bilincin köklerine, bilinçaltının derinliklerine uzanan başlıca insani eylemdir. Düşünce, akıl, bilgi, buluş, insani anlamda ancak dille anlam kazanır ve şekillenir. Düşünme olgusunun etkeni olan dil, dünyayı etki ve kullanma alanımıza, egemenliğimize alan temel araçtır. Başlıca anlatım ve var olma yöntemidir. İnsan hayatının tüm görünümleriyle iç içedir.[3]

Türkler çok eski ve kadim bir millettir. Buna bağlı *olarak* Türk dilinin de eski ve kadim bir dil olması tartışılmaz bir gerçektir. Türkler, Ana yurtları olan Orta Asya'da Türkçe konuşuyordu. Bugün oralarda hala Türkçe konuşuluyor. Orta Asya'dan; göç ederek dünyaya yayılan Türkler geçtikleri yollar boyunca hep Türkçe konuştular. O yollarda hala Türkçe konuşuluyor. Türk'ün ulaştığı ve yurt edindiği her yerde Türkçe konuşuldu, konuşuluyor.

"Biz buradaydık!", "Biz buradan da geçtik!", "Bu illere, biz egemen olduk! Buralarda medeniyetler kurduk!" dercesine Türkçe kelimeler hediye edilmiştir başka dillere, milletlere. Bu yönüyle dünyanın, en milliyetçi dilidir Türkçe!

"Biz bu milletlerle birlikte yaşadık, bu milletleri yönettik!" der**cesine,** küçümsemeden ve benimseyerek kelimeler alınmıştır başka dillerden. Bu anlayışı ile dünyanın en evrensel dilidir Türkçe.

Kadim Türk Milli anlayışının gereği; yok edici, zorlayıcı, emperyalist ve sömürgeci olmadığı için,"İngilizce" kötü örneğinde olduğu gibi, başka dilleri yok etmemiş, baskıcı ve ezici bir kimlik taşımamış, diğer kültürleri tüketmemiş, ortadan kaldırmamıştır.

1 Yaman,E. 1989. "Ankara'daki iş yeri isimleri üzerine".Milli Kültür Dergisi Sayı 79,Aralık 1989.s. 58-61.

2 Yaman,E. 1996 "İş yerlerine ad vermede ortaya çıkan eğilimler ve yabancılaşma". Türk Dili Dergisi, Sayı 530.Şubat 1996,s. 325-333.

3 Vardar,B..2001. Dilbilimin temel kavram ve ilkeleri,Multilingual Yayınları,İstanbul,s. 10

Bugün Türkçe'nin gezdiği, hüküm sürdüğü, yaşadığı iklimlerde kaybolmuş bir tek dil yoktur Bu yönü ile de en insancıl, en saygılı dildir Türkçe.

Yaşadığı geniş coğrafyanın etkisi ile lehçe, ağız yönünden zengindir. Her bir lehçesinden, her bir ağzından kültür damlaları fışkırır. Ürünler verir. Bu yönü ile dünyanın en renkli dili, geniş kelime dağarcığı ve geniş lügati île de dünyanın en zengin dilidir Türkçe.

Büyük devletlerin, saygın cihan imparatorluklarının resmi dili olmuştur. Arşivleri dolduran ve tarihi yazdıran bir dil olmuştur Türkçe. Emretmiştir, buyurmuştur, söylemiştir, kendini dinletmiştir ve bu özelliği ile dünyanın en yaptırımcı dili olmuştur Türkçe.

Bütün bu geçmişin ve yaşanmışların doğal yansıması olarak; bir uçtan bir uca; büyük bir coğrafyada konuşulan, dünyanın en yaygın dillerinden biridir Türkçe.

Bunların yanında; acı olan gerçek ise, Türkçe'ye asıl sahip çıkması gerekenlerin dilinde, başka dillere tercih edilmiştir. Öz yurdu Anadolu'da, yabancı dillerin yıkıcı etkisine teslim olmuştur. Bir sömürge ve manda anlayışı ile kendi memleketinin çarşılarından, **sokaklarından, tabelalarından silinmiş, kültür emperyalizmine kurban edilmiş ve dünyanın en öksüz dili olmuştur Türkçe.**

İlelebet yaşayacak olan büyük Türk devletinin resmi dilidir; ancak bu devletin çocuklarının okuduğu, eğitim gördüğü okullarda İngilizce eğitim verilir. Adeta ikinci plana itilir. Bu nedenle dünyanın en ihmal edilmiş dilidir Türkçe.

Bir dönem, yanlış ellerde, adeta elekten geçirilmiş, tasfiyeye tabi tutulmuş, fakirleştirilmeye çalışılmıştır. Bir sürü uydurma kelime ile tüketilmiş, özünden ve kardeşlerinden ayrılmaya çalışılmıştır. Türkiye Cumhuriyetini temsil etmesi gereken yarışmalarda, resmi devlet kurumu olan, Türkçe'yi en çok koruması ve kollaması gereken TRT tarafından bile, İngilizceye terk edilmiştir. Adeta yok farz edilmiştir. Bu yönüyle de dünyanın en sahipsiz dilidir Türkçe.

O kadar kadim bir dildir ki Türkçe; tarihi ve kavimleri o kadar etkilemiştir ki; medeniyetin çıkış noktası olan Mezopotamya'da, yazıyı bulan Sümerlerden kalan eserlerde bile yer almış, çok eskilerden beri var olduğunu böylece ispatlamıştır.

Türk dilinin bilinen en eski, yazılı izleri Sümer kaynaklarındaki Türkçe sözlerdir. M.Ö. 3000-M.Ö. 2000 yılları arasına ait Sümerce metinlerde 300'den fazla Türkçe kelime yer almaktadır. Sümerceyle Türkçe'deki ortak sözler ya ortak kökenden gelmektedir ya da alış veriş **sonucu ortaya** çıkmıştır. Hangi **ihtimal** doğru olursa olsun Türkçe'nin ilk verileri **M.Ö.** 3000- 2000 arasına çıkmakta, yani bundan 4000- 5000 yıl geriye gitmektedir. Ortak sözler Türklerle Sümerlerin komşu olduklarını da gösterir. Türklerin hiç olmazsa bir bölümü M.Ö. 3000- 2000 yılları arasında, belki de daha önce Ön Asya'da yaşamış olmalıdır [4].

Dil, kültürün bir öğesi olduğuna göre, bu kültürü çağlar ötesinden bugüne taşıyan delillerde Türkçe izlerin olması; Türkçe'nin kadimliğin yanı sıra kullanım sahasının genişliği ve etkinliği içinde iyi bir açıklama ortaya koymaktadır. Anayurdunun Orta Asya olduğu artık tartışılmayan bir milletin; yazının bulunmasından çok önce Ön Asya'ya kadar gelmesi ve dilini getirmesi, hatta bu dilin yazılı kayıtlara geçmesi o milletin kültür etkinliğini gösteren ne büyük bir delildir!

Ama bugün, öz vatanında yalnız ve korumasız bırakılmıştır Türkçe!

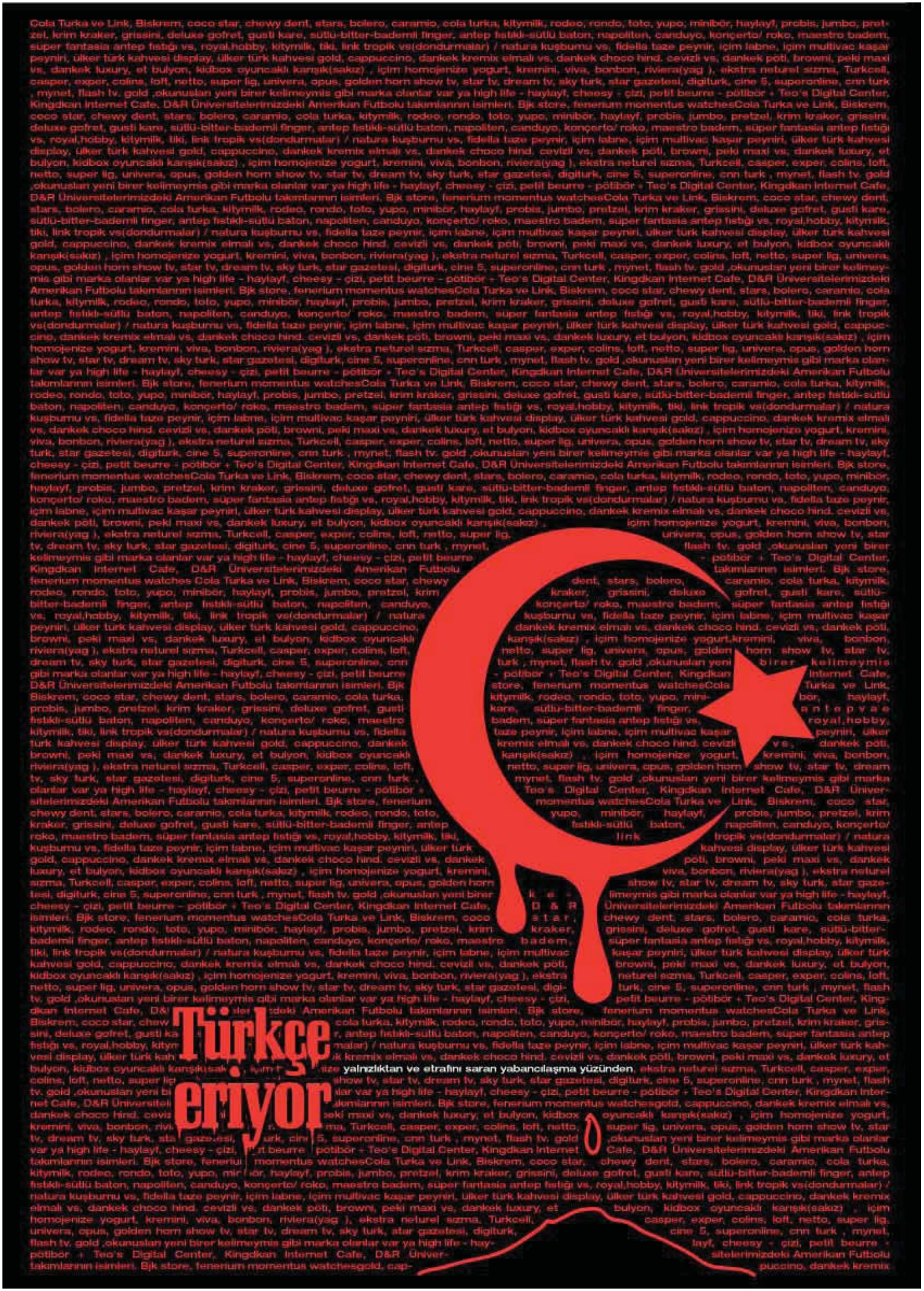
Tarih boyunca, Türkçe'yi millet korumuş ve millet yaşatmıştır. Hemen her devirde ortaya çıkan özenti düşkünlerinin, aydın geçinenlerin ve özünü unutma hatta küçümseme çabasına girenlerin yıkıcı etkisine rağmen; bir dönem Fransızca, bir dönem Almanca ve sonra da İngilizce hayranlarına rağmen, halk, diline sahip çıkmıştır. Zaman zaman ortaya çıkan ve "Dil Kahramanları" diyebileceğimiz yiğitler sayesinde Türkçe varlığını korumayı başarmıştır.

Bugün; büyük sıkıntıları vardır Türkçe'nin. Çünkü dil, kendine özgü kuralları olan bir araçtır Bu araç, toplumda, insanlar arasında anlaşmayı sağlar. Eğer, gerek konuşma dilinde gerekse yazı dilinde bu kurallara uyulmazsa, dilde kirlenme veya yozlaşma baş gösterir[5]. Çünkü dil insanla birlikte yaşayan gelişen bir öğedir. Bu öğenin en büyük özelliği etkileşimdir. Etkileşimin ortaya çıkardığı hastalıklar dile zarar verir. Dil kullanılırken korunmalı, korunurken geliştirilmelidir. Bu iki etmen bir arada yürümezse dil ya yetersiz kalır ya da yozlaşır, kirlenir.

Teknik ve teknolojik gelişmeler dili zorlar. Yeni terimlere, kelimelere ihtiyaç duyar dil. Tekniğin ihtiyaçlarını karşılamak için yeni terimler türetmek gerekir. Bu türetmeyi, genellikle dilciler değil, **o** bilimsel ya da teknik konuyu icat eden bilim insanları yapar. Elbette buluşunu ilk kez yazar veya anlatırken, yeni kavramların adını bilim insanlarının kendilerinin koymaları gerekir. O konu başka bir dilde icat edilmişse de, yeni konuyu ilk kez ülkesine getiren tanıtan, uygulayan, daha da geliştiren bilim insa-

4 Ercilasun, A.B. 2008. *http://www.tdtkb.org.* Tarihten Geleceğe Türk Dili.

5 Tokatlı, S. 2005. Türkiye Türkçesi'nin bugunkü durumu ve sorunları üzerine yazılan kitaplar. C,Ü Sosyal Bilimler Dergisi, *29(2);* 191-196.

Türkçe
eriyor
yalnızlıktan ve etrafını saran yabancılaşma yüzünden,

nına, bu getirdiği yeni kavramların adını kendi dilinde koymak sorumluluğu düşer. Onun için bilimin ön saflarında vuruşan, dünya bilim meydanında etkin olması gereken bilim insanının, gereken yabancı dil veya diller kadar kendi dilinin yapısını, sözcük, terim türetme kurallarını çok iyi bilmesi gerekir[6]. **Eğer teknik gelişmenin gerisinde kalırsanız, dilinizi yabancı teknik terimlere teslim edersiniz. Hele teknolojiyle birlikte, yabancı kültürlere kapılarınızı sonuna kadar açarsanız sonunda "Bilim dili!" adlandırması ile İngilizceye teslim olursunuz. Oysa "Bilim diline en uygun, en uyumlu dillerden biridir Türkçe. Ancak en kolay değişim yapılabilecek terimlerde bile, ingilizce tercih edilmektedir.**

Türkçe, bütün bu olumsuzluklara rağmen direnmektedir. Çünkü güçlüdür! Türk Milleti varlığını ve geleceğini diline sahip çıkarak ancak sürdürebileceğini bir gün fark edecek ve onun gerçek değerini verecektir. İşte o gün "Türkçem, benim ses bayrağım" daha güçlü dalgalanacak ve çekildiği gönderden yansıyan ışığı dünyayı aydınlatacaktır.

Zaman öyle bir kavramdır ki üzerine "Tarih" anlayışı da eklenince bu kavramın milletten millete, kültürden kültüre anlamı ve etkinlik derecesi değişmektedir. "Dün" dediğimizde, bu zaman dilimi, bazı milletler için birkaç on yılı ifade eder. Bazı milletler için birkaç asırla sınırlı kalabilir. Ama **Türk** milleti için "Dün" o kadar eski bir maziyi ifade eder ki! Akla ilk gelen Osmanlı İmparatorluğu olur. Ama onun öncesi için bir bin yıl geri gitmek gerekir. Daha öncesi Anadolu ve Büyük Selçuklu'dur... Daha da öncesine, çok öncesine gitmeden önce Türkçe Kahramanı, Karamanoğlu Mehmet Bey'i mutlaka anmak gerekir. Bu kahraman **Türk;** birlik olmanın ve millet olarak var olmanın ilk şartının dil olduğunu anlama ve anlatma büyüklüğünü göstermiştir. Geleceği görmüş, **Türk** Milletinin ulaşacağı ufukları sezmiştir. O ufuklara yönelirken Türkçe'yi yanında götürmeli ve dilini korumalıdır Türk Milleti.

"Bugünden sonra divanda, dergahta, bergahta, meclîste ve meydanda Türkçe'den başka dil kullanılmayacaktır."

13 Mayıs 1277 tarihinde Karamanoğlu Mehmet Bey'in verdiği bu buyruk; Türkçe'nin gelecekte karşılaşacağı tehlikelere işaret eden, onun korunmasını belleten kutlu bir buyruktur. O devirde çeşitli etkilerle hırpalanan Türkçe'nin, feryadıdır.

Daha öncesinde bir yıldız; ilk Türk dilcisi ve aynı zamanda ilk Türkolog olarak bilinen Kaşgarlı Mahmud çıkar karşımıza. Bir devri ve öncesini eserleriyle tanıtırken Türk dilinin abide eseri Dîvânü Lûgati't-Türk ile Türkçe'yi Araplara öğretmek gayesiyle Kitâbu Cevâhirü'n-Nahvi Lûgati't-Türk adlı gramer kitabı ile 11. yüzyıldaki Türk boyları hakkında da bilgi verir. "Türkler aslında 20 kabiledirler ve her kabilenin de çok sayıda dalları vardır ki, onların sayısını ancak Allah bilir" der. Kaşgarlı Mahmud Türk boylarının dil özelliklerinden bir bölümü hakkında da Divanında iyi bir dilci dikkati ile bize bilgi aktarır[7].

Daha da geriye gittiğimizde Orhun Kitabeleri çıkar karşımıza. Orada "Ey Türk! Titre ve kendine dön!" diyerek, Türkçe seslenir ve Türk Milleti'nin değerlerine sahip çıkmasını buyurur Türk Bilge Kağan!

"Dün" kavramı bu kadarla kalmaz Türk için. Daha da öncesi ve çok öncesi vardır bütün bu belgelerin. "Dün" Türkçe yazılan bir tarihtir. "Dün'ü hatırlayarak, öğrenerek, bugünü yaşamalı ve en önemlisi yarına hazırlanılmalıdır. Bugün, Türkçe konuşan üç yüz milyona yaklaşan bir nüfus vardır dünyada ve bir uçtan diğer uca etkin bir coğrafyada yer almaktadırlar. Bu etkinliği kültür alanında da sürdürmenin, kültür emperyalizmine kafa tutmanın tek çaresi Türkçe'ye sahip çıkmaktır.

"Türkçem, benim ses bayrağım", Bayrak Şairi Arif Nihat Asya'nın deyişi ile "Nereye dikilmek isterse..."oralara dikilmelidir.

6 Sinanoğlu O. 2007. Bye Bye Türkçe: Bir New-York Rüyası. Alfa Yayınları, İstanbul, s. 1-434

7 Kocaoğlu, T. 2005. Dünyada bir Türk dili: Sosyo-politik bir yaklaşım. Ç.Ü Türkoloji Araştırmaları Merkezi, http://turkoloji.co.edu.tr

KAYNAKÇA

Yaman, E. 1989. "Ankara'daki iş yeri isimleri üzerine". Millî Kültür Dergisi, sayı 79, Aralık 1989. s., 58-61.

Yaman, E. 1996. "iş yerlerine ad vermede ortaya çıkan eğilimler ve yabancılaşma". Türk Dili Dergisi, sayı 530. Şubat 1996, s., 325-333.

Vardar, B. 2001. Dilbilimin temel kavram ve ilkeleri, Multilingual Yayınları, İstanbul, s., 10

Ercilasun, AJB. 2008. http://www.tdtkb.org. Tarihten Geleceğe Türk Dili

Tokatlı, S. 2005. Türkiye Türkçesi'nin bugünkü durumu ve sorunları üzerine yazılan kitaplar. C.Ü Ssosyal Bilimler Dergisi, 29(2); 191-196.

Sinanoğlu, O. 2007. Bye Bye Türkçe: Bir New-York Rüyası. Alfa Yayınlan, İstanbul, s. 1-434

Kocaoğlu, T. 2005. Dünyada bir Türk dili: Sosyo-poitik bir yaklaşım. Ç.Ü Türkoloji Araştırmaları Merkezi, http://turkoloji.cu.edu.tr.

BAYRAK

Şehit kanında yansır hilalli yıldızımız
Sanki kutsal bir elle oluşmuş bayrağımız
Canımız cananımız en ulvi kutsalımız
Yan bakanın üstünde kahrımız gazabımız

Geceler aydınlanır hilalin ışığıyla
Yıldızda aydınlıktır kılavuz yapısıyla
Kutsallaşmış ay yıldız ölümün şanlısıyla
Zirvelerde savaşır rüzgar, fırtınasıyla

Bayrağım al rengini kanımızdan almıştır
Nice canlar uğruna bedenden ayrılmıştır
Dosta güven düşmana korkuları salmıştır
Savaşlarda en önde zaferler kazanmıştır

Bayrağım milletimin şerefi ve onuru
El kaldıran olursa bilin kırarım onu
Gönderden indirenin çok kötü olur sonu
Kuruturum hep birden soyunu ve sopunu.

Erol Faik BİRLİK
Tarih Öğretmeni

Bir Garip
Ölmüş Diyeler

MAKALE

Nizamettin TORUN Artvin Şube Başkanı

Bir Garip Ölmüş Diyeler

"Dünyanın her yerinde insan topluluklarının en muhterem ve en fedakâr unsurları" olan öğretmenlerin bugünkü halini öğrenmek ister misiniz? 7 Ağustos günü basında yer alan ve okuyanların yüreğini titreten şu habere bakın:

Çorlu'da "Atatürk Çok Programlı Lisesi"nde ücretli öğretmenlik yapan evli ve 2 çocuk babası, 44 yaşındaki Ahmet Fazlı Elçi, okula gelen kitapları hamallık yaparak taşıdığı sırada kalp krizi geçirerek öldü. Kadrolu değil de ücreti olduğu, dersler kesilince yaz tatilinde parasız kalan merhum Ahmet Fazlı Elçi, bu yüzden yazın hamallık yaparak geçimini sağlamaya çalışıyordu. Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı okula kitap gönderileceğini öğrenince, öğretmen olarak girdiği okuluna bu defa, 40 TL karşılığında bu kitapları taşımak için hamal olarak giren merhum Ahmet Fazlı ELÇİ, aşırı sıcaklar nedeniyle bir anda düşerek baygınlık geçirdi. Sırtında taşıdığı yüke kalbi dayanamamıştı. Okulda bulunan görevliler tarafından 150 metre ilerideki sağlık ocağına götürüldü ama doktor yoktu, kurtarılamadı. Merhum Çerkezköy'de toprağa verildi. Cenazeye Milli Eğitim camiasından kimse katılmadı.

Bu acı haber, ELÇİ gibi ücretli öğretmenlik yaparken bir yıl önce iş bulamayıp hayatına kıyan İsmail KIZILOK'u hatırlattı. Ücretli öğretmenlik için başvurduğu yerlerden olumsuz cevap alınca, Bayrampaşa'da bir elektrik direğine çıkarak ölüme atlamıştı.

ELÇİ, ücret alamadığı yaz aylarında çalışmak zorundaydı. Çünkü kızı lisede, oğlu üniversitede okuyordu.

Milli Eğitim'deki çürümüşlüğü gösteren bu olay aynı zamanda Milli Eğitim'in iflas noktasını gösteren resmidir.

ELÇİ'nin yeğeni, "Üniversite mezunu bir insanı bu hale getiren büyüklerimiz utansın." diyor.

Kim utanacak?

Öğretmenler önce yandaş olanlar ve yandaş olmayanlar diye ikiye bölündü. Ardından ücretli, sözleşmeli ve kadrolu diye sınıflara ayrıldı? Aynı okulu bitirip aynı işi yapanlar farklı statülere tabi tutuldu.

MEB'in 210 bin öğretmen açığı varken, 300 binin üzerinde öğretmen adayı atanmayı bekliyor. Öğretmen adayı sayısı hızla artıyor, çünkü yeni eğitim fakülteleri açılıyor. Dersler boş geçiyor, öğretmen adayları iş arıyor. Eğer iş bulabilirlerse en fazla 700 TL ücret alabiliyorlar.

Öte yandan MEB, emekli olan öğretmenler yerine hiçbir güvencesi olmayan sözleşmeli öğretmenleri atıyor.

Öğretmenlik artık kutsal değil, sıradan bir meslektir ve Bakanlık için önemli olan ucuz öğretmen çalıştırmaktır. Bunun için bütün öğretmenler, sözleşmeli, ücretli olmalıdır. Bu öğretmenler, konumları gereği sadakatten ayrılamazlar.

Aslında bu tip haberlere izin verilmemeli! Sayın Bakan, siz sakın tatlı canınızı üzmeyin. Sözleşmeli öğretmene buyurduğunuz gibi, "O da ücretli öğretmenliği seçmeseydi!" efendim. Hem, ölen ölür kalan sağlar sizindir. Zaten performans sistemini getireceksiniz ve çalışmayan, yan gelip yatan öğretmenleri görevden uzaklaştıracaksınız.

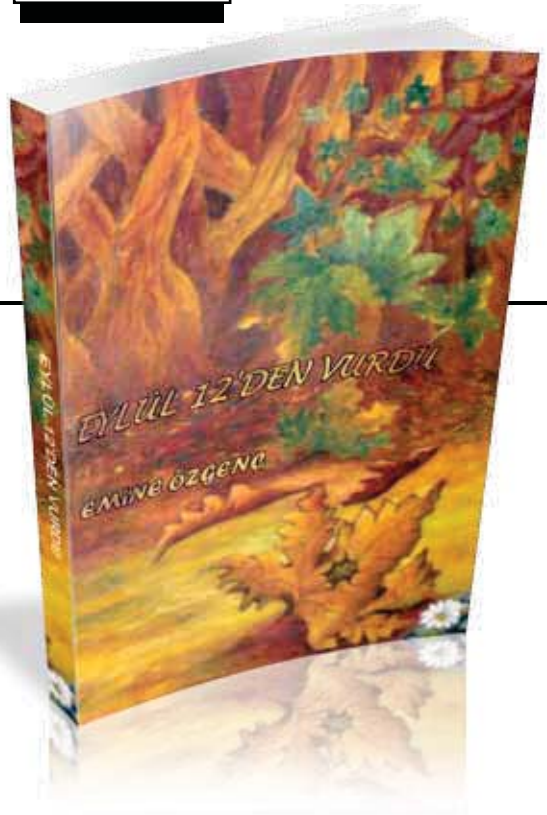
Maden işçilerinin ölümü gibi meslektaşımızın ölümüne de kader deyip geçersiniz. Ondan sonra, "Kim öldürdü?" sorusu günah sayılır.

Yunus EMRE haksızlığa, soyguna, vurguna, zulme isyan eder, "Kastım odur şehre varam/

Feryad ü figan koparam " der. Yunus EMRE'nin garipler, garipleştirilenler için de söyledikleri vardır:

"Bir garip ölmüş diyeler
Üç günden sonra duyalar
Soğuk su ile yuyalar
Şöyle garip bencileyin"

MAKALE

Emine ÖZGENÇ Eğitimci - Yazar

Eylül 12'den Vurdu

Bildiğiniz gibi 12 Eylül 1980'de bu ülkenin vatansever ve milliyetçi gençliğinin üzerinden adeta bir silindir geçti. 30 yıldır bazı yazarlar işlediler o hazin yılları. Ama nedense sol bakış açısıyla yazılanlar daha çok tanındı, bilindi. O yazılanların neredeyse tamamında da cezaevinde yatanlar ele alındı. Oysa nizamiyelerin dışında daha tehlikeli daha zor, daha girift bir hayat vardı. Ve o hayat pek ele alınıp işlenmedi.

Bu eksiği gördüğüm için kaleme sarıldım ve nizamiyelerin hem içinde hem dışında yaşatılan insanlık ayıbı zulümleri anlatmaya çalıştım kalemimin yettiğince. O yaşaması zor yılları anlatırken 12 Eylül darbesinin neden, niçin ve aslında kime karşı yapıldığını da satır aralarında vermeye çalıştım.

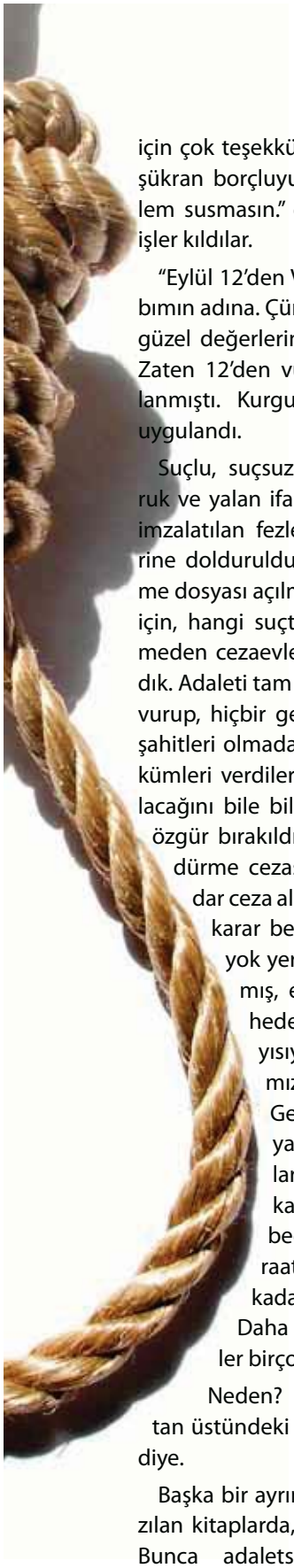
Bir kadın, bir ana, bir eş, bir öğretmen gözüyle darbe yıllarına nasıl baktığımın cevabını bulacağınız öykülerimin amacı, 12 Eylül'ün, idam sehpasında sonlanan ya da cezaevinde çürütülen hayatların yanı sıra dışarıdaki eşinin, çocuklarının, anne, baba ve yakınlarının da üzerinde bıraktığı kolay kolay silinmeyecek etkilerini anlatmaktır. Belki en çok da 12 Eylül'ün sosyal, psikolojik yansımalarını ve toplumun farkındalık ve düşünme yeteneklerine yaptığı darbeyi ortaya koymaktır.

"Eylül 12'den Vurdu" o yılları anlatan ilk kadın yazarın kaleminden çıkmış bir roman olmasıyla da önemli bir yer tutmaktadır.

Nisan ayından beri okuyucuların beğenisine sunulan, 21 öykünün yer aldığı kitabımın tamamı okunduğunda, kendi içinde bağımsız bir öykü olma niteliği taşıyan hikâyelerin, aslında bir romanı oluşturduğu görülmektedir.

Başka bir amacım da genç neslin bizim yaşadıklarımıza benzer acıları yaşamadan, denemeden o yılları, acı sonuçlarını ve ülkemiz üzerinde oynanan oyunları fark etmesini ve öğrenmesini sağlamaktır.

Bir anne yüreğinin şefkati ve bir öğretmen eğitimciliğiyle kaleme aldığım, "Eylül 12'den Vurdu" adlı kitabım okuyucularıyla buluşalı beri çok güzel dönüler alıyorum. Kitabımı ilk okuyup, yorumlayanlardan olan Kamu-Sen Genel Başkanı Sayın Bircan Akyıldız, Türk Eğitim Sen'in Sayın Genel Başkanı İsmail Koncuk Beyefendi ve Kamu- Sen'in bütün iş kollarının sayın genel başkanlarının verdiği manevi desteğin kıymeti paha biçilmezdir. Ayrıca kitabımı mensubu olmaktan şeref duyduğum Türk Eğitim Sen'in bütün şubelerine ulaştıran ve okunmasını teşvik eden değerli şube başkanlarına, üyelerine ve bütün okuyucularıma bana verdikleri manevi destek

için çok teşekkür ederim. Hepsine şükran borçluyum; çünkü "Bu kalem susmasın." dediler, kalemimi işler kıldılar.

"Eylül 12'den Vurdu" dedim kitabımın adına. Çünkü 12 Eylül bütün güzel değerlerimizi 12'den vurdu. Zaten 12'den vurmak için kurgulanmıştı. Kurgulandığı üzere de uygulandı.

Suçlu, suçsuz demeden; uyduruk ve yalan ifadelerle, işkenceyle imzalatılan fezlekelerle, cezaevlerine doldurulduk. Yıllarca mahkeme dosyası açılmadan öylesine, ne için, hangi suçtan yattığımızı bilmeden cezaevlerinde tutuklu kaldık. Adaleti tam anlının ortasından vurup, hiçbir gerekçeleri, delilleri, şahitleri olmadan en acımasız hükümleri verdiler, yargıtayda bozulacağını bile bile. Beraat kararıyla özgür bırakıldığımızda adam öldürme cezasına eş olacak kadar ceza almıştık aslında. Yani karar beraattı ama aslında yok yere altı yılımız çalınmış, en güzel yıllarımız heder edilmişti. Dolayısıyla vatan sevdamız cezalandırılmıştı. Gençlik yıllarını yaşayamamış otuzlu yaşlara gelmiş, sağlığını kaybetmiş bir hasta bedene verdiler beraat kararını. Bu ne kadar beraatsa artık… Daha ötesi, ipe götürdüler birçok can paremizi…

Neden? Birilerinin bu vatan üstündeki oyunlarını bozduk diye.

Başka bir ayrım daha yapıldı yazılan kitaplarda, yapılan filmlerde. Bunca adaletsizliğe uğrayanlar sanki sadece solcularmış gibi, sadece onları anlattılar, sadece onlara ağlattılar herkesi. Evet, solcular da ülkücüler de ezim ezim ezildiler. Ama nedense 12 Eylül'ün zulmü anlatılırken bir tarafı hep yok farz ettiler. Öyleyse, çok şey yapıp, hiçbir şey yapmamış gibi durabilme olgunluğunu gösterenleri ben anlatmalıyım dedim.

Anlatmalıyım, ilk ağızdan. Anlatmalıyım, gerçeği birebir ve saptırmadan… Ama öyle anlatmalıyım ki okuyan karşıt görüşteki gençlerin hiç biri okurken kendini kötü hissetmesin.

Öyle anlatmalıyım ki bu ülkenin göz bebeği olan ordumuzu incitmeden, ama ordunun şanını yere düşürenleri de affetmeden. Öyle anlatmalıyım ki 12 Eylül'ün topluma ve insanlarıma sosyal, psikolojik, eğitim, ekonomik alanda vurduğu darbeleri atlamadan. Bugüne kadar anlatılanlardan farklı olarak, 12 Eylül'ün sadece içerdekileri değil dışarıdaki tutuklu yakınlarını da nasıl ufaladığını atlamadan. Bir tutuklunun koluna geçen kelepçenin aslında dışarıdaki ailesinden kaç kişinin de bileğine, yüreğine geçtiğini ve dışarıdaki tutuklu yakınlarının hayatının da bir Mamak zindanından farksız olduğunu belirterek ve bu eziyetlere ek olarak bir de fırsatçılara, aç kurtlara, kahpelere karşı verilen mücadeleleri yaşanmış örneklerle açıklayarak.

"12 Eylül bir çok değerimizi 12'den Vurdu" dedik.

Evet, 12 Eylül, komşuluğu, insanlığı, adaleti, eğitimi, merhameti, aileyi, haysiyeti, dostluğu, kitap okuma alışkanlığımızı kısacası bütün hasletlerimizi 12'den vurdu.

Bu romanda Mamak cehenneminin acı gerçeklerinin yanında kelepçesiz tutuklananların hazin öykülerini ve PKK denilen lanet örgütün daha o yıllarda nasıl korunup, kollanıp, bugünlere getirildiğini de okuyacaksınız.

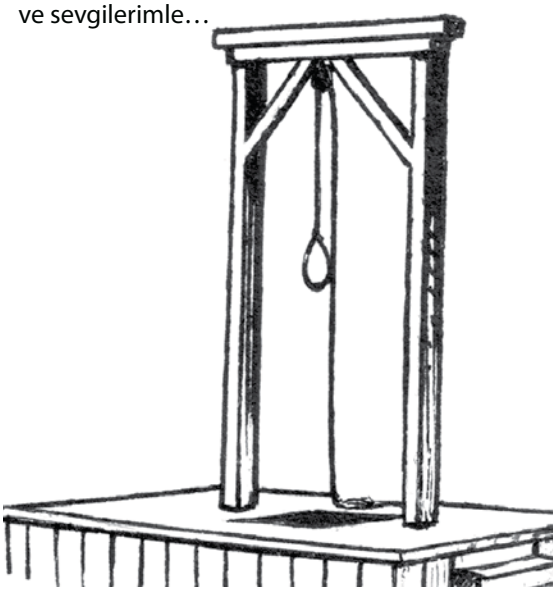
Bütün ağır şartlara ve zor yıllara rağmen umudun nasıl var olmaya devam ettiğini ve umudun gücünü göreceksiniz. Sokakları birbirine dar ederken aynı işkenceyle inleyenlerin birbirlerinde gördükleri insani hasletleri fark edişlerindeki çelişkiye dolaşık hüznü, göreceksiniz.

İşte " Eylül 12'den Vurdu" adlı kitabımda 21 hikâyenin her biri hem farklı hem de birbirinin içinde bir sürü konuyu, acıyı, hüznü; hüzne dolaşık trajikomik olayları bulacak, kendinizi birden hikâyelerdeki kahramanın bazen kendisi, bazen kardeşi, bazen kızı, oğlu, bazen sevgilisi olarak hissedeceksiniz. Bu nedenle, Eylül 12'den Vurdu benim kalemimden çıktı; ama aslında sizi anlatıyor, artık sizindir.

12 Eylül'ün öncesi ve sonrasındaki başka hikâyeleri daha güzel, daha etkileyici bir şekilde okuyacağınız yeni romanıma kadar, hikâyelerim ve hikâyelerimin okuyuşunuzla hayat bulduğu kitabım "Eylül 12'den Vurdu" size emanettir.

"Ah güzel ülkem, seni karşılıksız sevmenin bedeli ne kadar ağır! Seni bölmek isteyenlere iltifat ve helikopter seyahati, seni sevenlerine de acı, ıstırap, işkence, hakaret, gözyaşı ve ölüm düştü. Bunca ağır bedelden sonra seni sevmekten vazgeçmek mi? Ey sevgili, senin uğruna çekilen bunca şeyden sonra vazgeçmek var mı? Daha bağlandı gönül aşkına; ama bundan sonra aşığına zulmetmek yakışmaz sana."

12 Eylül müteahhitlerinin tüketmeyi başaramadığı bitimsiz saygı ve sevgilerimle…

ARAŞTIRMA

Ekonomik Kriz Bitti Ama, Memurun Ekonomik Krizi Devam Ediyor

Türkiye Kamu-Sen Araştırma Geliştirme Merkezi'nin yaptığı araştırma, son bir yılda artan gıda fiyatlarının mutfaktaki yangını körüklediğini ve vatandaşların alım gücünün düştüğünü ortaya koydu.

Yetkililerin, geçtiğimiz yıllarda yaşanan küresel ekonomik krizin etkisini kaybettiği, ülkemizin çift haneli büyüme oranlarını yakaladığı yolundaki açıklamalarına rağmen, memur maaşlarında yaşanan erimenin bütün hızıyla sürmesi; yaşanan ekonomik olumsuzluktan en fazla etkilenen dar ve sabit gelirlilerin yaralarının ekonomik büyüme dönemlerinde de sarılmadığının en büyük göstergesi olarak karşımıza çıkıyor.

Araştırmaya göre memur maaşına son bir yılda %6,3 artış yapılmasına rağmen, aynı dönemde tüketici fiyatları endeksi (TÜFE) %8,3; gıda fiyatları ise ortalama %12 oranında arttı. Ekonomideki 2010 yılının ilk çeyreğinde %11,7; ikinci çeyreğinde ise %10,3'lük büyüme memur maaşlarına küçülme olarak yansıtıldı. Ekonomideki bu denli yüksek oranlı büyüme dahi uygulanan ücret politikalarının çarpıklığı nedeniyle memur maaşlarının enflasyon karşısında %2; gıda fiyatları karşısında ortalama %6'lık kayba uğramasını engelleyemedi. Her dönemde olduğu gibi memurlar, bu dönemde de ekonomik büyümeden pay alamadığı gibi reel olarak da telafisi güç kayıplar yaşadı.

Son bir yılda fiyatı ikiye katlanan karpuz, gıdada zam şam-

piyonu olurken; bunu %53 ile limon, %43'lük artışla koyun eti, %40 ile dana eti ve son bir yılda %39 zamlanan fasulye izledi. Aynı dönemde mutfak tüpünün ortalama satış fiyatı da 43,78TL'den 52,34 TL'ye çıkarak bir yılda %20 zamlandı.

Türkiye Kamu-Sen Araştırma Geliştirme Merkezi'nin araştırmasına göre, 2009 ile 2010 yılı Ağustos ay'ları arasında artan fiyatlar nedeniyle, memurun alım gücünde yaşadığı aylık kayıp koyun etinde 20 kg, dana etinde 18 kg, beyaz peynirde 11 kg, limonda 184 kg, kavunda 282 kg olurken, karpuzda 1587 kg olarak gerçekleşti.

Araştırmada memur maaşlarındaki artışın özellikle gıda ürünlerine yapılan zammın gerisinde kalması nedeniyle memurun reel kaybı karpuz karşısında %47, limon karşısında %31, koyun eti karşısında %26, dana eti karşısında ise %24 oldu.

Görülmektedir ki, enflasyon hesaplamasında temel alınan harcama kalıpları ile vatandaşlarımızın harcama kalıpları arasında fark bulunmaktadır. TÜİK'in hesapladığı enflasyon ile vatandaşlarımızın cebine ve mutfağına yansıyan gerçek enflasyon birbirini tutmamaktadır. Bu nedenle, özellikle son yıllarda uygulanan ücret politikaları nedeniyle mağdur hale getirilen kamu görevlilerinin, kendileri ve ailelerinin insanca yaşayabileceği bir ücret seviyesine kavuşmaları için, vatandaşlarımızın günlük kullanmak zorunda oldukları harcama kalıplarını temel alan bir ücretliler geçinme endeksi hazırlanması ve maaş artışlarında refah payı uygulamasına geçilmesi zorunlu hale gelmiştir.

AĞUSTOS 2009/2010 FİYAT DEĞİŞİMLERİ

	Ağustos 2009 Birim Fiyatı (TL)	Ağustos 2010 Birim Fiyatı (TL)	Değişim Oranı (%)
Ortalama Memur Maaşı	1321	1404	6,3
Günlük Gıda Harcaması	20,1	22,5	11,96
Koyun eti	17,46	25,11	43,8
Dana eti	17,57	24,64	40,2
B. Peynir	11,3	13,25	17,3
Limon	2,19	3,35	52,9
Kavun	0,79	1,01	27,8
Karpuz	0,39	0,78	100
Şeftali	1,88	2,44	29,8
Kabak	1,01	1,25	23,8
Fasulye	1,63	2,27	39,3
Salatalık	1,03	1,29	25,2
Mutfak Tüpü	43,78	52,34	19,6
Elektrik	0,24	0,27	12,5

MEMURUN SATINALMA GÜCÜNDEKİ REEL DEĞİŞİM

	Ağustos 2009 Alınabilen Miktar	Ağustos 2010 Alınabilen Miktar	Alım Gücündeki Birim Değişim	Alım Gücündeki Reel Değişim
Koyun eti	76 kg	56 kg	-20 kg	-%26
Dana eti	75 kg	57 kg	-18 kg	-%24
B. Peynir	117 kg	106 kg	-11 kg	-%9
Limon	603 kg	419 kg	-184 kg	-%31
Kavun	1672 kg	1390 kg	-282 kg	-%17
Karpuz	3387 kg	1800 kg	-1587 kg	-%47
Şeftali	703 kg	575 kg	-128 kg	-%18
Kabak	1308 kg	1123 kg	-185 kg	-%14
Fasulye	810 kg	619 kg	-191 kg	-%24
Salatalık	1283 kg	1088 kg	-195 kg	-%15
Mutfak Tüpü	30 Adet	27 Adet	-3 Adet	-%10
Elektrik	5504 kw	5200 kw	-304 kw	-%6

ASALET

Atilla Han ben,
Hun illerinden seslenen,
Duyun beni ey torunlarım
Nerde Selenge,nerde Orhun?
Nerde benim hayallerim?
Size vatan olsun diye çalıştım.

Üstte gök yıkılmadı,altta yer delinmedi
Göktürkleri kuran Kutlug Han ben
Türk dedim adımıza
Baktım yüreğimizdeki ateşe
İnandım içimizdeki erliğe.

Bak gör,torunların elinde bayrak
Belinde Türklük Anadolu'da
Adım adım her yerde bizim izimiz.

Selçuk Bey ben Büyük Selçuklu'dan
Yerim yurdum belli evladım
Yaklaştım adım adım Anadolu'ya,
İnandım sonsuzluğa
Ben Alparslan
Romen Diyojen eğildi önümde
Anlattım torunlarıma
Adım değil belki ama soyum gidecek sonsuza

İşte Anadolu'dayız
Ey yiğitlerim durmayın
Alpercesine
Arslancasına
İlerleyin gelecek elbet bizimdir
Süleyman Şah'lar yetmez Mesut'lar
Dar gelir bize Konya
Sığmayız Alanya'ya

Vatan dedik Anadolu'ya
Osman Bey'im,sığmam yarımadaya
El ettim,yiğitlerim atıldı
Fatih'im önde
Yeniçeri ardı sıra durmadı
Aldık
Şehr-i Sultan'ı
Yazıldı tarihe Türk adı
İstanbul diye

Ve ben sizin Ata'nız Atatürk
Olmaz dedim
Yakışmaz bize esaret
Utandırmam
Ata'mı
Yiğittir Anadolu halkı
Açlık susuzluk değil beni korkutan
Bu bayrak
Bu millet
Bu ordu
Bu şanlı aziz ad
Kalmalı ebede elbet
Dedim kalk ey millet
Diren,dayan ve tutun bunca yiğit ada

Tutunduk, asil soyumuzu kurduk
Adı yüce
Kendi yüce
Büyük Türkiye Cumhuriyeti'ni
Elbet ebedler senin ey milletim!

Lale Demirbaş
Niğde Şeyhler Şehit Hamza Baykan
İlköğretim Okulu

"Bu Eser Türk Eğitim-Sen tarafından şiir yazma yarışmasında Seçici Kurul tarafından İlköğretim katagorisinde birinciliğe layık görülmüştür."

ÖZGÜRLÜK SEVDASI

Sen giderken rüzgarlar esecekti ardından,serin...
Belki iplik iplik yağmurlar yağacaktı
Ve buğulu,siyah gözlerin
Bu sevdanın resmi olacaktı

Yol uzundu,ancak dönüş zamansız
Belki kavuşmak kalacaktı mahşere
Ve kalbin çarparken pervasız
Bir dua düşecekti göğsünün üzerine

Bir sevdaydı bu...Özgürlük sevdası
Gidenler,bir daha dönmeyecekti...
Bazısının destan diye anılırken adı
Bir çoğunun adı bilinmeyecekti

Her bastığın yerde inleyen ses
Ölümün hazin tınısı olacaktı
Hangi tabyada son nefes
Dudaklarından kopacaktı.

Bir mektup yazacaktın,ilk sözü"Ana" olan
"Beni sakın merak etmeyin" diye devam eden
Her sözcüğü gözlere yaş olup dolan
Ve "Allahaısmarladık" ile biten...

Bir kaç mısraya,mektuba sığmlş
Dağ gibi bir tarih bırakacaktın ardında
Ve sükutla birikerek çoğalmış
Sesler duracaktı yadında...

Kalbinde çırpınırken vatan aşkı
En önde sen fırlayacaktın siperden
Acıyla yoğrulmuş sesler inletirken afakı
Cennet fışkıracaktı bastığın yerlerden.

Ardında kalanlar türküler yakacaktı
Şiirler yazacaklardı senin için
Gözyaşları sel olup akacaktı
Bir fotoğraf karesindeki gözlerin için...

Bu bir sevdaydı,ne gözyaşı ne de ummanlar
Dizginlenmiş atları geri döndüremeyecekti
Ayaklarının altına serilmişken destanlar
İçindeki ateşi Dicle'ler söndüremeyecekti

Bir yıldız vurunca hilalin şavkına
Yüzüne nurlar yağacak
Daha kurumadan saçındaki kına
Bir destan diye adın tarihe kazılacak.

Ahmet ÇAĞLAR
Aksaray Hazım Kulak Anadolu Lisesi

"Bu Eser Türk Eğitim-Sen tarafından şiir yazma yarışmasında Seçici Kurul tarafından Ortaöğretim katagorisinde birinciliğe layık görülmüştür."

TÜRK EĞİTİM-SEN'den

Üyelerine Müjde...

***Türk Eğitim-Sen** Genel Merkezi,*
***Garanti Bankası** ile bir anlaşma yaparak,*
üyelerinin düşük faizle ev sahibi olmasının yolunu açtı.

Anlaşmadan yararlanmak isteyen
Türk Eğitim-Sen üyeleri;
0-12 ay vadeye yüzde 0,75,
13-24 ay vadeye yüzde 0,76,
25-60 ay vadeye yüzde 0,77,
61-96 ay vadeye yüzde 0,80,
97-120 ay vadeye yüzde 0,81,
121-144 ay vadeye yüzde 0,85,
145-180 ay vadeye yüzde 0,87,
181-240 ay vadeye yüzde 0,89 faiz oranı,
500 TL ekspertiz ücreti ile
hiç dosya masrafı ödemeden
her hangi bir Garanti Bankası şubesinden
mortgage kredisi çekebilecektir.

Geniş Bilgi ve
Güncel faiz oranları için
www.turkegitimsen.org.tr

Garanti

Türk Eğitim-Sen Genel Merkezi ile Garanti Bankası arasında yapılan anlaşma tüm Garanti Bankası şubelerinde geçerlidir. Üyelerimiz, istedikleri Garanti Bankasına giderek, bu avantajdan yararlanabilecektir. Daha önce diğer bankalardan kredi çekmiş olanlaRda borçlarını yeniden bu oranlar üzerinden yapılandırabilecektir. Ayrıca Ankara'da bulunan üyelerimizin Garanti Bankası Meşrutiyet şubesinden mortgage uzmanı Satı ÜNALDI'nın 0312 410 59 13 nolu telefonu ile iletişime geçmesi halinde kredi işlemlerinde kolaylık sağlanacaktır.